

Επίσημη Εφημερίδα C 325

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

56ο έτος
9 Νοεμβρίου 2013

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2013/C 325/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 313 της 26.10.2013

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2013/C 325/02

Υπόθεση C-77/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Σεπτεμβρίου 2013 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Οριστική έκδοση του γενικού προϋπολογισμού της Ένωσης για το δημοσιονομικό έτος 2011 — Πράξη του Προέδρου του Κοινοβουλίου διαπιστώνουσα την οριστική έκδοση — Άρθρο 314, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ — Έκδοση από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο του ετήσιου προϋπολογισμού της Ένωσης — Άρθρο 314, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Αρχή της θεσμικής ισορροπίας — Αρχή της κατανομής των εξουσιών — Καθήκον καλόπιστης συνεργασίας — Τήρηση του ουσιώδους τύπου)

2

2013/C 325/03

Υπόθεση C-388/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Le Crédit Lyonnais κατά Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat (Φόρος προστιθέμενης αξίας — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρα 17 και 19 — Έκπτωση του φόρου εισροών — Χρησιμοποίηση αγαθών και υπηρεσιών ταυτοχρόνως για φορολογητέες και για απαλλασσόμενες πράξεις — Έκπτωση κατ' αναλογία — Υπολογισμός της αναλογίας εκπτώσεως — Υποκαταστήματα σε άλλα κράτη μέλη ή σε τρίτα κράτη — Μη συνυπολογισμός του κύκλου εργασιών τους)

2

EL

Τιμή:
4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2013/C 325/04	Υπόθεση C-475/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Berufsgesicht für Heilberufe bei dem Verwaltungsgericht Gießen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Κώστας Κωνσταντινίδης (Ελεύθερη παροχή ιατρικών υπηρεσιών — Περίπτωση στην οποία ο παρέχων τις υπηρεσίες μετακινείται σε άλλο κράτος μέλος με σκοπό την παροχή υπηρεσίας — Δυνατότητα εφαρμογής των κανόνων δεοντολογίας του κράτους μέλους υποδοχής και, μεταξύ άλλων, εκείνων που αφορούν τις αμοιβές και τη διαφήμιση)	3
2013/C 325/05	Υπόθεση C-526/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — IVD GmbH & Co. KG κατά Ärztekammer Westfalen-Lippe (Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/EK — Άρθρο 1, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ' — Έννοια «οργανισμός δημοσίου δικαίου» — Προϋπόθεση να γίνεται η χρηματοδότηση της δραστηριότητας ή ο έλεγχος της διαχείρισης ή ο έλεγχος της δραστηριότητας είτε από το κράτος είτε από φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης είτε από άλλους οργανισμούς δημοσίου δικαίου — Ιατρικός σύλλογος — Προβλεπόμενη από τον νόμο χρηματοδότηση μέσω των εισφορών που καταβάλλουν τα μέλη του συλλόγου αυτού — Καθορισμός του ύψους των εισφορών από τη γενική συνέλευση του εν λόγω συλλόγου — Αυτονομία του συλλόγου κατά τον προσδιορισμό του εύρους και των λεπτομερειών του τρόπου εκτέλεσης της αποστολής που του αναθέτει ο νόμος)	4
2013/C 325/06	Υπόθεση C-614/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer κατά Anneliese Kuso (Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου που συνήφθη πριν από την προσχώρηση του κράτους μέλους — Λήξη της διάρκειας ισχύος της σύμβασης μετά από την προσχώρηση — Εργασιακή ρύθμιση που καθορίζει ως ημερομηνία λήξης της ισχύος της σύμβασης την τελευταία ημέρα του έτους κατά το οποίο συμπληρώνεται η ηλικία συνταξιοδότησης — Διαφορετική ηλικία αφενός για τους άνδρες και αφετέρου για τις γυναίκες)	4
2013/C 325/07	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-660/11 και C-8/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Daniele Biasci κ.λπ. κατά Ministero dell'Interno, Questura di Livorno (Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ — Τυχρά παίγνια — Συλλογή στοιχημάτων — Προϋποθέσεις χορηγήσεως άδειας — Απαιτηση για αστυνομική άδεια και παραχώρηση δικαιώματος — Εθνική ρύθμιση — Κατώτατες υποχρεωτικές αποστάσεις μεταξύ των σημείων καταθέσεως στοιχημάτων — Διασυνοριακές δραστηριότητες όμοιες με αυτές που αποτελούν αντικείμενο της συμβάσεως παραχωρήσεως — Απαγορεύεται — Αμοιβαία αναγνώριση αδειών στον τομέα των τυχερών παιγνίων)	5
2013/C 325/08	Υπόθεση C-49/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani [Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 — Άρθρο 1, παράγραφος 1 — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια «αστικές και εμπορικές υποθέσεις» — Αγωγή ασκήθαισα από δημόσια αρχή — Αποκατάσταση ζημίας που προκλήθηκε από συμμετοχή σε φορολογική απάτη τρίτου μη υποκείμενου στον ΦΠΑ]	6
2013/C 325/09	Υπόθεση C-64/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Anton Schlecker, ασκών εμπορία υπό την εμπορική επωνυμία «Firma Anton Schlecker» κατά Melitta Josefa Boedeker (Σύμβαση της Ρώμης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές — Σύμβαση εργασίας — Άρθρο 6, παράγραφος 2 — Εφαρμοστέο δίκαιο ελλείπει επιλογής εκ μέρους των συμβαλλομένων — Δίκαιο της χώρας όπου ο εργαζόμενος «παρέχει συνήθως την εργασία του» — Σύμβαση συνδεδεμένη στενότερα με άλλο κράτος μέλος)	6
2013/C 325/10	Υπόθεση C-434/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Slancheva sila EOOD κατά Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond Zemedelie Razplashatelna agentsia [Κοινή γεωργική πολιτική — ΕΓΤΑΑ — Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 65/2011 — Στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης — Στήριξη της δημιουργίας και ανάπτυξης πολύ μικρών επιχειρήσεων — Έννοια της φράσης «προϋποθέσεις που έχουν δημιουργηθεί τεχνητά» — Καταχρηστικές πρακτικές — Αποδεικτικά στοιχεία]	7

2013/C 325/11	Υπόθεση C-383/13 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — M. G. και N. R. κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Θεωρήσεις, άσυλο, μετανάστευση και άλλες πολιτικές σχετικές με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Μεταναστευτική πολιτική — Παράνομη μετανάστευση και παράνομη διαμονή — Επαναπατριsmός παράνομως διαμενόντων προσώπων — Οδηγία 2008/115/EK — Επιστροφή παράνομως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών — Διαδικασία απομακρύνσεως — Μέτρο κρατήσεως — Παράταση της κρατήσεως — Άρθρο 15, παράγραφοι 2 και 6 — Δικαιώματα άμυνας — Δικαιώμα ακροάσεως — Προσβολή — Συνέπειες)	8
2013/C 325/12	Υπόθεση C-348/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 25 Ιουνίου 2013 — BestWater International GmbH κατά Michael Mebes, Stefan Potsch	8
2013/C 325/13	Υπόθεση C-358/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 27 Ιουνίου 2013 — Ποινική διαδικασία κατά Markus D.	8
2013/C 325/14	Υπόθεση C-373/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 2 Ιουλίου 2013 — H. T. κατά Land Baden-Württemberg	9
2013/C 325/15	Υπόθεση C-413/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Gerechtshof Den Haag (Κάτω Χώρες) στις 22 Ιουλίου 2013 — FNV Kunsten Informatie en Media κατά Staat der Nederlanden	9
2013/C 325/16	Υπόθεση C-416/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo (Ισπανία) στις 23 Ιουλίου 2013 — Mario Vital Pérez κατά Ayuntamiento de Oviedo	10
2013/C 325/17	Υπόθεση C-417/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 23 Ιουλίου 2013 — ÖBB Personenverkehr AG κατά Gotthard Starjakob	10
2013/C 325/18	Υπόθεση C-419/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 24 Ιουλίου 2013 — Art & Allposters International BV κατά Stichting Pictoright	11
2013/C 325/19	Υπόθεση C-427/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε η Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture (Ιταλία) στις 25 Ιουλίου 2013 — Emmeci κατά Cotral	12
2013/C 325/20	Υπόθεση C-431/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 31 Ιουλίου 2013 — Vietnam Airlines Co. Ltd κατά Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss	12
2013/C 325/21	Υπόθεση C-437/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 2 Αυγούστου 2013 — Unitrading Ltd κατά Staatssecretaris van Financiën	13
2013/C 325/22	Υπόθεση C-438/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 2 Αυγούστου 2013 — SC BCR Leasing IFN SA κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili και Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de soluționare a contestațiilor	13
2013/C 325/23	Υπόθεση C-442/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 6 Αυγούστου 2013 — Sarah Nagy κατά Marcel Nagy	14
2013/C 325/24	Υπόθεση C-444/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Brașov (Ρουμανία) στις 7 Αυγούστου 2013 — Imre Solyom, Luiza Solyom κατά Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brașov	14
2013/C 325/25	Υπόθεση C-452/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Salzburg (Αυστρία) στις 12 Αυγούστου 2013 — Germanwings GmbH κατά Ronny Henning	14

2013/C 325/26	Υπόθεση C-455/13 P P: Αναίρεση που άσκησαν στις 12 Αυγούστου 2013 οι Confederazione Cooperative Italiane, Cooperativas Agro-alimentarias και Fédération française de la coopération fruitière, légumière et horticole (Felcoop) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) στις 30 Μαΐου 2013 στην υπόθεση T-454/10, Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) και Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	15
2013/C 325/27	Υπόθεση C-456/13 P P: Αναίρεση που άσκησαν στις 9 Αυγούστου 2013 η T&L Sugars Ltd και Sidul Acucares, Unipessoal Lda κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 6 Ιουνίου 2013 στην υπόθεση T-279/11, T&L Sugars Ltd και Sidul Acucares, Unipessoal Lda κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	16
2013/C 325/28	Υπόθεση C-494/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 η GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 3 Ιουλίου 2013 στην υπόθεση T-205/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)	16
2013/C 325/29	Υπόθεση C-495/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 η GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 3 Ιουλίου 2013 στην υπόθεση T-206/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)	17

Γενικό Δικαστήριο

2013/C 325/30	Υπόθεση T-402/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ισπανία κατά Επιτροπής [Ταμείο Συνοχής — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1164/94 — Έργα περιβαλλοντικών υποδομών εκτελούμενα εντός των εδαφικών ορίων της Καταλωνίας (Ισπανία) — Μερική κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών και έργων — Κριτήρια αναθέσεως — Πλέον συμφέρουσα από οικονομικής απόψεως προσφορά — Ίση μεταχείριση — Διαφάνεια — Ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά — Επιλεξιμότητα των δαπανών — Καθορισμός των δημοσιονομικών διορθώσεων — Άρθρο Η, παράγραφος 2, του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1164/94 — Αναλογικότητα]	19
2013/C 325/31	Υπόθεση T-2/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ισπανία κατά Επιτροπής [Ταμείο Συνοχής — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1164/94 — Σχέδια σχετικά με την υγειονομική διαχείριση της υδρολογικής λεκάνης του Júcar (Ισπανία) — Μερική κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Δημόσιες συμβάσεις έργων — Κριτήρια αναθέσεως — Πλέον συμφέρουσα από οικονομικής απόψεως προσφορά — Ίση μεταχείριση — Διαφάνεια — Επιλεξιμότητα των δαπανών — Καθορισμός των δημοσιονομικών διορθώσεων — Άρθρο Η, παράγραφος 2, του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1164/94 — Αναλογικότητα]	19
2013/C 325/32	Υπόθεση T-3/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ισπανία κατά Επιτροπής [«Ταμείο συνοχής — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1164/94 — Σχέδια περιβαλλοντικών υποδομών στην περιφέρεια της Ανδαλουσίας (Ισπανία) — Μερική κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών και έργων — Κριτήρια αναθέσεως — Δημοσιότητα — Επιλεξιμότητα των δαπανών — Καθορισμός των δημοσιονομικών διορθώσεων — Άρθρο Η, παράγραφος 2, του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1164/94 — Αναλογικότητα»]	20
2013/C 325/33	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-226/09 και T-230/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — British Telecommunications και BT Pension Scheme Trustees κατά Επιτροπής («Κρατικές ενισχύσεις — Μερική απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής εισφοράς στο Ταμείο προστασίας των συντάξεων — Απόφαση περί κηρύξεως της ενισχύσεως ασυμβίβαστης με την κοινή αγορά — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως — Κρατικοί πόροι — Πλεονέκτημα — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Επιπτώσεις στον ανταγωνισμό — Επηρεασμός του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εφαρμογή της ενισχύσεως»)	20

2013/C 325/34	Υπόθεση T-435/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — GL2006 Europe κατά Επιτροπής («Ρήτρα διατησίας — Συμβάσεις χρηματοδοτικής συνδρομής συναφθείσες στο πλαίσιο του πέμπτου και του έκτου προγράμματος-πλαίσιο για κοινοτικές δράσεις έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης και στο πλαίσιο του προγράμματος eTEN — Σχέδια Highway, J WeB, Care Paths, Cocoon, Secure-Justice, Qualeg, Lensis, E-Pharm Up, Liric, Grace, Clinic και E2SP — Καταγγελία των συμβάσεων — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών — Χρεωστικά σημειώματα — Ανταγωγή — Εκπροσώπηση της προσφεύγουσας») 21
2013/C 325/35	Υπόθεση T-486/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Πολωνία κατά Επιτροπής (ΕΓΤΠΕ — Τμήμα «Εγγυήσεων» — ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες εξαιρούμενες από τη χρηματοδότηση — Μέτρα αγροτικής ανάπτυξης — Μειονεκτικές περιοχές και γεωργοπεριβάλλον — Κατ' αποκοπή δημοσιονομική διόρθωση — Δαπάνες της Πολωνίας — Εκθέσεις ελέγχων — Αποτελεσματικότητα των ελέγχων — Σύστημα κυρώσεων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως) 21
2013/C 325/36	Υπόθεση T-518/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ecoceane κατά EMSA (Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασίες προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Επέμβαση σκαφών υποστήριξης για την καταπολέμηση της ρύπανσης από τους υδρογονάνθρακες — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Ίση μεταχείριση — Διαφάνεια — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη) 22
2013/C 325/37	Υπόθεση T-333/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — ATC κ.λπ. κατά Επιτροπής (Εξωσυμβατική ευθύνη — Υγειονομικός έλεγχος — Μέτρα διασφάλισης σε περίπτωση εκτάκτου ανάγκης — Μέτρα προστασίας λόγω της εμφάνισης υψηλής παθογονικότητας γρίπης των πτηνών σε ορισμένες τρίτες χώρες — Απαγόρευση εισαγωγής άγριων πτηνών αιχμαλωτιζόμενων στο φυσικό τους περιβάλλον — Κατάφωρη παράβαση κανόνων δικαίου που απονέμουν δικαιώματα στους ιδιώτες — Πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων της εξουσίας εκτίμησης — Οδηγίες 31/496/EK και 92/65/EK — Αρχή της πρόληψης — Καθήκον επιμέλειας — Αναλογικότητα) 22
2013/C 325/38	Υπόθεση T-364/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Duravit κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά εγκαταστάσεων υγιεινής για λουτρά — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση των τιμών και ανταλλαγή εμπιστευτικών εμπορικών πληροφοριών — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Βάρος αποδείξεως — Πρόστιμα — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα — Ουδεμία ποινή άνευ νόμου) 23
2013/C 325/39	Υπόθεση T-368/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Rubinetteria Cisol SpA κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Έννοια της παραβάσεως — Ανακοίνωση περί συνεργασίας του 2002 — Συνεργασία — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων — Υπολογισμός του ύψους του προστίμου — Αδυναμία πληρωμής) 24
2013/C 325/40	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-373/10, T-374/10, T-382/10 και T-402/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Villeroy & Boch Austria κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση των τιμών και ανταλλαγή εμπιστευτικών εμπορικών πληροφοριών — Ενιαία παράβαση — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Απόδειξη — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Μη αναδρομικότητα — Εύλογη προθεσμία) 24

2013/C 325/41	Υπόθεση T-375/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Hansa Metallwerke κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Συνεργασία κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας — Ανακοίνωση περί συνεργασίας του 2002 — Μείωση του ποσού του προστίμου — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων — Μη αναδρομικότητα)	25
2013/C 325/42	Υπόθεση T-376/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Mamoli Robi-netterria κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Δικαιώματα άμυνας — Ανακοίνωση του 2002 για τη συνεργασία — Ένσταση ελλειψής νομιμότητας — Έννοια του όρου «σύμπραξη» — Υπολογισμός του προστίμου — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων — Σοβαρότητα της παράβασης — Συντελεστής του πρόσθετου ποσού)	25
2013/C 325/43	Υπόθεση T-378/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Masco κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Ενιαία παράβαση)	26
2013/C 325/44	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-379/10 και T-381/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Keramag Keramische Werke κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Διάρκεια της παραβάσεως — Δικαιώματα άμυνας — Πρόσβαση στον φάκελο — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς)	26
2013/C 325/45	Υπόθεση T-380/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Wabco Europe κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Στρέβλωση του ανταγωνισμού — Απόδειξη — Υπολογισμός του προστίμου — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Ανακοίνωση του 2002 για τη συνεργασία — Μη επιβολή προστίμου — Μείωση του προστίμου — Σημαντική πρόσθετη αποδεικτική αξία — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων — Αρχή της μη αναδρομικότητας)	27
2013/C 325/46	Υπόθεση T-386/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Dornbracht κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμός στις αυξήσεις τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Σοβαρότητα της παράβασης — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα — Μη αναδρομικότητα)	28
2013/C 325/47	Υπόθεση T-396/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Zucchetti Rubi-netterria κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής για μπάνια — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμός σε αυξήσεις τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Έννοια της παράβασης — Ενιαία παράβαση — Σχετική αγορά — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Σοβαρότητα — Συντελεστές)	28

2013/C 325/48	Υπόθεση T-408/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Roca Sanitario κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση με την οποία διαπιστώθηκε παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμός των αυξήσεων των τιμών και ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Συντελεστές — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Μείωση του ποσού του προστίμου — Σημαντική πρόσθετη αποδεικτική αξία)	29
2013/C 325/49	Υπόθεση T-411/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Laufen Austria AG κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά των εγκαταστάσεων λουτρών — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Συντονισμός των αυξήσεων των τιμών και ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Συντελεστές — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Οικονομική κρίση — Πίεση ασκήθισα από τους χονδρεμπόρους — Ανακοίνωση του 2002 περί της συνεργασίας των επιχειρήσεων — Μείωση του ποσού του προστίμου — Σημαντική προστιθέμενη αξία)	29
2013/C 325/50	Υπόθεση T-412/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Roca κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση με την οποία διαπιστώθηκε παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων του 2006 — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Οικονομική κρίση — Ανακοίνωση του 2002 περί συνεργασίας — Μείωση του ποσού του προστίμου — Σημαντική προστιθέμενη αξία)	30
2013/C 325/51	Υπόθεση T-489/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εσφαλμένη εκτίμηση)	30
2013/C 325/52	Υπόθεση T-8/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Bank Kargoshaei κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Επανεξέταση των ληφθέντων περιοριστικών μέτρων — Πλάνη περί την εκτίμηση — Ίση μεταχείριση — Νομική βάση — Ουσιώδεις τύποι — Αναλογικότητα — Δικαίωμα ιδιοκτησίας)	31
2013/C 325/53	Υπόθεση T-343/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής (ΕΓΤΠΕ — Τμήμα «Εγγυήσεων» — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση — Οπωροκηπευτικά — Αποκλεισμός του κόστους εκτυπώσεως στις συσκευασίες από τη χρηματοδότηση — Μη τήρηση των κριτηρίων αναγνώσεως μιας οργάνωσης παραγωγών — Αποκλεισμός των δαπανών του συνόλου των μελών της συγκεκριμένης οργάνωσης παραγωγών — Αναλογικότητα)	32
2013/C 325/54	Υπόθεση T-373/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 17 Ιουλίου 2013 ο Geoffroy Alsteens κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 8 Μαΐου 2013 στην υπόθεση F-87/12, Alsteens κατά Επιτροπής	32
2013/C 325/55	Υπόθεση T-410/13: Προσφυγή της 6ης Αυγούστου 2013 — Bitiqi κ.λπ. κατά Επιτροπής κ.λπ.	33
2013/C 325/56	Υπόθεση T-418/13: Προσφυγή της 13ης Αυγούστου 2013 — Richter + Frenzel κατά ΓΕΕΑ — Richter (Richter+Frenzel)	33
2013/C 325/57	Υπόθεση T-420/13: Προσφυγή της 14ης Αυγούστου 2013 — Brouillard κατά Δικαστηρίου	34

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2013/C 325/58	Υπόθεση T-422/13: Προσφυγή-αγωγή της 14ης Αυγούστου 2013 — CPME κ.λπ. κατά Συμβουλίου	34
2013/C 325/59	Υπόθεση T-423/13: Προσφυγή της 16ης Αυγούστου 2013 — Good Luck Shipping κατά Συμβουλίου	35
2013/C 325/60	Υπόθεση T-424/13: Προσφυγή της 7ης Αυγούστου 2013 — Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου ...	36
2013/C 325/61	Υπόθεση T-425/13: Προσφυγή της 19ης Αυγούστου 2013 — Giant (China) κατά Συμβουλίου	36
2013/C 325/62	Υπόθεση T-429/13: Προσφυγή της 19ης Αυγούστου 2013 — Bayer CropScience κατά Επιτροπής	37
2013/C 325/63	Υπόθεση T-430/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Αυγούστου 2013 η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 26 Ιουνίου 2013 στην υπόθεση F-21/12, Achab κατά ΕΟΚΕ	38
2013/C 325/64	Υπόθεση T-441/13: Προσφυγή της 20ής Αυγούστου 2013 — Makhlouf κατά Συμβουλίου	39
2013/C 325/65	Υπόθεση T-442/13: Προσφυγή της 20ής Αυγούστου 2013 — Makhlouf κατά Συμβουλίου	39
2013/C 325/66	Υπόθεση T-443/13: Προσφυγή της 20ής Αυγούστου 2013 — Makhlouf κατά Συμβουλίου	39
2013/C 325/67	Υπόθεση T-444/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 20 Αυγούστου 2013 ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 26 Ιουνίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-135/11, F-51/12 και F-110/12, BU κατά EMA	40
2013/C 325/68	Υπόθεση T-451/13: Προσφυγή-αγωγή της 14ης Αυγούστου 2013 — Syngenta Crop Protection κ.λπ. κατά Επιτροπής	40
2013/C 325/69	Υπόθεση T-454/13: Προσφυγή της 26ης Αυγούστου 2013 — SNCM κατά Επιτροπής	41
2013/C 325/70	Υπόθεση T-457/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Αυγούστου 2013 η CC κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Ιουλίου 2013 στην υπόθεση F-9/12, CC κατά Κοινοβουλίου	42
2013/C 325/71	Υπόθεση T-460/13: Προσφυγή της 28ης Αυγούστου 2013 — Ranbaxy Laboratories και Ranbaxy (UK) κατά Επιτροπής	43
2013/C 325/72	Υπόθεση T-466/13: Προσφυγή της 28ης Αυγούστου 2013 — Hermann Trollius κατά ΕΟΧΠ	44
2013/C 325/73	Υπόθεση T-469/13: Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2013 — Generics (UK) κατά Επιτροπής	45
2013/C 325/74	Υπόθεση T-470/13: Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2013 — Merck κατά Επιτροπής	46
2013/C 325/75	Υπόθεση T-471/13: Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2013 — Xellia Pharmaceuticals και Zoetis products κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	47

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2013/C 325/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 313 της 26.10.2013

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 304 της 19.10.2013

EE C 298 της 12.10.2013

EE C 291 της 5.10.2013

EE C 284 της 28.9.2013

EE C 274 της 21.9.2013

EE C 260 της 7.9.2013

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Σεπτεμβρίου 2013 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-77/11) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Οριστική έκδοση του γενικού προϋπολογισμού της Ένωσης για το δημοσιονομικό έτος 2011 — Πράξη του Προέδρου του Κοινοβουλίου διαπιστώνουσα την οριστική έκδοση — Άρθρο 314, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ — Έκδοση από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο του ετήσιου προϋπολογισμού της Ένωσης — Άρθρο 314, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Αρχή της θεσμικής ισορροπίας — Αρχή της κατανομής των εξουσιών — Καθήκον καλόπιστης συνεργασίας — Τήρηση του ουσιώδους τύπου)

(2013/C 325/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: G. Maganza και M. Βιτσεντζάτος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: C. Pennera και R. Passos, καθώς και D. Gauci και R. Crowe)

Παρεμβαίνουν υπέρ του προσφεύγοντος: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2010, περί εγκρίσεως του ετήσιου προϋπολογισμού της Ένωσης για το οικονομικό έτος 2011 — Επιλογή νομικής βάσεως — Έλλειψη συμφωνίας της εν λόγω άτυπης μη νομοθετικής πράξεως με τη νέα διαδικασία του προϋπολογισμού που προβλέπεται από τη ΣΛΕΕ — Προσβολή της θεσμικής ισορροπίας — Παραβίαση της αρχής της κατανομής των εξουσιών και του καθήκοντος ειλικρινούς συνεργασίας — Παράβαση ουσιώδους τύπου — Προσωρινή διατήρηση των αποτελεσμάτων του προϋπολογισμού

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 120 της 16.4.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Le Crédit Lyonnais κατά Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat

(Υπόθεση C-388/11) ⁽¹⁾

(Φόρος προστιθέμενης αξίας — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρα 17 και 19 — Έκπτωση του φόρου εισροών — Χρησιμοποίηση αγαθών και υπηρεσιών ταυτοχρόνως για φορολογητέες και για απαλλασσόμενες πράξεις — Έκπτωση κατ' αναλογία — Υπολογισμός της αναλογίας εκπτώσεως — Υποκαταστήματα σε άλλα κράτη μέλη ή σε τρίτα κράτη — Μη συνυπολογισμός του κύκλου εργασιών τους)

(2013/C 325/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Le Crédit Lyonnais

κατά

Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'État — Ερμηνεία των άρθρων 13, Β, στοιχείο δ', σημεία 1 έως 5, 17, παράγραφοι 2, 3, στοιχεία α' και γ', και 5, και 19 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας:

ομοίομορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Έκπτωση του φόρου εισροών — Αγαθά και υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται τόσο για πράξεις που παρέχουν δικαίωμα εκπτώσεως όσο και για πράξεις που δεν παρέχουν δικαίωμα εκπτώσεως — Υπολογισμός της αναλογίας εκπτώσεως — Υποχρέωση συνυπολογισμού, από την έδρα εταιρίας σε κράτος μέλος, των εσόδων των υποκαταστημάτων της σε άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 17, παράγραφοι 2 και 5, καθώς και 19, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοίομορφη φορολογική βάση, έχουν την έννοια ότι, για τον καθορισμό της αναλογίας εκπτώσεως του ΦΠΑ που εφαρμόζεται στην περίπτωση της, μια εταιρία, της οποίας η έδρα βρίσκεται εντός κράτους μέλους, δεν μπορεί να λάβει υπόψη τον κύκλο εργασιών που πραγματοποίησαν τα υποκαταστήματά της που είναι εγκατεστημένα εντός άλλων κρατών μελών.
- 2) Τα άρθρα 17, παράγραφος 3, στοιχεία α' και γ', καθώς και 19, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388 έχουν την έννοια ότι, για τον καθορισμό της αναλογίας εκπτώσεως του ΦΠΑ που εφαρμόζεται στην περίπτωση της, μια εταιρία, της οποίας η έδρα βρίσκεται εντός κράτους μέλους, δεν μπορεί να λάβει υπόψη τον κύκλο εργασιών που πραγματοποίησαν τα υποκαταστήματά της που είναι εγκατεστημένα εντός τρίτων κρατών.
- 3) Το άρθρο 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388 έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει σε κράτος μέλος να προβλέπει κανόνα υπολογισμού της αναλογίας εκπτώσεως ανά τομέα δραστηριότητας εταιρίας υποκείμενης στον φόρο, ο οποίος παρέχει στην εταιρία αυτή τη δυνατότητα να λαμβάνει υπόψη τον κύκλο εργασιών που πραγματοποίησε υποκατάστημα εγκατεστημένο εντός άλλου κράτους μέλους ή εντός τρίτου κράτους.

(¹) ΕΕ C 298 της 8.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του *Berufsgericht für Heilberufe bei dem Verwaltungsgericht Gießen* (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Κώστας Κωνσταντινίδης

(Υπόθεση C-475/11) (¹)

(Ελεύθερη παροχή ιατρικών υπηρεσιών — Περίπτωση στην οποία ο παρέχων τις υπηρεσίες μετακινείται σε άλλο κράτος μέλος με σκοπό την παροχή υπηρεσίας — Δυνατότητα εφαρμογής των κανόνων δεοντολογίας του κράτους μέλους υποδοχής και, μεταξύ άλλων, εκείνων που αφορούν τις αμοιβές και τη διαφήμιση)

(2013/C 325/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Berufsgericht für Heilberufe bei dem Verwaltungsgericht Gießen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κώστας Κωνσταντινίδης

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Ερμηνεία των άρθρων 5, παράγραφος 3, και 6, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (ΕΕ L 255, σ. 22) — Ελεύθερη παροχή ιατρικών υπηρεσιών — Κατάσταση στην οποία ο παρέχων τις υπηρεσίες μεταβαίνει σε άλλο κράτος μέλος προκειμένου να παράσχει τις υπηρεσίες του — Δυνατότητα εφαρμογής των δεοντολογικών κανόνων του κράτους μέλους υποδοχής και, ιδίως, των σχετικών με τις καταβαλλόμενες αμοιβές και τη διαφήμιση

Διατακτικό

1) Το άρθρο 5, παράγραφος 3, της οδηγίας 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, έχει την έννοια ότι δεν επιτίθεται στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του εθνικές κανονιστικές διατάξεις όπως οι περιλαμβανόμενες, αφενός, στο άρθρο 12, παράγραφος 1, του κώδικα ιατρικής δεοντολογίας του ομόσπονδου κράτους της Έσσης, κατά το οποίο οι αμοιβές πρέπει να είναι ανάλογες των παροχών και, υπό την επιφύλαξη αντίθετων νομοθετικών διατάξεων, να υπολογίζονται βάσει του κώδικα κατατάξεως ιατρικών πράξεων, και, αφετέρου, στο άρθρο 27, παράγραφος 3, του κώδικα αυτού, το οποίο απαγορεύει στους ιατρούς να προβαίνουν σε οποιοδήποτε είδους διαφήμιση που αντιβαίνει στην ιατρική δεοντολογία. Απόκειται, εντούτοις, στο αιτούν δικαστήριο να εξετάσει, λαμβάνοντας υπόψη τις ενδείξεις που παρέσχε το Δικαστήριο τη Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά πόσον οι εν λόγω κανονιστικές διατάξεις συνιστούν περιορισμό κατά την έννοια του άρθρου 56 ΣΛΕΕ και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, κατά πόσον επιδιώκουν σκοπό γενικού συμφέροντος, μπορούν να διασφαλίσουν την επίτευξη του σκοπού αυτού και δεν βαίνουν πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού μέτρου

2) Το άρθρο 6, στοιχείο α', της οδηγίας 2005/36 έχει την έννοια ότι δεν ορίζει ούτε τους κανόνες συμπεριφοράς ούτε τις πειθαρχικές διαδικασίες στις οποίες μπορεί να υπόκειται ένας πάροχος που μετακινείται στην επικράτεια του κράτους μέλους υποδοχής προκειμένου να ασκήσει, προσωρινά και περιστασιακά, το επάγγελμά του, αλλά αναφέρει αποκλειστικώς ότι τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν είτε προσωρινή εγγραφή που γίνεται αυτόματα είτε τυπική προσχώρηση σε επαγγελματική οργάνωση ή επαγγελματικό οργανισμό, προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή των πειθαρχικών διατάξεων, βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας.

(¹) ΕΕ C 355 της 3.12.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — IVD GmbH & Co. KG κατά Ärztekammer Westfalen-Lippe

(Υπόθεση C-526/11) ⁽¹⁾

(Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/EK — Άρθρο 1, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ' — Έννοια «οργανισμός δημοσίου δικαίου» — Προϋπόθεση να γίνεται η χρηματοδότηση της δραστηριότητας ή ο έλεγχος της διαχείρισης ή ο έλεγχος της δραστηριότητας είτε από το κράτος είτε από φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης είτε από άλλους οργανισμούς δημοσίου δικαίου — Ιατρικός σύλλογος — Προβλεπόμενη από τον νόμο χρηματοδότηση μέσω των εισφορών που καταβάλλουν τα μέλη του συλλόγου αυτού — Καθορισμός του ύψους των εισφορών από τη γενική συνέλευση του εν λόγω συλλόγου — Αυτονομία του συλλόγου κατά τον προσδιορισμό του εύρους και των λεπτομερειών του τρόπου εκτέλεσης της αποστολής που του αναθέτει ο νόμος)

(2013/C 325/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

IVD GmbH & Co. KG

κατά

Ärztekammer Westfalen-Lippe

παρισταμένης της

WWF Druck + Medien GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Oberlandesgericht Düsseldorf — Ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114) — Έννοια του όρου «οργανισμός δημοσίου δικαίου» — Προϋποθέσεις της «χρηματοδότησης κατά το μεγαλύτερο μέρος» και του ελέγχου της διαχείρισης από το κράτος — Επαγγελματικό επιμελητήριο εξουσιοδοτημένο από τον νόμο να εισπράττει από τα μέλη του εισφορές των οποίων το ύψος και η περαιτέρω χρήση πρέπει να καθορίζεται από κανονισμό εγκεκριμένο από το κράτος

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, έχει την έννοια ότι οργανισμός όπως ο επίμαχος εν προκειμένω επαγγελματικός σύλλογος δεν πληροί ούτε το κριτήριο της χρηματοδότησης κατά το μεγαλύτερο μέρος από τις δημόσιες αρχές, σε περίπτωση που χρηματοδοτείται κατά κύριο λόγο από εισφορές των μελών του, το ποσό των οποίων καθορίζεται και

εισπράττεται, βάσει του εφαρμοστέου νόμου, από τον ίδιο τον οργανισμό, όμως ο εν λόγω νόμος δεν προσδιορίζει το εύρος και τις λεπτομέρειες του τρόπου εκτέλεσης των ενεργειών που αναλαμβάνει ο ως άνω οργανισμός προς εκπλήρωση της ανατιθέμενης από τον νόμο αποστολής του, την οποία προορίζονται να χρηματοδοτήσουν οι εισφορές αυτές, ούτε το κριτήριο του ελέγχου της διαχείρισής του από τις δημόσιες αρχές απλώς και μόνον επειδή η απόφασή του περί καθορισμού του ποσού των σχετικών εισφορών εγκρίνεται από εποπτική αρχή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 25 της 28.1.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer κατά Anneliese Kuso

(Υπόθεση C-614/11) ⁽¹⁾

(Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου που συνήφθη πριν από την προσχώρηση του κράτους μέλους — Λήξη της διάρκειας ισχύος της σύμβασης μετά από την προσχώρηση — Εργασιακή ρύθμιση που καθορίζει ως ημερομηνία λήξης της ισχύος της σύμβασης την τελευταία ημέρα του έτους κατά το οποίο συμπληρώνεται η ηλικία συνταξιοδότησης — Διαφορετική ηλικία αφενός για τους άνδρες και αφετέρου για τις γυναίκες)

(2013/C 325/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer

κατά

Anneliese Kuso

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Oberster Gerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχεία α' και γ', της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/73/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002 (ΕΕ L 269, σ. 15.) — Σύμβασεις εργασίας ορισμένου χρόνου που συνήφθησαν μεταξύ ενός φορέα κράτους μέλους και των εργαζομένων του πριν από την προσχώρηση του εν λόγω κράτους στην Ευρωπαϊκή Ένωση και που προβλέπουν ότι η ισχύς των συμβάσεων λήγει την τελευταία ημέρα του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο ο άνδρας εργαζόμενος συμπληρώνει το 65ο έτος της ηλικίας του και η γυναίκα εργαζόμενη το 60ό έτος της ηλικίας της

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, έχει την έννοια ότι μια εθνική ρύθμιση η οποία, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, συνίσταται σε ένα εργασιακό καθεστώς που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος μιας σύμβασης εργασίας που συνήφθη πριν από την προσχώρηση του οικείου κράτους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η οποία προβλέπει ότι η σχέση εργασίας λύεται λόγω της συμπλήρωσης της ηλικίας συνταξιοδότησης, η οποία διαφέρει ανάλογα με το φύλο του εργαζομένου, συνιστά άμεση διάκριση, απαγορευόμενη από την εν λόγω οδηγία, όταν ο ενδιαφερόμενος εργαζόμενος συμπληρώνει την ηλικία αυτή μετά από την εν λόγω προσχώρηση.

(¹) ΕΕ C 80 της 17.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Daniele Biasci κ.λπ. κατά Ministero dell'Interno, Questura di Livorno

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-660/11 και C-8/12) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ — Τυχερά παίγνια — Συλλογή στοιχημάτων — Προϋποθέσεις χορηγήσεως άδειας — Απαίτηση για αστυνομική άδεια και παραχώρηση δικαιώματος — Εθνική ρύθμιση — Κατώτατες υποχρεωτικές αποστάσεις μεταξύ των σημείων καταθέσεως στοιχημάτων — Διασυνοριακές δραστηριότητες ομοίες με αυτές που αποτελούν αντικείμενο της συμβάσεως παραχωρήσεως — Απαγορεύεται — Αμοιβαία αναγνώριση αδειών στον τομέα των τυχερών παιγνίων)

(2013/C 325/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

(Υπόθεση C-660/11)

Προσφεύγοντες: Daniele Biasci, Alessandro Pasquini, Andrea Milianti, Gabriele Maggini, Elena Secenti, Gabriele Livi

Καθών: Ministero dell'Interno, Questura di Livorno

παρεμβαίνουσα: SNAI — Sindacato Nazionale Agenzie Ippiche SpA

(Υπόθεση C-8/12)

Προσφεύγοντες: Cristian Rainone, Orentino Viviani, Miriam Befani

Καθών: Ministero dell'Interno, Questura di Prato, Questura di Firenze

παρεμβαίνοντες: SNAI — Sindacato Nazionale Agenzie Ippiche SpA, Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta ltd.

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Δραστηριότητα συνιστάμενη στη συλλογή στοιχημάτων — Εθνική νομοθεσία εξαρτώσα την άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας από τη λήψη εγκρίσεως και άδειας δημόσιας ασφαλείας τις οποίες εκδίδει η εθνική διοικητική αρχή — Μη αναγνώριση των εκδιδόμενων από τις αλλοδαπές διοικητικές αρχές εγκρίσεων και αδειών — Συμβατότητα προς τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ (νυν άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ)

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ δεν απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση κατά την οποία οι εταιρίες που επιθυμούν να ασκήσουν συναφείς με τυχερά παίγνια δραστηριότητες υποχρεούνται να λαμβάνουν, πέραν της παραχωρήσεως δικαιώματος από το Δημόσιο, και αστυνομική άδεια, προκειμένου να ασκήσουν τέτοιες δραστηριότητες, και κατά την οποία η χορήγηση τέτοιας άδειας επιτρέπεται μόνο σε αιτούντες οι οποίοι έχουν την ιδιότητα του παραχωρησιούχου.

2) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν σε κράτος μέλος το οποίο, κατά παραβίαση του δικαιού της Ένωσης, έχει αποκλείσει μια κατηγορία επιχειρήσεων από την παραχώρηση άδειας για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας και το οποίο επιχειρεί να θεραπεύσει την παραβίαση αυτή προκηρύσσοντας σημαντικό αριθμό νέων παραχωρήσεων να προστατεύει τα εμπορικής φύσεως δικαιώματα που απέκτησαν οι ήδη λειτουργούσες επιχειρήσεις, προβλέποντας μεταξύ άλλων κατώτατες αποστάσεις μεταξύ των πρακτορείων των νέων παραχωρησιούχων και εκείνων των ήδη λειτουργούντων.

Από τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, την υποχρέωση διαφάνειας, καθώς και την αρχή της ασφάλειας δικαίου προκύπτει ότι οι όροι και οι προϋποθέσεις ενός διαγωνισμού, όπως ο επίμαχος στις υποθέσεις των κύριων δικών, και δη οι διατάξεις που προβλέπουν έκπτωση του αναδειχθέντος κατόπιν του διαγωνισμού αυτού παραχωρησιούχου, όπως αυτές του άρθρου 23, παράγραφο 3, του σχεδίου συμβάσεως, πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία, πράγμα που αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει.

Δεν συνάδει προς τα άρθρα 43 ΣΛΕΕ και 49 ΣΛΕΕ εθνική ρύθμιση η οποία περιορίζει εκ των πραγμάτων κάθε διασυνοριακή δραστηριότητα στον τομέα των παιγνίων ανεξαρτήτως της μορφής ασκήσεως της δραστηριότητας αυτής, και, ειδικότερα, στις περιπτώσεις όπου θα ήταν δυνατή η άμεση επαφή μεταξύ του καταναλωτή και του επιχειρηματία και ο φυσικός έλεγχος για σκοπούς αστυνομίσεως των μεσολαβητών της εταιρίας που είναι εγκατεστημένοι στην εθνική επικράτεια. Απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει αν τούτο ισχύει ως προς το άρθρο 23, παράγραφος 3, του σχεδίου συμβάσεως.

3) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ έχουν την έννοια ότι, στο παρόν στάδιο της εξελίξεως του δικαίου της Ένωσης, το γεγονός ότι μια επιχείρηση διαθέτει, εντός του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη, άδεια που της επιτρέπει να παρέχει υπηρεσίες τυχερών παιγνίων, δεν εμποδίζει άλλο κράτος μέλος να εξαρτά, τηρουμένων των απαιτήσεων του δικαίου της Ένωσης, τη δυνατότητα της επιχείρησής αυτής να παρέχει αυτού του είδους τις υπηρεσίες σε καταναλωτές ευρισκόμενους στο έδαφός του, από την κατοχή άδειας χορηγούμενης από τις αρμοδιές του αρχές.

(¹) ΕΕ C 73 της 10.03.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

(Υπόθεση C-49/12) (¹)

[Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 — Άρθρο 1, παράγραφος 1 — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια «αστικές και εμπορικές υποθέσεις» — Αγωγή ασκηθείσα από δημόσια αρχή — Αποκατάσταση ζημίας που προκλήθηκε από συμμετοχή σε φορολογική απάτη τρίτου μη υποκείμενου στον ΦΠΑ]

(2013/C 325/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

κατά

Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Østre Landsret — Ερμηνεία του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1) — Πεδίο εφαρμογής — Εμπίπτει ή όχι η αγωγή αποζημιώσεως την οποία άσκησε η φορολογική αρχή κράτους μέλους κατά φυσικών και νομικών προσώπων εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος λόγω μη αποδόσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας και η οποία στηρίζεται στη διάπραξη του αδικήματος της «unlawful means conspiracy» που εμπίπτει στο δικαίο της εξωσυμβατικής ευθύνης (tort);

Διατακτικό

1) Η έννοια «αστικές και εμπορικές υποθέσεις» κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, πρέπει να ερμηνεύεται ως καλύπτουσα αγωγή με την οποία μια δημόσια αρχή κράτους μέλους προβάλλει έναντι φυσικών και νομικών προσώπων εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος αξίωση αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από παράνομη οργανωμένη συμφωνία με σκοπό την απάτη περί τον φόρο προστιθέμενης αξίας ο οποίος οφείλεται στο πρώτο κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ C 118 της 21.04.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Anton Schlecker, ασκών εμπόρεια υπό την εμπορική επωνυμία «Firma Anton Schlecker» κατά Melitta Josefa Boedeker

(Υπόθεση C-64/12) (¹)

(Σύμβαση της Ρώμης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές — Σύμβαση εργασίας — Άρθρο 6, παράγραφος 2 — Εφαρμοστέο δίκαιο ελλείπει επιλογής εκ μέρους των συμβαλλομένων — Δίκαιο της χώρας όπου ο εργαζόμενος «παρέχει συνήθως την εργασία του» — Σύμβαση συνδεδεμένη στενότερα με άλλο κράτος μέλος)

(2013/C 325/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Anton Schlecker, ασκών εμπόρεια υπό την εμπορική επωνυμία «Firma Anton Schlecker»

κατά

Melitta Josefa Boedeker

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 2, της Συμβάσεως για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980 (ΕΕ 1984, L 146, σ. 7) — Εφαρμοστέο δίκαιο ελλείπει επιλογής εκ μέρους των συμβαλλομένων — Σύμβαση εργασίας — Δίκαιο της χώρας όπου ο εργαζόμενος παρέχει συνήθως την εργασία του — Εργαζόμενος ο οποίος παρείχε την εργασία του επί μακρόν και αδιαλείπτως εντός κράτους μέλους — Σύμβαση εργασίας η οποία, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των περιστάσεων της υποθέσεως, συνδέεται στενότερα με άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Συμβάσεως για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980, έχει την έννοια ότι, ακόμη και σε περίπτωση κατά την οποία ο εργαζόμενος παρέχει την εργασία που αποτελεί αντικείμενο της σχετικής συμβάσεως όχι απλώς συνήθως, αλλά επί μακρόν και αδιαλείπτως εντός της ίδιας χώρας, το εθνικό δικαστήριο δύναται, κατ' εφαρμογήν του τελευταίου τμήματος της φράσεως της διατάξεως αυτής, να μην εφαρμόσει το δίκαιο της χώρας όπου παρέχεται συνήθως η εργασία όταν από το σύνολο των περιστάσεων συνάγεται ότι η εν λόγω σύμβαση συνδέεται στενότερα με άλλη χώρα.

(¹) EE C 126 της 28.4.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Slancheva sila EOOD κατά Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond Zemedelie Razplashatelnna agentsia

(Υπόθεση C-434/12) (¹)

[Κοινή γεωργική πολιτική — ΕΓΤΑΑ — Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 65/2011 — Στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης — Στήριξη της δημιουργίας και ανάπτυξης πολύ μικρών επιχειρήσεων — Έννοια της φράσης «προϋποθέσεις που έχουν δημιουργηθεί τεχνητά» — Καταχρηστικές πρακτικές — Αποδεικτικά στοιχεία]

(2013/C 325/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Slancheva sila EOOD

κατά

Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond Zemedelie Razplashatelnna agentsia

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Administrativen sad Sofia-grad — Ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 8, του κανονισμού (ΕΕ) 65/2011 της Επιτροπής, της 27ης Ιανουαρίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου όσον αφορά την εφαρμογή διαδικασιών ελέγχου καθώς και την πολλαπλή συμμόρφωση σε σχέση με

μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης (ΕΕ L 25, σ. 8) — Στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης — Έννοια της φράσης «προϋποθέσεις που έχουν δημιουργηθεί τεχνητά» — Συμβατό της νομολογίας των εθνικών δικαστηρίων κατά την οποία απαιτείται για μεν τη διαπίστωση της ύπαρξης «προϋποθέσεων που έχουν δημιουργηθεί τεχνητά» η ύπαρξη νομικού δεσμού μεταξύ των αιτούντων τη χορήγηση ενίσχυσης, για δε την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 8, του κανονισμού (ΕΕ) 65/2011 η σωρευτική συνδρομή τριών προϋποθέσεων — Υποβολή αιτήσεων χορήγησης ενίσχυσης από διαφορετικά πρόσωπα, τα οποία έχουν ουσιαστικό σύνδεσμο μεταξύ τους και χρησιμοποιούν γειτονικά αυτοτελή οικοπέδα, τα οποία προηγούμεως αποτελούσαν ενιαίο οικόπεδο — Ανάγκη απόδειξης της ύπαρξης εσκεμμένου συντονισμού μεταξύ των αιτούντων την ενίσχυση και/ή τρίτων που να αποσκοπεί στην αποκόμιση οφέλους — Κριτήρια εξακρίβωσης του οφέλους κατά το άρθρο 4, παράγραφος 8, του κανονισμού (ΕΕ) 65/2011

Διατακτικό

1) Το άρθρο 4, παράγραφος 8, του κανονισμού (ΕΕ) 65/2011 της Επιτροπής, της 27ης Ιανουαρίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου όσον αφορά την εφαρμογή διαδικασιών ελέγχου καθώς και την πολλαπλή συμμόρφωση σε σχέση με μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης, έχει την έννοια ότι, για να συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του, απαιτείται η παρουσία ενός αντικειμενικού και ενός υποκειμενικού στοιχείου. Όσον αφορά το πρώτο από τα στοιχεία αυτά, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να αξιολογήσει τις αντικειμενικές περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης από τις οποίες μπορεί να συναχθεί ότι δεν είναι δυνατή η επίτευξη των σκοπών που επιδιώκει το καθεστώς στήριξης του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ). Όσον αφορά το δεύτερο στοιχείο, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει τα αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία μπορεί να συναχθεί ότι ο αιτών την καταβολή ενίσχυσης στο πλαίσιο του καθεστώτος στήριξης του ΕΓΤΑΑ, δημιουργώντας τεχνητά τις απαιτούμενες για την καταβολή αυτή προϋποθέσεις, είχε ως μόνο σκοπό να αποκομίσει οφέλη αντίθετα προς τους στόχους του καθεστώτος αυτού. Συναφώς το αιτούν δικαστήριο μπορεί να βασιστεί όχι μόνο σε στοιχεία όπως η νομική, οικονομική και/ή προσωπική σχέση μεταξύ των προσώπων που εμπλέκονται σε παρόμοια επενδυτικά σχέδια, αλλά και σε ενδείξεις για την ύπαρξη εσκεμμένου συντονισμού μεταξύ των προσώπων αυτών.

2) Το άρθρο 4, παράγραφος 8, του κανονισμού 65/2011 έχει την έννοια ότι αντιβαίνει στη διάταξη αυτή η απόρριψη της αίτησης καταβολής ενίσχυσης που υποβάλλεται στο πλαίσιο του καθεστώτος στήριξης του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), αν ο μόνος λόγος για την απόρριψη είναι ότι το επενδυτικό σχέδιο για το οποίο ζητείται η ενίσχυση δεν έχει λειτουργική αυτονομία ή ότι υπάρχει νομικός δεσμός μεταξύ των αιτούντων την καταβολή τέτοιας ενίσχυσης, χωρίς να έχουν ληφθεί υπόψη τα λοιπά αντικειμενικά στοιχεία της συγκεκριμένης περίπτωσης.

(¹) EE C 366 της 24.11.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — M. G. και N. R. κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Υπόθεση C-383/13 PPU) ⁽¹⁾

(Θεωρήσεις, άσυλο, μετανάστευση και άλλες πολιτικές σχετικές με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Μεταναστευτική πολιτική — Παράνομη μετανάστευση και παράνομη διαμονή — Επαναπατριsmός παρανόμως διαμενόντων προσώπων — Οδηγία 2008/115/EK — Επιστροφή παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών — Διαδικασία απομακρύνσεως — Μέτρο κρατήσεως — Παράταση της κρατήσεως — Άρθρο 15, παράγραφοι 2 και 6 — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα ακροάσεως — Προσβολή — Συνέπειες)

(2013/C 325/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

M. G. και N. R.

κατά

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Raad van State — Ερμηνεία του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2000, C 364, σ. 1) και του άρθρου 15, παράγραφος 6, της οδηγίας 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ L 348, σ. 98) — Μέτρα κρατήσεως — Παράταση — Μη συνεργασία των περιών πρόκειται αλλοδαπών στο πλαίσιο της διαδικασίας απομακρύνσεως — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας — Δικαίωμα κάθε προσώπου να ακουστεί πριν ατομικό μέτρο ληφθεί εις βάρος του

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ένωσης, και ειδικότερα το άρθρο 15, παράγραφοι 2 και 6, της οδηγίας 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όταν, στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας, η παράταση μέτρου κρατήσεως αποφασίστηκε μη τηρηθέντος του δικαιώματος ακροάσεως, ο εθνικός δικαστής που καλείται να αξιολογήσει τη νομιμότητα της απόφασης αυτής δύναται να διατάξει την άρση του μέτρου κρατήσεως μόνον αν εκτιμά, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των πραγματικών

και νομικών περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, ότι η προσβολή αυτή όντως στέρθηκε εκείνων που την προβάλλει από τη δυνατότητα να αμυνθεί καλύτερα έτσι ώστε η διοικητική αυτή διαδικασία να κατέληγε σε διαφορετικό αποτέλεσμα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 260 της 07.09.2013.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 25 Ιουνίου 2013 — BestWater International GmbH κατά Michael Mebes, Stefan Potsch

(Υπόθεση C-348/13)

(2013/C 325/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και ανααιρεσείουσα: BestWater International GmbH

Εναγόμενοι και ανααιρεσίβλητοι: Michael Mebes, Stefan Potsch

Προδικαστικό ερώτημα

Αποτελεί η ανάρτηση σε ιστοσελίδα έργου τρίτου το οποίο διατίθεται στο κοινό μέσω άλλης ιστοσελίδας, υπό περιστάσεις όπως αυτές που αποτελούν το αντικείμενο της κύριας δίκης, παρουσίαση στο κοινό, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK ⁽¹⁾, έστω και αν το ξένο έργο δεν παρουσιάζεται, με τον τρόπο αυτόν, σε κάποιο νέο κοινό ούτε η παρουσίαση πραγματοποιείται βάσει κάποιας ειδικής τεχνικής διαδικασίας η οποία διαφέρει από την αρχική παρουσίαση;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 27 Ιουνίου 2013 — Ποινική διαδικασία κατά Markus D.

(Υπόθεση C-358/13)

(2013/C 325/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Markus D.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/83/ΕΚ της 6ης Νοεμβρίου 2001⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/27/ΕΚ της 31ης Μαρτίου 2004⁽²⁾, την έννοια, ότι ουσία ή συνδυασμός ουσιών κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, δυνάμενη να τροποποιήσει μόνο, ήτοι όχι να αποκαταστήσει ή να διορθώσει τις φυσιολογικές λειτουργίες στον άνθρωπο, θεωρείται φάρμακο τότε μόνο, όταν είναι θεραπευτικά ωφέλιμη ή, πάντως, έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση των φυσιολογικών λειτουργιών μόνο προς το θετικότερο; Κατά συνέπεια, ουσίες ή συνδυασμοί ουσιών, οι οποίες καταναλώνονται μόνο λόγω της ψυχοτρόπου δράσεώς τους, καθόσον προκαλούν μέθη, όντας, πάντως, επικίνδυνες για την υγεία, δεν εμπίπτουν στον ορισμό του φαρμάκου κατά την έννοια της οδηγίας;

(¹) Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67).

(²) Οδηγία 2004/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ (ΕΕ L 136, σ. 34).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 2 Ιουλίου 2013 — Η. Τ. κατά Land Baden-Württemberg

(Υπόθεση C-373/13)

(2013/C 325/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων και εφεσείων: Η. Τ.

Καθού η προσφυγή και η έφεση: Land Baden-Württemberg

Προδικαστικά ερωτήματα

1) α) Πρέπει να τηρείται ο κανόνας του άρθρου 24, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2004/83/ΕΚ⁽¹⁾, σχετικά με την υποχρέωση των κρατών μελών να χορηγούν στους δικαιούχους του καθεστώτος πρόσφυγα άδεια παραμονής, και στην περίπτωση ανακλήσεως μιας ήδη χορηγηθείσας άδειας παραμονής;

β) Έχει, συνεπώς, ο ανωτέρω κανόνας την έννοια, ότι απαγορεύει την ανάκληση ή τον τερματισμό της άδειας παραμονής (για παράδειγμα, λόγω απελάσεως κατά το εθνικό δίκαιο)

ενός δικαιούχου του καθεστώτος πρόσφυγα, αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 21, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με την παράγραφο 2, της οδηγίας 2004/83/ΕΚ ή «επιτακτικοί λόγοι εθνικής ασφάλειας ή δημόσιας τάξεως» κατά την έννοια του άρθρου 24, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2004/83/ΕΚ;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

α) Ποια είναι η έννοια της εξαιρέσεως των «επιτακτικών λόγων εθνικής ασφάλειας ή δημόσιας τάξεως» στο άρθρο 24, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2004/83/ΕΚ, σε σχέση με κινδύνους που απορρέουν από την υποστήριξη τρομοκρατικής οργανώσεως;

β) Μπορεί να συντρέχουν «επιτακτικοί λόγοι εθνικής ασφάλειας ή δημόσιας τάξεως» κατά την έννοια του άρθρου 24, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2004/83/ΕΚ, στην περίπτωση στην οποία ένας δικαιούχος του καθεστώτος πρόσφυγα έχει υποστηρίξει το PKK συγκεντρώνοντας πόρους ή συμμετέχοντας σε εκδηλώσεις υπέρ του PKK, ακόμη και αν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την απαγόρευση της επαναπροωθήσεως κατ' άρθρο 33, παράγραφος 2, της Συμβάσεως της Γενεύης για το Καθεστώς των Προσφύγων και, ως εκ τούτου, του άρθρου 21, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/83/ΕΚ;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο σκέλος του πρώτου ερωτήματος:

Επιτρέπεται κατά το ενωσιακό δίκαιο η ανάκληση ή ο τερματισμός της άδειας παραμονής που χορηγήθηκε σε δικαιούχο του καθεστώτος πρόσφυγα (για παράδειγμα, λόγω απελάσεως του κατά το εθνικό δίκαιο) μόνον εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 21, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με την παράγραφο 2, της οδηγίας 2004/83/ΕΚ (ή της αντίστοιχης διατάξεως της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, η οποία έχει πανομοιότυπη διατύπωση);

(¹) Οδηγία 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (ΕΕ L 304, σ. 12).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Gerechtshof Den Haag (Κάτω Χώρες) στις 22 Ιουλίου 2013 — FNV Kunsten Informatie en Media κατά Staat der Nederlanden

(Υπόθεση C-413/13)

(2013/C 325/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof Den Haag

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: FNV Kunsten Informatie en Media

Εφεσίβλητο: Staat der Nederlanden

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι κανόνες του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης την έννοια ότι εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ μια διάταξη που περιλαμβάνεται σε συλλογική σύμβαση εργασίας συναπτόμενη μεταξύ οργανώσεων εργοδοτών και εργαζομένων και ορίζει ότι οι ανεξάρτητοι επαγγελματίες, οι οποίοι παρέχουν προς τον εργοδότη δυνάμει σύμβασης έργου την ίδια εργασία με αυτήν που παρέχουν οι εργαζόμενοι που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της συλλογικής σύμβασης εργασίας, πρέπει να εισπράττουν συγκεκριμένη ελάχιστη αμοιβή, για τον λόγο και μόνον ότι η επίμαχη διάταξη περιέχεται σε συλλογική σύμβαση εργασίας;
- 2) Σε περίπτωση που δοθεί αρνητική απάντηση στο πρώτο ερώτημα, εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ η επίμαχη διάταξη στην περίπτωση που η διάταξη αυτή έχει σκοπό, μεταξύ άλλων, να συμβάλει στη βελτίωση των συνθηκών εργασίας των εργαζομένων που καλύπτονται από τη συλλογική σύμβαση εργασίας, ασκεί δε επιρροή στο πλαίσιο αυτό το αν η κατά τον τρόπο αυτό βελτίωση των συνθηκών εργασίας είναι άμεση και όχι απλώς έμμεση;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo (Ισπανία) στις 23 Ιουλίου 2013 — Mario Vital Pérez κατά Ayuntamiento de Oviedo

(Υπόθεση C-416/13)

(2013/C 325/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Mario Vital Pérez

Καθού: Ayuntamiento de Oviedo

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στα άρθρα 2, παράγραφος 2, 4, παράγραφος 1, και 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία⁽²⁾, καθώς και στο άρθρο 21, παράγραφος 1, των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στον βαθμό που απαγο-

ρεύουν οποιαδήποτε δυσμενή διάκριση λόγω ηλικίας, ο καθορισμός των τριάντα ετών ως ανώτατου ορίου ηλικίας για την πρόσληψη σε θέση υπαλλήλου της τοπικής αστυνομίας, δυνάμει δημοτικής προ-σκήσεως για την υποβολή υποψηφιοτήτων η οποία ρητώς εφαρ-μόζει νόμο Αυτόνομης Περιφέρειας κράτους μέλους;

⁽¹⁾ ΕΕ L 303, σ. 16.

⁽²⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 23 Ιουλίου 2013 — ÖBB Personenverkehr AG κατά Gotthard Starjakob

(Υπόθεση C-417/13)

(2013/C 325/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενη και ανααιρεσείουσα: ÖBB Personenverkehr AG

Ενάγων και ανααιρεσίβλητος: Gotthard Starjakob

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, σε συνδυασμό με τα άρθρα 7, παράγραφος 1, 16 και 17 της οδηγίας 2000/78/EK⁽¹⁾, την έννοια ότι

α) ένας εργαζόμενος, για τον οποίο ο εργοδότης καθόρισε αρχικά μία εσφαλμένη ημερομηνία αναφοράς για τη μισθολογική προαγωγή βάσει ενός εκ του νόμου προβλεπόμενου και εισάγοντος δυσμενείς διακρίσεις λόγω ηλικίας συνυπολογισμού του χρόνου προϋπηρεσίας, δικαιούται σε κάθε περίπτωση να του καταβληθεί η μισθολογική διαφορά βάσει της μη εισάγουσας δυσμενείς διακρίσεις ημερομηνίας αναφοράς για τη μισθολογική προαγωγή,

β) ή ότι το κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα, μέσω ενός συνυπολογισμού χωρίς διακρίσεις του χρόνου προϋπηρεσίας, να εξαλείψει τις δυσμενείς διακρίσεις λόγω ηλικίας και χωρίς χρηματική αντιστάθμιση (καθορίζοντας νέα ημερομηνία αναφοράς για τη μισθολογική προαγωγή και παρατείνοντας συγχρόνως το χρονικό διάστημα για τη μισθολογική προαγωγή), ειδικότερα όταν η οικονομικά ουδέτερη αυτή λύση σκοπεύει στη διατήρηση της ρευστότητας του εργοδότη, καθώς και στην αποφυγή ενός υπερβολικού κόστους για τον επαναυπολογισμό;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1β:

Μπορεί ο νομοθέτης να εισάγει έναν τέτοιο μη εισάγοντα δυσμενείς διακρίσεις συνυπολογισμό του χρόνου προϋπηρεσίας

α) και αναδρομικά (εν προκειμένω με τον νόμο που δημοσιεύθηκε στις 27 Δεκεμβρίου 2011, BGBl I 2011/129, με αναδρομική ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2004), ή

β) ισχύει αυτός μόνον από την ημερομηνία εκδόσεως ή δημοσίευσσεως των νέων διατάξεων περί συνυπολογισμού και μισθολογικής προαγωγής;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1β:

Έχει το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/EK, την έννοια ότι

α) μια νομοθετική ρύθμιση, η οποία προβλέπει μακρύτερο χρονικό διάστημα μισθολογικής προαγωγής για τον χρόνο απασχόλησης στην αρχή της σταδιοδρομίας και δυσχεραίνει επομένως τη μετάβαση στο επόμενο μισθολογικό κλιμάκιο, συνιστά έμμεση άνιση μεταχείριση λόγω ηλικίας,

β) και, σε περίπτωση που συντρέχει το ανωτέρω, ότι μια τέτοια ρύθμιση είναι προσήκουσα και απαραίτητη λαμβανομένης υπόψη της μικρής επαγγελματικής πείρας κατά την αρχή της σταδιοδρομίας;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1β:

Έχουν τα άρθρα 7, παράγραφος 1, και 8, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/EK, την έννοια ότι η διατήρηση σε ισχύ μιας παλαιάς και εισάγουσας δυσμενείς διακρίσεις λόγω ηλικίας ρυθμίσεως, με μοναδικό σκοπό να προστατευθεί ο εργαζόμενος από τυχόν μείωση των αποδοχών του συνεπεία μιας νέας και μη εισάγουσας διακρίσεις ρυθμίσεως (ρήτρα περί διασφαλίσεως του μισθού), είναι θεμιτή ή δικαιολογημένη προκειμένου να διασφαλισθεί το νομικό κεκτημένο και να προστατευθεί η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη;

5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1β και στο ερώτημα 3β:

α) Μπορεί να προβλέψει ο νομοθέτης καθήκον (ή υποχρέωση) συνεργασίας του εργαζόμενου για τον καθορισμό του συνυπολογιστέου χρόνου προϋπηρεσίας και να εξαρτήσει τη μετάβαση στο νέο σύστημα συνυπολογισμού και μισθολογικής προαγωγής από την εκπλήρωση της εν λόγω υποχρέωσης;

β) Ένας εργαζόμενος, ο οποίος δεν συνεργάζεται, όπως ευλόγως αναμενόταν εκ μέρους του, για τον καθορισμό της νέας ημερομηνίας αναφοράς για τη μισθολογική προαγωγή σύμφωνα με το νέο, μη εισάγον διακρίσεις, σύστημα συνυπολογισμού και μισθολογικής προαγωγής και, επομένως, δεν κάνει σκοπίμως χρήση της νέας, μη εισάγουσας διακρίσεις, ρυθμίσεως και εξακολουθεί, οικειοθελώς, να κάνει χρήση του

παλαιού, εισάγοντος διακρίσεις λόγω ηλικίας, συστήματος συνυπολογισμού και μισθολογικής προαγωγής, μπορεί να προβάλλει δυσμενή μεταχείριση λόγω ηλικίας στο πλαίσιο του παλαιού συστήματος, ή η παραμονή στο παλαιό και εισάγον διακρίσεις σύστημα, μοναδικός λόγος της οποίας είναι η δυνατότητα προβολής οικονομικών αξιώσεων, συνιστά κατάχρηση δικαιώματος;

6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1β ή καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα 1β και 2β:

Επιτάσσει η ισχύουσα στο δικαιο της Ένωσης αρχή της αποτελεσματικότητας, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και στο άρθρο 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ, να μην αρχίζει να τρέχει η προθεσμία παραγραφής για αξιώσεις που στηρίζονται στο δικαιο της Ένωσης πριν από τη σαφή διευκρίνιση της νομικής καταστάσεως μέσω δημοσίευσσεως σχετικής αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

7) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1α ή καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα 1β και 2β:

Επιτάσσει η ισχύουσα στο δικαιο της Ένωσης αρχή της ισοδυναμίας να επεκτείνεται η προβλεπόμενη στο εθνικό δικαιο αναστολή της παραγραφής για προβολή αξιώσεων βάσει ενός νέου συστήματος συνυπολογισμού και μισθολογικής προαγωγής (άρθρο 53a, παράγραφος 5, του Bundesbahngesetz) και στις αξιώσεις σχετικά με μισθολογικές διαφορές οι οποίες προκύπτουν από ένα παλαιό σύστημα που εισάγει δυσμενείς διακρίσεις λόγω ηλικίας;

(¹) Οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 24 Ιουλίου 2013 — Art & Allposters International BV κατά Stichting Pictoright

(Υπόθεση C-419/13)

(2013/C 325/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Art & Allposters International BV

Αναρρεσίβηλος: Stichting Pictoright

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Διέπει το άρθρο 4 της οδηγίας για το δικαίωμα του δημιουργού ⁽¹⁾ το ζήτημα αν ο κάτοχος δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας δύναται να ασκήσει το δικαίωμά του διανομής όσον αφορά την αναπαραγωγή προστατευόμενου έργου το οποίο πωλήθηκε και παραδόθηκε εντός του ΕΟΧ από τον κάτοχο αυτόν ή με τη συγκατάθεσή του, όταν η αναπαραγωγή αυτή υπέστη στη συνέχεια μετατροπή ως προς τη μορφή της και τέθηκε εκ νέου στο εμπόριο υπό τη μορφή αυτή;
- 2) α) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1, έχει το γεγονός ότι πρόκειται για μετατροπή, όπως αναφέρεται στο ερώτημα 1, σημασία για την απάντηση στο ερώτημα αν εμποδίζεται ή διακόπτεται η ανάλωση υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας για το δικαίωμα του δημιουργού;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2(α), ποια κριτήρια πρέπει να εφαρμοστούν για να καθοριστεί ότι πρόκειται για μετατροπή της μορφής μιας αναπαραγωγής εμποδίζουσα ή διακόπτουσα την ανάλωση υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας για το δικαίωμα του δημιουργού;
- γ) Καθιστούν τα κριτήρια αυτά δυνατή την εφαρμογή του κριτηρίου που διαμορφώθηκε στο ολλανδικό εθνικό δίκαιο, κατά το οποίο δεν πρόκειται πλέον για ανάλωση απλώς και μόνο λόγω του ότι ο μεταπωλητής έδωσε άλλη μορφή στις αναπαραγωγές και τις διένειμε υπό τη μορφή αυτή στο κοινό (Hoge Raad, 19 Ιανουαρίου 1979, NJ 1979/412, Poortvliet);

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε η Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture (Ιταλία) στις 25 Ιουλίου 2013 — Emmeci κατά Cotral

(Υπόθεση C-427/13)

(2013/C 325/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Emmeci Srl

Λοιποί συμμετέχοντες στη διαδικασία: Cotral SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 56 της οδηγίας 2004/17/ΕΚ ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπει στον εθνικό νομοθέτη να ορίσει ότι οι αναθέτοντες φορείς μπορούν, κατά τη φάση των τελευταίων προσφορών ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, να μην επιτρέπουν στους διαγωνιζόμενους να γνωρίζουν τη θέση τους στην κατάταξη και τις προσφορές των λοιπών επιχειρήσεων, αναβάλλοντας τη γνωστοποίηση των πληροφοριών αυτών μέχρι την περάτωση του πλειστηριασμού;
- 2) Αντιβαίνουν στο άρθρο 56 της οδηγίας 2004/17/ΕΚ και στις αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως εθνικές κανονιστικές διατάξεις ή διοικητικές πρακτικές όπως αυτές της παρούσας δίκης, οι οποίες προβλέπουν ολική διακοπή επικοινωνίας διάρκειας πέντε λεπτών κατά την τελική φάση ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, κατά τη διάρκεια της οποίας οι διαγωνιζόμενοι δεν είναι σε θέση να γνωρίζουν την αντίστοιχη κατάταξή τους;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 31 Ιουλίου 2013 — Vietnam Airlines Co. Ltd κατά Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss

(Υπόθεση C-431/13)

(2013/C 325/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενη και εφεσείουσα: Vietnam Airlines Co. Ltd

Ενάγοντες και εφεσίβλητοι: Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δικαιούται ο επιβάτης πλήρη αποζημίωση εξαιτίας μεγάλης καθυστέρησης, κατά το άρθρο 7 του κανονισμού 261/2004 ⁽¹⁾, ακόμα και στην περίπτωση στην οποία ένας μη συγκαταλεγόμενος μεταξύ των επιβατών τρίτος κατέβαλε προηγουμένως αποζημίωση στον επιβάτη λόγω της καθυστέρησης, ή πρέπει να εκπίπτει μια τέτοια αποζημίωση;

2) Ισχύουν τα ανωτέρω μόνον ως προς τις αξιώσεις για αποζημίωση κατά την έννοια του γερμανικής εθνικής νομοθεσίας ή επίσης και ως προς τις αξιώσεις για μείωση του αντιτίμου του ταξιδιού;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημιώσεως των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαιώσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσεως και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 2 Αυγούστου 2013 — Unitrading Ltd κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-437/13)

(2013/C 325/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Unitrading Ltd

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Συνεπάγονται τα δικαιώματα που διατυπώνονται στο άρθρο 47 του Χάρτη (¹) ότι, αν οι τελωνειακές αρχές, στο πλαίσιο της αποδείξεως της καταγωγής εισαχθέντων εμπορευμάτων, θέλουν να στηριχθούν στα αποτελέσματα έρευνας τρίτου για τα οποία ο εν λόγω τρίτος δεν παρέχει συμπληρωματικές πληροφορίες ούτε στις τελωνειακές αρχές ούτε στον διασαφιστή και ως εκ τούτου καθίσταται δύσκολο ή αδύνατον να εξακριβωθεί ή να διαψευσθεί η ορθότητα του χρησιμοποιηθέντος συμπεράσματος και δυσχεραίνεται ο δικαστής στην άσκηση του καθήκοντός του να αξιολογήσει τα πορίσματα των αναλύσεων, τα αποτελέσματα της εν λόγω έρευνας δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από τον δικαστή; Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα αυτό το ότι ο εν λόγω τρίτος στερεί τις τελωνειακές αρχές και τον ενδιαφερόμενο από τις σχετικές πληροφορίες για τον μη περαιτέρω διευκρινιζόμενο λόγο ότι πρόκειται για ευαίσθητες πληροφορίες όσον αφορά την εφαρμογή των νόμων («law enforcement sensitive information»);

2) Συνεπάγονται τα δικαιώματα που διατυπώνονται στο άρθρο 47 του Χάρτη ότι όταν οι τελωνειακές αρχές δεν μπορούν να παράσχουν συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τη διεξαχθείσα έρευνα στην οποία στηρίζεται η άποψή τους ότι τα εμπορεύματα έχουν συγκεκριμένη καταγωγή –και τα αποτελέσματά της αμφισβητούνται αιτιολογημένα– οι τελωνειακές αρχές, στο μέτρο που εύλογα μπορεί να απαιτηθεί να το πράξουν, πρέπει να συνεργα-

στούν στο πλαίσιο της αιτήσεως του ενδιαφερόμενου να γίνουν με δικά του έξοδα αναλύσεις ή/και δειγματοληψίες στη χώρα την οποία ο ενδιαφερόμενος δήλωσε ως χώρα καταγωγής;

3) Έχει σημασία για την απάντηση στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα το ότι μετά τη γνωστοποίηση των οφειλόμενων τελωνειακών δασμών εξακολουθούσαν να είναι διαθέσιμα για περιορισμένο χρονικό διάστημα μέρη των δειγμάτων των εμπορευμάτων, τα οποία μπορούσαν να τεθούν στη διάθεσή του ενδιαφερόμενου με σκοπό να γίνει έρευνα από άλλο εργαστήριο, έστω και αν το αποτέλεσμα μιας τέτοιας έρευνας δεν αναφέρει το ότι τα αποτελέσματα του εργαστηρίου στο οποίο απευθύνθηκαν οι τελωνειακές αρχές δεν μπορούν να ελεγχθούν, οπότε θα είναι αδύνατον για τον δικαστή –αν το άλλο εργαστήριο καταλήξει στο συμπέρασμα ότι είναι αληθής η καταγωγή που δηλώθηκε από τον ενδιαφερόμενο– να συγκρίνει την αξιοπιστία των πορισμάτων των δύο εργαστηρίων; Αν ναι, πρέπει οι τελωνειακές αρχές να γνωστοποιήσουν στον ενδιαφερόμενο το ότι είναι ακόμη διαθέσιμα μέρη των δειγμάτων των εμπορευμάτων και ότι δύναται να ζητήσει τα δείγματα αυτά για μια τέτοια έρευνα;

(¹) ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 2 Αυγούστου 2013 — SC BCR Leasing IFN SA κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili και Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de soluționare a contestațiilor

(Υπόθεση C-438/13)

(2013/C 325/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: SC BCR Leasing IFN SA

Καθών: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili και Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de soluționare a contestațiilor

Προδικαστικό ερώτημα

Δύναται να θεωρηθεί παράδοση εξ επαχθούς αιτίας κατά την έννοια του άρθρου 16 της οδηγίας 2006/[112]/ΕΚ (¹) ή, ενδεχομένως, παράδοση αγαθών εξ επαχθούς αιτίας κατά την έννοια του άρθρου 18 της οδηγίας 2006/[112]/ΕΚ η περίπτωση των αγαθών που αποτέλεσαν αντικείμενο συμβάσεως χρηματοδοτικής μισθώσεως

και τα οποία, μετά τη λύση της συμβάσεως υπαιτιότητα του μισθωτή, δεν έχουν αποδοθεί από τον μισθωτή στην εταιρεία χρηματοδοτικής μισθώσεως, μολονότι η εν λόγω εταιρεία έχει κινηθεί και εμμένει στη συνέχιση νομικών διαδικασιών για την ανάκτησή τους και παρά το γεγονός ότι, μετά τη λύση της συμβάσεως χρηματοδοτικής μισθώσεως, δεν έχει εισπράξει κάποιο ποσό σχετικό με τη χρήση των εν λόγω αγαθών;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 6 Αυγούστου 2013 — Sarah Nagy κατά Marcel Nagy

(Υπόθεση C-442/13)

(2013/C 325/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Sarah Nagy

Εναγόμενος: Marcel Nagy

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εκκρεμούν δύο αγωγές «μεταξύ των ιδίων διαδίκων» κατά την έννοια του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΚ) 4/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής (¹), όταν στη μία διαδικασία το τέκνο ζητεί από τον πατέρα την καταβολή προγενέστερης και τρέχουσας οφειλής διατροφής, ενώ στο πλαίσιο διαδικασίας διαζυγίου ο πατέρας ζητεί τον καθορισμό της υποχρεώσεώς του καταβολής διατροφής στο τέκνο και παροχών στη μητέρα όσον αφορά τη χρονική περίοδο μετά το διαζύγιο;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί του ερωτήματος αυτού: Εάν στη μία διαδικασία ο δικαιούχος διατροφής ζητεί την καταβολή τρέχουσας οφειλής διατροφής και στην άλλη διαδικασία ο υπόχρεος διατροφής ζητεί την έναρξη καταβολής της τρέχουσας οφειλής διατροφής από μεταγενέστερο χρονικό σημείο, θεωρείται ότι από αυτό το μεταγενέστερο χρονικό σημείο οι διαδικασίες έχουν «το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία» κατά την έννοια του άρθρου 12 του κανονισμού;

(¹) ΕΕ 2009, L 7, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Braşov (Ρουμανία) στις 7 Αυγούστου 2013 — Imre Solyom, Luiza Solyom κατά Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Braşov

(Υπόθεση C-444/13)

(2013/C 325/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Braşov

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Imre Solyom, Luiza Solyom

Καθής: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Braşov

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 73 και 78 της οδηγίας 2006/112/EK (¹) του Συμβουλίου την έννοια ότι, όταν με τη σύμβαση αγοραπωλησίας οι συμβαλλόμενοι έχουν καθορίσει τελειωτικά και αμετάκλητα ορισμένο τίμημα και στη συνέχεια οι φορολογικές αρχές κρίνουν ότι, λόγω του αναχαρακτηρισμού του πωλητή ως προσώπου υποκειμένου στον φόρο, η πώληση υπόκειται στον φόρο, ο σχετικός φόρος προστιθέμενης αξίας περιλαμβάνεται στο τίμημα ή, αντίθετα, ο εν λόγω φόρος πρέπει να προστίθεται στο τίμημα αυτό; Με άλλα λόγια, ποια είναι η βάση επιβολής του φόρου στην περίπτωση αυτής της μεταβίβασης;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Salzburg (Αυστρία) στις 12 Αυγούστου 2013 — Germanwings GmbH κατά Ronny Henning

(Υπόθεση C-452/13)

(2013/C 325/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Salzburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Germanwings GmbH

Εφεσίβλητος: Ronny Henning

Προδικαστικό ερώτημα

Ποια χρονική στιγμή είναι κρίσιμη όσον αφορά την έννοια της «αφίξεως» που χρησιμοποιείται στα άρθρα 2, 5 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91:

- α) η χρονική στιγμή της επαφής του αεροσκάφους με τον διάδρομο προσγειώσεως («touchdown»);
- β) η στιγμή κατά την οποία το αεροσκάφος φθάνει στη θέση σταθμεύσεώς του και ενεργοποιούνται τα φρένα σταθμεύσεως ή ενδεχομένως τοποθετούνται τα πέλματα πέδης («in block time» — χρόνος επαναφοράς στη θέση ακινητοποιήσεως);
- γ) η χρονική στιγμή του ανοίγματος της θύρας του αεροσκάφους;
- δ) η χρονική στιγμή που καθορίζεται από τα συμβαλλόμενα μέρη στο πλαίσιο της αυτονομίας της βουλήσεως;

Αναίρεση που άσκησαν στις 12 Αυγούστου 2013 οι Confederazione Cooperative Italiane, Cooperativas Agro-alimentarias και Fédération française de la coopération fruitière, légumière et horticole (Felcoop) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 30 Μαΐου 2013 στην υπόθεση T-454/10, Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserven Alimentari Vegetali (Anicav) και Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrupcon) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-455/13 P P)

(2013/C 325/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Confederazione Cooperative Italiane, Cooperativas Agro-alimentarias, Fédération française de la coopération fruitière, légumière et horticole (Felcoop) (εκπρόσωποι: M. Mergola, M. C. Santacroce, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserven Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrupcon), Associazione Italiana Prodotti Alimentari (AIIPA), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των αναιρεσείουσών

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στο σύνολό της·

- να απορρίψει ως απαράδεκτη την προσφυγή που άσκησαν οι μεταποιητές οπωροκηπευτικών και, ως εκ τούτου, να κάνει δεκτά τα αιτήματα τα οποία προέβλεπαν πρωτοδικώς οι αναιρεσείουσες·

- επικουρικώς, σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι οι προσφυγές ακυρώσεως ήσαν παραδεκτές (*quod non*), να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου λόγω, αφενός, σοβαρών και πρόδηλων νομικών σφαλμάτων και, αφετέρου, ανεπαρκούς και αντιφατικής νομικής αιτιολογίας, όπως αναλύεται στο δικόγραφο της αναρέσεως, και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να την επανεξετάσει επί της ουσίας·

- επικουρικώς, σε περίπτωση που το Δικαστήριο αποφασίσει να επικυρώσει (*quod non*) την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου επί της ουσίας της υποθέσεως, να αναρέσει το κεφάλαιο της πρωτόδικης αποφάσεως σχετικά με τις συνέπειες της ακυρώσεως του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 543/2011⁽¹⁾, καθόσον στηρίζεται σε αντιφατική αιτιολογία, η οποία αντιβαίνει επιπλέον στις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, λαμβανομένων υπόψη της διάρκειας και της λειτουργίας των οικείων επιχειρησιακών προγραμμάτων·

- να καταδικάσει τις προσφεύγουσες πρωτοδικώς στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας ή να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά αυτά έξοδα, σε περίπτωση που η υπόθεση αναπεμφθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι στην πρωτόδικη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο:

- εκτίμησε εσφαλμένως το ζήτημα του παραδεκτού της προσφυγής στην υπόθεση T-454/10, στο μέτρο που παρέπεμψε στο παράρτημα VIII του κανονισμού 1580/2007⁽²⁾, κρίνοντας πιο συγκεκριμένα ότι το ως άνω παράρτημα αποτελεί ενιαίο σύνολο με το άρθρο 52, παράγραφος 2α, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, χωρίς να λάβει υπόψη ότι η τελευταία αυτή διάταξη ουδεμία τροποποίηση επέφερε στο περιεχόμενο του ως άνω παραρτήματος, το οποίο ανέκαθεν επέτρεπε χρηματοδότηση και επενδύσεις της ΕΕ για ορισμένες μεταποιητικές δραστηριότητες·

- εκτίμησε εσφαλμένως το ζήτημα της ενεργητικής νομιμοποίησης των προσφευγόντων να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263, παράγραφοι 4 και 6, ΣΛΕΕ·

- έκρινε εσφαλμένως ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις είχαν εκδοθεί κατ' παράβαση του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, λαμβάνοντας κακώς ως δεδομένο ότι ο εν λόγω κανονισμός αποκλείει από την ευρωπαϊκή χρηματοδότηση οποιαδήποτε δραστηριότητα οργανώσεως παραγωγών η οποία δεν αφορά την παραγωγή νωπών προϊόντων (είτε προς κατανάλωση είτε προς μεταποίηση)·

- εφάρμοσε εσφαλμένως την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, συγχέοντάς την με την αρχή του ανόδευτου ανταγωνισμού μεταξύ ισότιμων φορέων εκμεταλλεύσεως που ασκούν δραστηριότητες στην ίδια αγορά και αγνοώντας ότι ο γεωργικός τομέας υπόκειται σε δικούς του κανόνες στο πλαίσιο της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής·

— όσον αφορά τις συνέπειες της ακυρώσεως, δεν εφάρμοσε ορθώς το άρθρο 264, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθόσον διέκρινε μεταξύ του άρθρου 52, παράγραφος 2α, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1580/2007 και του άρθρου 50, παράγραφος 3, του κανονισμού 543/2011, αφενός, και του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 543/2011, αφετέρου, εκδίδοντας τελικώς μια απόφαση η οποία είναι αδύνατο να εκτελεστεί βάσει του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 543/2011.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 543/2011 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τους τομείς των σπυροκρηπυτικών και των μεταποιημένων σπυροκρηπυτικών (ΕΕ L 157, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1580/2007 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2007, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής των κανονισμών (ΕΚ) 2200/96, (ΕΚ) 2201/96 και (ΕΚ) 1182/2007 του Συμβουλίου στον τομέα των σπυροκρηπυτικών (ΕΕ L 350, σ. 1)

Αναίρεση που άσκησαν στις 9 Αυγούστου 2013 η T&L Sugars Ltd και Sidul Acucares, Unipessoal Lda κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 6 Ιουνίου 2013 στην υπόθεση T-279/11, T&L Sugars Ltd και Sidul Acucares, Unipessoal Lda κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-456/13 P P)

(2013/C 325/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: T&L Sugars Ltd, Sidul Acucares, Unipessoal Lda (εκπρόσωποι: D. Waelbroeck, avocat, D. Slater, Solicitor)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα των ανααιρεσείουσών

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να κρίνει την αίτηση αναίρεσης παραδεκτή και βάσιμη·

— να ανατρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουνίου 2013 στην υπόθεση T-279/11 (ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση) στο μέτρο που κρίθηκε απαράδεκτη η προσφυγή ακυρώσεως την οποία είχαν ασκήσει και, ως εκ τούτου, απορρίφθηκε η ένστασή τους περί ελλείψεως νομιμότητας·

— να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να την επανεξετάσει επί της ουσίας·

— να καταδικάσει την Επιτροπή σε όλα τα δικαστικά έξοδα ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν τους εξής λόγους:

1) το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί περιελάμβαναν εκτελεστικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 263, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ·

2) το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι ο κανονισμός 393/2011 (¹) δεν τίς αφορούσε ατομικά·

3) το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας την ένστασή τους περί ελλείψεως νομιμότητας, λόγω των προηγούμενων σφαλμάτων του υπό 1 και 2 ανωτέρω.

Για τους λόγους αυτούς, ζητούν από το Δικαστήριο (i) να ανατρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στο μέτρο που κρίθηκε απαράδεκτη η προσφυγή ακυρώσεως την οποία είχαν ασκήσει και, ως εκ τούτου, απορρίφθηκε η ένστασή τους περί ελλείψεως νομιμότητας και (ii) να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

(¹) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 393/2011 της Επιτροπής, της 19ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό συντελεστή κατανομής για την έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής που ζητήθηκαν από την 1η έως τις 7 Απριλίου 2011 για προϊόντα του τομέα της ζάχαρης στο πλαίσιο ορισμένων δασμολογικών ποσοτώσεων και την αναστολή της υποβολής αιτήσεων για τα πιστοποιητικά αυτά (ΕΕ L 104, σ. 39).

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 η GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 3 Ιουλίου 2013 στην υπόθεση T-205/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-494/13 P)

(2013/C 325/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (εκπρόσωποι: I. Memmler και S. Schulz, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Villiger Söhne GmbH

Αιτήματα της αναιρεσίουσας

Η αναιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2013 στην υπόθεση T-205/12, καθώς επίσης να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Μαρτίου 2012 (υπόθεση R 387/2011-1),

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ως μοναδικό λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσίουσα προβάλλει εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾.

Προς στήριξη του αιτήματός της, η αναιρεσίουσα αναφέρει τα εξής:

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα την έννοια της «ταυτότητας των προϊόντων», καθότι εξομοίωσε το προϊόν «πούρα» με τη γενική έννοια «προϊόντα καπνού». Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο επέκτεινε υπέρμετρα το πεδίο προστασίας του σήματος στο οποίο στηρίχθηκε η ανακοπή.

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα την έννοια της «ταυτότητας των προϊόντων», καθότι δεν έπρεπε, επίσης κατά την εξέταση της ταυτότητας των προϊόντων, να κρίνει εν γένει το μεμονωμένο προϊόν «πούρα» όμοιο με τη γενική έννοια «προϊόντα καπνού».

Κατά την σύγκριση των σημείων, το Γενικό Δικαστήριο δεν εφάρμοσε ορθώς τη θεωρία περί συνολικής εκτιμήσεως, καθότι συνέκρινε μεμονωμένα τα στοιχεία «LIBERTAD» και «LIBERTE» και, επομένως, δεν έλαβε υπόψη τα υπόλοιπα στοιχεία των σημάτων.

Ειδικότερα, ορισμένα άλλα στοιχεία των συγκρουόμενων σημάτων έχουν, όμως, κυρίαρχη σημασία, μεταξύ άλλων, ο χρωματικός συνδυασμός του αμφισβητούμενου σήματος και του σήματος επί του οποίου στηρίχθηκε η ανακοπή και ο προσδιορισμός «LA».

Επίσης, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα τις αρχές που έχει αναπτύξει το ΔΕΕ σε σχέση με την εννοιολογική ομοιότητα, καθότι δεν έλαβε αρκούντως υπόψη τις διαφέρουσες γλώσσες των σημάτων.

Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε, συνολικά, σε εσφαλμένο συμπέρασμα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 η GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 3 Ιουλίου 2013 στην υπόθεση T-206/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-495/13 P)

(2013/C 325/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (εκπρόσωποι: I. Memmler και S. Schulz, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Villiger Söhne GmbH

Αιτήματα της αναιρεσίουσας

Η αναιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2013 στην υπόθεση T-206/12, καθώς επίσης να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Μαρτίου 2012 (υπόθεση R 411/2011-1),

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αίτηση αναιρέσεως βάλλει κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου με την οποία το τελευταίο απέρριψε την προσφυγή της νυν αναιρεσίουσας με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 1ης Μαρτίου 2012, σε σχέση με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Villiger Söhne GmbH και της GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH.

Ως μοναδικό λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσίουσα προβάλλει εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾.

Προς στήριξη του αιτήματός της, η αναιρεσίουσα αναφέρει τα εξής:

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα την έννοια της «ταυτότητας των προϊόντων», καθότι εξομοίωσε το προϊόν «πούρα» με τη γενική έννοια «προϊόντα καπνού». Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο επέκτεινε υπέρμετρα το πεδίο προστασίας του σήματος στο οποίο στηρίχθηκε η ανακοπή.

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα την έννοια της «ταυτότητας των προϊόντων», καθότι δεν έπρεπε, επίσης κατά την εξέταση της ταυτότητας των προϊόντων, να κρίνει εν γένει το μεμονωμένο προϊόν «πούρα» όμοιο με τη γενική έννοια «προϊόντα καπνού».

Κατά την σύγκριση των σημείων, το Γενικό Δικαστήριο δεν εφάρμοσε ορθώς τη θεωρία περί συνολικής εκτιμήσεως, καθότι συνέκρινε μεμονωμένα τα στοιχεία «LIBERTAD» και «LIBERTE» και, επομένως, δεν έλαβε υπόψη τα υπόλοιπα στοιχεία των σημάτων.

Ειδικότερα, στο πλαίσιο της ορθής εφαρμογής της θεωρίας περί συνολικής εκτιμήσεως, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να δώσει μεγαλύτερη σημασία σε ορισμένα άλλα στοιχεία των συγκρουόμενων σημάτων, μεταξύ άλλων, στον χρωματικό συνδυασμό του αμφισβη-

τούμενου σήματος και στον προσδιορισμό «LA» του σήματος επί του οποίου στηρίχθηκε η ανακοπή.

Επίσης, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα τις αρχές που έχει αναπτύξει το ΔΕΕ σε σχέση με την εννοιολογική ομοιότητα, καθότι δεν έλαβε αρκούντως υπόψη τις διαφέρουσες γλώσσες των σημάτων.

Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε, συνολικά, σε εσφαλμένο συμπέρασμα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου
2013 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-402/06) ⁽¹⁾

[Ταμείο Συνοχής — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1164/94 — Έργα περιβαλλοντικών υποδομών εκτελούμενα εντός των εδαφικών ορίων της Καταλονίας (Ισπανία) — Μερική κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών και έργων — Κριτήρια αναθέσεως — Πλέον συμφέρουσα από οικονομικής απόψεως προσφορά — Ίση μεταχείριση — Διαφάνεια — Ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά — Επιλεξιμότητα των δαπανών — Καθορισμός των δημοσιονομικών διορθώσεων — Άρθρο Η, παράγραφος 2, του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1164/94 — Αναλογικότητα]

(2013/C 325/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς J. M. Rodríguez Cárcamo, στη συνέχεια A. Rubio González, abogados del Estado)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Steiblyté και L. Escobar Guerrero, στη συνέχεια A. Steiblyté και S. Pardo Quintillán)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2006) 5105 της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2006, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής που χορηγήθηκε στο πλαίσιο του Ταμείου Συνοχής για τα οκτώ εκτελούμενα εντός των εδαφικών ορίων της Καταλονίας (Ισπανία) έργα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ EE C 42 της 24.2.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου
2013 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-2/07) ⁽¹⁾

[Ταμείο Συνοχής — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1164/94 — Σχέδια σχετικά με την υγειονομική διαχείριση της υδρολογικής λεκάνης του Júcar (Ισπανία) — Μερική κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Δημόσιες συμβάσεις έργων — Κριτήρια αναθέσεως — Πλέον συμφέρουσα από οικονομικής απόψεως προσφορά — Ίση μεταχείριση — Διαφάνεια — Επιλεξιμότητα των δαπανών — Καθορισμός των δημοσιονομικών διορθώσεων — Άρθρο Η, παράγραφος 2, του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1164/94 — Αναλογικότητα]

(2013/C 325/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς J. M. Rodríguez Cárcamo, στη συνέχεια A. Rubio González, abogados del Estado)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Steiblyté και L. Escobar Guerrero, επικουρούμενοι από τον M. Canal Fontcu-berta, δικηγόρο, στη συνέχεια A. Steiblyté και S. Pardo Quintillán)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2006) 5102 της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2006, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής που χορηγήθηκε στο πλαίσιο του Ταμείου Συνοχής για την ομάδα έργων με αριθμό αναφοράς 2001.ES.16.C.PE.050 σχετικά με την εξυγίανση της υδρολογικής λεκάνης του Júcar (Ισπανία)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή
- 2) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ EE C 56 της 10.3.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-3/07) ⁽¹⁾

[«Ταμείο συνοχής — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1164/94 — Σχέδια περιβαλλοντικών υποδομών στην περιφέρεια της Ανδαλουσίας (Ισπανία) — Μερική κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών και έργων — Κριτήρια αναθέσεως — Δημοσιότητα — Επιλεξιμότητα των δαπανών — Καθορισμός των δημοσιονομικών διορθώσεων — Άρθρο Η, παράγραφος 2, του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1164/94 — Αναλογικότητα»]

(2013/C 325/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: αρχικά J. M. Rodríguez Cárcamo, στη συνέχεια A. Rubio González, abogados del Estado)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά A. Steiblytė και L. Escobar Guerrero, επικουρούμενοι από τον Canal Fontcuberta, δικηγόρο, στη συνέχεια από τους A. Steiblytė και S. Pardo Quintillán)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2006) 5103 της Επιτροπής της 20ής Οκτωβρίου 2006, με την οποία μειώθηκε η χρηματοδοτική συνδρομή του Ταμείου Συνοχής για πέντε σχέδια περιβαλλοντικών υποδομών στην Περιφέρεια της Αυτόνομης Κοινότητας της Ανδαλουσίας (Ισπανία).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τα άρθρα 2 έως 6 της αποφάσεως C(2006) 5103 της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2006, με την οποία μειώθηκε η χρηματοδοτική συνδρομή του Ταμείου Συνοχής για πέντε σχέδια περιβαλλοντικών υποδομών στην Αυτόνομη Κοινότητα της Ανδαλουσίας (Ισπανία), στο μέτρο που περιλαμβάνουν το ποσό των 476 460 ευρώ ως δημοσιονομικές διορθώσεις για τα έργα με στοιχεία 2000.ES.16.C.PE.004, 2000.ES.16.C.PE.025, 2000.ES.16.C.PE.066 και 2000.ES.16.C.PE.0138.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 56 της 10.3.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — British Telecommunications και BT Pension Scheme Trustees κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-226/09 και T-230/09) ⁽¹⁾

(«Κρατικές ενισχύσεις — Μερική απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής εισφοράς στο Ταμείο προστασίας των συντάξεων — Απόφαση περί κηρύξεως της ενισχύσεως ασυμβίβαστης με την κοινή αγορά — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως — Κρατικοί πόροι — Πλεονέκτημα — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Επιπτώσεις στον ανταγωνισμό — Επηρεασμός του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εφαρμογή της ενισχύσεως»)

(2013/C 325/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: British Telecommunications (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: G. Robert, M. Newhouse, T. Castorina, solicitors, J. Holmes, barrister και H. Legge, QC) (υπόθεση T-226/09) και BT Pension Scheme Trustees (Λονδίνο) (εκπρόσωποι: J. Derenne και A. Müller-Rappard, δικηγόροι) (υπόθεση T-230/09).

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn και N. Khan)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2009/703/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 55/2007 (πρώην NN 63/07, CP 106/06), η οποία χορηγήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας — κρατική εγγύηση υπέρ της B[ritish T]elecommunications[EE L 242, σ. 21).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Στην υπόθεση T-226/09 καταδικάζει την British Telecommunications plc στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Στην υπόθεση T-230/09 καταδικάζει την Pension Scheme Trustees Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 193 της 15.8.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — GL2006 Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-435/09) ⁽¹⁾

(«Ρήτρα διατησίας — Συμβάσεις χρηματοδοτικής συνδρομής συναφθείσες στο πλαίσιο του πέμπτου και του έκτου προγράμματος-πλασίου για κοινοτικές δράσεις έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης και στο πλαίσιο του προγράμματος eTEN — Σχέδια Highway, J WeB, Care Paths, Cocoon, Secure-Justice, Qualeg, Lensis, E-Pharm Up, Liric, Grace, Clinic και E2SP — Καταγγελία των συμβάσεων — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών — Χρεωστικά σημειώματα — Ανταγωγή — Εκπροσώπηση της προσφεύγουσας»)

(2013/C 325/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-εναγόμενη: GL2006 Europe Ltd (Birmingham, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: M. Gardenal και E. Belinguier-Raiz, δικηγόροι)

Καθής-ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Delaude και N. Bambara, στη συνέχεια S. Delaude, επικουρούμενοι από τον R. Van der Hout, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αφενός, προσφυγή ασκηθείσα από την εταιρία GL2006 Europe δυνάμει του άρθρου 238 ΕΚ, βάσει ρητρών διατησίας, με την οποία η προσφεύγουσα βάλλει κατά ελέγχων που διεξήγαγε η OLAF στις εγκαταστάσεις της τον Δεκέμβριο του 2008, της απόφασης που περιέχεται στην επιστολή της 10ης Ιουλίου 2009 και με την οποία η Επιτροπή έδωσε τέρμα στη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε δύο σχέδια έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης, καθώς και δώδεκα χρεωστικών σημειωμάτων εκδοθέντων από την Επιτροπή στις 7 Αυγούστου 2009, τα οποία αφορούσαν την επιστροφή των ποσών που κατέβαλε η Επιτροπή στην προσφεύγουσα στο πλαίσιο της συμμετοχής της σε δώδεκα σχέδια έρευνας και ανάπτυξης και, αφετέρου, ανταγωγή με αίτημα την επιστροφή των εν λόγω ποσών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καταργεί τη δίκη ως προς την προσφυγή της GL2006 Europe Ltd.
- 2) Υποχρεώνει την GL2006 Europe να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το ποσό των 2 258 456,31 ευρώ εντόκως από της λήξεως των προθεσμιών που τάσσονται στα χρεωστικά σημειώματα της 7ης Αυγούστου 2009.

3) Καταδικάζει την GL2006 Europe στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 11 της 16.1.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Πολωνία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-486/09) ⁽¹⁾

(ΕΓΤΠΕ — Τμήμα «Εγγυήσεων» — ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες εξαιρούμενες από τη χρηματοδότηση — Μέτρα αγροτικής ανάπτυξης — Μειονεκτικές περιοχές και γεωργοπεριβάλλον — Κατ' αποκοπή δημοσιονομική διόρθωση — Δαπάνες της Πολωνίας — Εκθέσεις ελέγχων — Αποτελεσματικότητα των ελέγχων — Σύστημα κυρώσεων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2013/C 325/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: M. Szrupar, στη συνέχεια, M. Szrupar και B. Majczyna, και τέλος, B. Majczyna και S. Balcerak)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rossi και M. Owsiany-Hornung)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2009/721/ΕΚ της Επιτροπής, της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, περί εξαίρεσης από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 257, σ. 28).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 51 της 27.2.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου
2013 — Ecoceane κατά EMSA

(Υπόθεση T-518/09) ⁽¹⁾

(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασίες προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Επέμβαση σκαφών υποστήριξης για την καταπολέμηση της ρύπανσης από τους υδρογονάνθρακες — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Ίση μεταχείριση — Διαφάνεια — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη)

(2013/C 325/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ecoceane (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: S. Spalter, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασφάλειας της Ναυσιπλοΐας (EMSA) (εκπρόσωποι: J. Menze, επικουρούμενος από τον J. Stuyck, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αφενός, ακύρωση της αποφάσεως του EMSA, της 28ης Οκτωβρίου 2009, περί απορρίψεως της προσφοράς της προσφεύγουσας στο πλαίσιο του δημόσιου διαγωνισμού EMSA/NEG/1/2009, σχετικά με την παροχή υπηρεσιών που αφορούν την επέμβαση σκαφών υποστήριξης για την καταπολέμηση της ρύπανσης από τους υδρογονάνθρακες (τμήμα 2: Ατλαντικός/Μάγχι) (ΕΕ 2009/S 42-060271), καθώς και της αποφάσεως περί αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως σε άλλον προσφέροντα και, αφετέρου, αξίωση αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ecoceane στα δικαστικά έξοδά της καθώς και στα έξοδα στα οποία υπεβλήθη ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασφάλειας της Ναυσιπλοΐας (EMSA).

⁽¹⁾ ΕΕ C 80 της 27.3.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου
2013 — ATC κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-333/10) ⁽¹⁾

(Εξωσυμβατική ευθύνη — Υγειονομικός έλεγχος — Μέτρα διασφάλισης σε περίπτωση εκτάκτου ανάγκης — Μέτρα προστασίας λόγω της εμφάνισης υψηλής παθογονικότητας γρίπης των πτηνών σε ορισμένες τρίτες χώρες — Απαγόρευση εισαγωγής άγριων πτηνών αιχμαλωτιζόμενων στο φυσικό τους περιβάλλον — Κατάφωρη παράβαση κανόνων δικαίου που απονέμουν δικαιώματα στους ιδιώτες — Πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων της εξουσίας εκτίμησης — Οδηγίες 31/496/ΕΚ και 92/65/ΕΚ — Αρχή της πρόδηλης — Καθήκον επιμέλειας — Αναλογικότητα)

(2013/C 325/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Animal Trading Company (ATC) BV (Loon op Zand, Κάτω Χώρες), Avicentra NV (Malle, Βέλγιο), Borgstein birds and Zoofood Trading vof (Wamel, Κάτω Χώρες), Bird Trading Company Van der Stappen BV (Dongen, Κάτω Χώρες), New Little Bird's Srl (Anagni, Ιταλία), Vogelhuis Kloeg (Zevenbergen, Κάτω Χώρες) και Giovanni Piston (Westerlo, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: M. Osse και J. Houdijk, δικηγόροι)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Jimeno Fernández και B. Burggraaf)

Αντικείμενο

Αγωγή αποζημιώσεως για την αποκατάσταση της ζημίας που οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι υπέστησαν λόγω της έκδοσης, καταρχάς, της απόφασης 2005/760/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Οκτωβρίου 2005, για τη λήψη ορισμένων μέτρων προστασίας όσον αφορά την εισαγωγή πτηνών σε αιχμαλωσία λόγω της υψηλής παθογονικότητας γρίπης των πτηνών σε ορισμένες τρίτες χώρες (ΕΕ L 285, σ. 60), της οποίας η ισχύς παρατάθηκε, και, στη συνέχεια, του κανονισμού (ΕΚ) 318/2007 της Επιτροπής, της 23ης Μαρτίου 2007, για καθορισμό των υγειονομικών όρων για εισαγωγές ορισμένων πτηνών στην Κοινότητα και για καθορισμό των συνθηκών της περιόδου απομόνωσης (καραντίνας) (ΕΕ L 84, σ. 7).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ευρωπαϊκή Ένωση υποχρεούται να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η Animal Trading Company (ATC) BV, η Avicentra NV, η Borgstein birds and Zoofood Trading vof, η Bird Trading Company Van der Stappen BV, η New Little Bird's Srl, η Vogelhuis Kloeg και ο Giovanni Pistone λόγω της έκδοσης και της εφαρμογής από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, πρώτον, της απόφασης 2005/760/ΕΚ, της 27ης Οκτωβρίου 2005, για τη λήψη ορισμένων μέτρων προστασίας όσον αφορά την εισαγωγή πτηνών σε αιχμαλωσία λόγω της υψηλής παθογονικότητας γρίπης των πτηνών σε ορισμένες τρίτες χώρες, δεύτερον, της απόφασης 2005/862/ΕΚ, της 30ής Νοεμβρίου 2005, για τροποποίηση των αποφάσεων 2005/759/ΕΚ και 2005/760 σχετικά με

τα μέτρα για την καταπολέμηση της γρίπης των πτηνών σε άλλα πτηνά πλην των πουλερικών, τρίτον, της απόφασης 2006/79/EK, της 31ης Ιανουαρίου 2006, για τροποποίηση των αποφάσεων 2005/759/EK και 2005/760, σχετικά με την παράταση της περιόδου εφαρμογής τους, τέταρτον, της απόφασης 2006/405/EK, της 7ης Ιουνίου 2006, για τροποποίηση των αποφάσεων 2005/710/EK, 2005/734/EK, 2005/758/EK, 2005/759/EK, 2005/760, 2006/247/EK και 2006/625/EK για τη λήψη ορισμένων μέτρων προστασίας σχετικά με την υψηλής παθογονικότητας γρίπη των πτηνών, πέμπτον, της απόφασης 2006/522/EK, της 25ης Ιουλίου 2006, για τροποποίηση των αποφάσεων 2005/759/EK και 2005/760 για τη λήψη ορισμένων μέτρων προστασίας σχετικά με την υψηλής παθογονικότητας γρίπη των πτηνών και τις μετακινήσεις ορισμένων ζώων πτηνών στο εσωτερικό της Κοινότητας, έκτον, της απόφασης 2007/21/EK, της 22ας Δεκεμβρίου 2006, για τροποποίηση της απόφασης 2005/760 σχετικά με ορισμένα μέτρα προστασίας για την υψηλής παθογονικότητας γρίπη των πτηνών και τις εισαγωγές πτηνών εκτός των πουλερικών στην Κοινότητα, καθώς και, έβδομον, της απόφασης 2007/183/EK, της 23ης Μαρτίου 2007, για τροποποίηση της απόφασης 2005/760.

- 2) Η αγωγή απορρίπτεται κατά τα λοιπά.
- 3) Οι διάδικοι θα γνωστοποιήσουν στο Γενικό Δικαστήριο, εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης, τα ποσά της οφειλόμενης αποζημίωσης, τα οποία θα καθορίσουν από κοινού κατόπιν συμφωνίας.
- 4) Σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας, οι διάδικοι θα γνωστοποιήσουν στο Γενικό Δικαστήριο τα αιτήματά τους, συνοδευόμενα από συγκεκριμένα αριθμητικά στοιχεία.
- 5) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 274 της 9.10.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Duravit κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-364/10) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά εγκαταστάσεων υγιεινής για λουτρά — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση των τιμών και ανταλλαγή εμπιστευτικών εμπορικών πληροφοριών — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Βάρος αποδείξεως — Πρόστιμα — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα — Ουδεμία ποινή άνευ νόμου)

(2013/C 325/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Duravit AG (Hornberg, Γερμανία)· Duravit SA (Bischwiller, Γαλλία)· και Duravit BeLux SPRL/BVBA (Overijse, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: R. Bechtold, U. Soltész και C. von Köckritz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και A. Αντωνιάδης, επικουρούμενοι από τον P. Thyri, δικηγόρος)

Παραμβαίνουν υπέρ της καθής: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Simm και F. Florindo Gijón)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις υγιεινής) και, επικουρικώς, αίτημα περί μείωσης του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1, παράγραφος 1, σημείο 8, της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις υγιεινής), στον βαθμό που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι Duravit AG, Duravit BeLux SPRL/BVBA και Duravit SA συμμετείχαν σε παράβαση στην Ιταλία, στην Αυστρία και στις Κάτω Χώρες.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Οι Duravit AG, Duravit BeLux και Duravit SA φέρουν τα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων τους.
- 4) Η Επιτροπή φέρει το ένα τέταρτο των εξόδων της Duravit AG, της Duravit BeLux και Duravit SA, καθώς και τα δικά της δικαστικά έξοδα.
- 5) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 288 της 23.10.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Rubinetteria Cisal SpA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-368/10) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Έννοια της παραβάσεως — Ανακοίνωση περί συνεργασίας του 2002 — Συνεργασία — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων — Υπολογισμός του ύψους του προστίμου — Αδυναμία πληρωμής)

(2013/C 325/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rubinetteria Cisal SpA (Alzo Frazione di Pella, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Pinnarò και P. Santer, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, A. Αντωνιάδης και L. Malferrari, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις υγιεινής), στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα και, επικουρικόως, αίτημα για μείωση του ύψους του προστίμου που της επιβλήθηκε.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Rubinetteria Cisal SpA στα δικαστικά της έξοδα, καθώς και σε αυτά στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 288 της 23.10.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Villeroy & Boch Austria κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-373/10, T-374/10, T-382/10 και T-402/10) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση των τιμών και ανταλλαγή εμπιστευτικών εμπορικών πληροφοριών — Ενιαία παράβαση — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Απόδειξη — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Μη αναδρομικότητα — Εύλογη προθεσμία)

(2013/C 325/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική, η γαλλική και η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Villeroy & Boch Austria GmbH (Mondsee, Αυστρία) (εκπρόσωποι: A. Reidlinger, S. Dethof, M. Klusmann και K. Blau-Hansen, δικηγόροι) (υπόθεση T-373/10)· Villeroy & Boch AG (Mettlach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Klusmann, δικηγόρος, S. Thomas, καθηγητής) (υπόθεση T-374/10)· Villeroy et Boch SAS (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J. Philippe, K. Blau-Hansen, δικηγόροι, και A. Villette, solicitor) (υπόθεση T-382/10)· και Villeroy & Boch — Belgium (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: O. Brouwer, J. Blockx και N. Lorjé, δικηγόροι) (υπόθεση T-402/10)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: στην υπόθεση T-373/10, αρχικώς F. Castillo de la Torre, R. Sauer, F. Ronkes Agerbeek και A. Αντωνιάδης, στη συνέχεια F. Castillo de la Torre, R. Sauer και F. Ronkes Agerbeek, επικουρούμενοι από τους de G. van der Wal και M. van Heezik, δικηγόρους· στην υπόθεση T-374/10, A. Αντωνιάδης, R. Sauer και F. Ronkes Agerbeek· στην υπόθεση T-382/10, F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek και N. von Lingen, επικουρούμενοι από τους G. van der Wal και M. van Heezik· και στην υπόθεση T-402/10, F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek, επικουρούμενοι από τους G. van der Wal και M. van Heezik)

Αντικείμενο

Μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΕΕ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις λουτρών) στον βαθμό που αφορά τις προσφεύγουσες και, επικουρικόως, μείωση του προστίμου που τους επιβλήθηκε.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές στις υποθέσεις T-373/10, T-382/10 και T-402/10.

- 2) Στην υπόθεση T-374/10, ακυρώνει το άρθρο 1, παράγραφος 7, της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις λουτρών), στο βαθμό που με αυτό διαπιστώνεται ότι η Villeroy & Boch AG συμμετείχε σε σύμπραξη στον τομέα των εγκαταστάσεων λουτρών στο Βέλγιο, στη Γερμανία, στη Γαλλία, στην Ιταλία, στις Κάτω Χώρες και στην Αυστρία πριν τις 12 Οκτωβρίου 1994.
- 3) Στην υπόθεση T-374/10, απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Οι Villeroy & Boch Austria GmbH, Villeroy et Boch SAS και Villeroy & Boch — Belgium φέρουν τα έξοδά τους καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις υποθέσεις T-373/10, T-382/10 και T-402/10.
- 5) Η Villeroy & Boch AG φέρει τα επτά όγδοα των εξόδων της, καθώς και τα επτά όγδοα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή στην υπόθεση T-374/10.
- 6) Η Επιτροπή φέρει το ένα όγδοο των εξόδων της καθώς και ένα όγδοο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Villeroy & Boch AG στην υπόθεση T-374/10.

(¹) ΕΕ C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Hansa Metallwerke κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-375/10) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Συνεργασία κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας — Ανακοίνωση περί συνεργασίας του 2002 — Μείωση του ποσού του προστίμου — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων — Μη αναδρομικότητα)

(2013/C 325/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Hansa Metallwerke AG (Στουτγκάρδη, Γερμανία)· Hansa Nederland BV (Nijkerk, Κάτω Χώρες)· Hansa Italiana Srl (Castelnuovo del Garda, Ιταλία)· Hansa Belgium (Asse, Βέλγιο)· και Hansa Austria GmbH (Σάλτσμπουργκ, Αυστρία) (εκπρόσωποι: H. J. Hellmann και C. Malz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Αντωνιάδης και R. Sauer)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Simm και F. Florindo Gijón)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — εγκαταστάσεις υγιεινής για λουτρά), και, επικουρικός, αίτημα για μείωση του ύψους του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι Hansa Metallwerke AG, Hansa Nederland BV, Hansa Italiana Srl, Hansa Belgium και Hansa Austria GmbH φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Mamoli Robinetteria κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-376/10) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Δικαιώματα άμυνας — Ανακοίνωση του 2002 για τη συνεργασία — Ένσταση έλλειψης νομιμότητας — Έννοια του όρου «σύμπραξη» — Υπολογισμός του προστίμου — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων — Σοβαρότητα της παράβασης — Συντελεστής του πρόσθετου ποσού)

(2013/C 325/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mamoli Robinetteria SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Capelli και M. Valcada, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, A. Αντωνιάδη και L. Malferrari, επικουρούμενοι αρχικά από τους F. Ruggeri Laderchi και A. De Matteis, δικηγόρους, στη συνέχεια από τον F. Ruggeri Laderchi, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα ακύρωσης της απόφασης C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις λουτρών), στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα, και, επικουρικός, αίτημα κατάργησης ή μείωσης του προστίμου που της επιβλήθηκε.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Mamoli Robinetteria SpA φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή

(¹) ΕΕ C 288 της 23.10.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Masco κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-378/10) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Ενιαία παράβαση)

(2013/C 325/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Masco Corp. (Michigan, Ηνωμένες Πολιτείες)· Hansgrohe AG (Schiltach, Γερμανία)· Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH (Schiltach)· Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH (Wiener Neudorf, Αυστρία)· Hansgrohe SA/NV (Βρυξέλλες, Βέλγιο)· Hansgrohe BV (Westknollendam, Κάτω Χώρες)· Hansgrohe SARL (Antony, Γαλλία)· Hansgrohe SRL (Villanova d'Asti, Ιταλία)· Hüppe GmbH (Bad Zwischenahn, Γερμανία)· Hüppe Ges.mBH (Laxenburg, Αυστρία)· Hüppe Belgium SA (Woluwé Saint-Étienne, Βέλγιο)· και Hüppe BV (Alblasserdam, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: D. Schroeder, S. Heinz, δικηγόροι, και J. Temple Lang, solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και F. Ronkes Agerbeek, επικουρούμενοι από τον B. Kennelly, barrister)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως του άρθρου 1 της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις λουτρών), κατά το μέτρο που η Επιτροπή έκρινε με το άρθρο αυτό ότι οι προσφεύγουσες είχαν μετάσχει σε ενιαία και σύνθετη παράβαση στον τομέα των ειδών υγιεινής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τις Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe SRL, Hüppe GmbH, Hüppe Ges.mBH, Hüppe Belgium SA και Hüppe BV στα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και σε εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(¹) ΕΕ C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Keramag Keramische Werke κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-379/10 και T-381/10) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Διάρκεια της παραβάσεως — Δικαιώματα άμυνας — Πρόσβαση στον φάκελο — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς)

(2013/C 325/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Γερμανία)· Koralle Sanitärprodukte GmbH (Vlotho, Γερμανία)· Koninklijke Sphinx BV (Μάαστριχτ, Κάτω Χώρες)· Allia SAS (Avon, Γαλλία)· Produits Céramique de Touraine SA (Selles-sur-Cher, Γαλλία)· Pozzi Ginori SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (υπόθεση T-379/10)· Sanitec Europe Oy (Helsinki, Φινλανδία) (υπόθεση T-381/10) (εκπρόσωποι: J. Killick, barrister, I. Reynolds, solicitor, και P. Lindfelt και K. Struckmann, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και F. Ronkes Agerbeek, επικουρούμενοι από τον B. Kennelly, barrister)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 εγκαταστάσεις υγιεινής), και, επικουρικό, αίτημα μειώσεως του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1, παράγραφος 1, σημείο 6, της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 εγκαταστάσεις υγιεινής), στο μέτρο που η Επιτροπή διαπιστώνει σε αυτό αφενός, ότι οι Allia SAS και Produits Céramique de Touraine SA συμμετείχαν σε παράβαση συνιστάμενη σε σύμπραξη στη γαλλική αγορά κατά την περίοδο μεταξύ 25ης Φεβρουαρίου 2004 και 9ης Νοεμβρίου 2004 και, αφετέρου, ότι η Pozzi Ginori SpA συμμετείχε σε παράβαση συνιστάμενη σε σύμπραξη στην ιταλική αγορά για περίοδο διαφορετική από εκείνη μεταξύ 14ης Μαΐου 1996 και 9ης Μαρτίου 2001.
- 2) Ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 7, της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό στο μέτρο που το συνολικό ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην Keramag Keramische Werke AG, στην Koralle Sanitärprodukte GmbH, στην Koninklijke Sphinx BV, στην Pozzi Ginori και στη Sanitec Europe Oy υπερβαίνει τα 50 580 701 ευρώ.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Οι Keramag Keramische Werke, Koralle Sanitärprodukte, Koninklijke Sphinx, Allia, Produits Céramique de Touraine, Pozzi Ginori και Sanitec Europe φέρουν τα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων τους.
- 5) Η Επιτροπή φέρει το ένα τέταρτο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι Keramag Keramische Werke, Koralle Sanitärprodukte, Koninklijke Sphinx, Allia, Produits Céramique de Touraine, Pozzi Ginori και Sanitec Europe, καθώς και τα δικά της δικαστικά έξοδα.

(1) EE C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Wabco Europe κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-380/10) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Στρέβλωση του ανταγωνισμού — Απόδειξη — Υπολογισμός του προστίμου — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Ανακοίνωση του 2002 για τη συνεργασία — Μη επιβολή προστίμου — Μείωση του προστίμου — Σημαντική πρόσθετη αποδεικτική αξία — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων — Αρχή της μη αναδρομικότητας)

(2013/C 325/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Wabco Europe (Βρυξέλλες, Βέλγιο)· Wabco Austria GesmbH (Βιέννη, Αυστρία)· Trane Inc. (Piscataway, New Jersey, Ηνωμένες Πολιτείες)· Ideal Standard Italia Srl (Μιλάνο, Ιταλία)· και Ideal Standard GmbH (Βόννη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Völcker, F. Louis, A. Israel, N. Niejahr, δικηγόροι, C. O'Daly, E. Batchelor, solicitors, και F. Carlin, barrister)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek και G. Koleva)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακύρωσης της απόφασης C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις λουτρών), στο μέτρο που αφορά τις προσφεύγουσες, και μείωσης των προστίμων που τους επιβλήθηκαν.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1, σημεία 3 και 4, της απόφασης C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις λουτρών), στο μέτρο που η Επιτροπή καταδίκασε με αυτό τις Trane Inc., Wabco Europe και Ideal Standard Italia Srl για παράβαση στην ιταλική αγορά των κεραμικών μπάνιου, πέραν της χρονικής περιόδου από τις 12 Μαΐου 2000 έως τις 9 Μαρτίου 2001.
- 2) Στην Trane επιβάλλεται, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', της απόφασης C(2010) 4185 τελικό, πρόστιμο ύψους 92 664 493 ευρώ.

- 3) Στις *Wabco Europe* και *Trane* επιβάλλεται αλληλεγγύως, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', της απόφασης C(2010) 4185 τελικό, πρόστιμο ύψους 15 820 767 ευρώ.
- 4) Στις *Ideal Standard Italia*, *Wabco Europe* και *Trane* επιβάλλεται αλληλεγγύως, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο ε', της απόφασης C(2010) 4185 τελικό, πρόστιμο ύψους 4 520 220 ευρώ.
- 5) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 6) Η Επιτροπή φέρει, πλέον των δικών της δικαστικών εξόδων, και το ήμισυ των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι *Wabco Europe*, *Wabco Austria GesmbH*, *Trane*, *Ideal Standard Italia* και *Ideal Standard GmbH*.
- 7) Οι *Wabco Europe*, *Wabco Austria*, *Trane*, *Ideal Standard Italia* και *Ideal Standard* φέρουν το ήμισυ των δικαστικών τους εξόδων.

(¹) ΕΕ C 288 της 23.10.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — *Dornbracht* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-386/10) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμός στις αυξήσεις τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Σοβαρότητα της παράβασης — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα — Μη αναδρομικότητα)

(2013/C 325/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG* (Iserlohn, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς *H. Janssen*, *T. Kapp* και *M. Franz*, στη συνέχεια *H. Janssen* και *T. Kapp*, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: *F. Castillo de la Torre* και *A. Αντωνιάδη*, επικουρούμενοι από τον *A. Böhle*, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: *M. Simm* και *F. Florindo Gijón*)

Αντικείμενο

Κυρίως, αίτημα μερικής ακύρωσης της απόφασης C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις λουτρών), και, επικουρικώς, αίτημα μείωσης του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η *Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG* φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — *Zucchetti Rubinetteria* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-396/10) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής για μπάνια — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Συντονισμός σε αυξήσεις τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Έννοια της παράβασης — Ενιαία παράβαση — Σχετική αγορά — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Σοβαρότητα — Συντελεστές)

(2013/C 325/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Zucchetti Rubinetteria SpA* (Gozzano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: *M. Condinanzi*, *P. Ziotti* και *N. Vasile*, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: *F. Castillo de la Torre*, *A. Αντωνιάδη* και *L. Malferrari*, επικουρούμενοι αρχικώς από τους *F. Ruggeri Laderchi* και *A. De Matteis*, στη συνέχεια από τον *F. Ruggeri Laderchi*, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Κυρίως, αίτημα ακύρωσης της απόφασης C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις λουτρών), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα, και, επικουρικώς, αίτημα κατάργησης ή μείωσης του προστίμου που της επιβλήθηκε.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η *Zucchetti Rubinetteria SpA* φέρει τα δικαστικά έξοδα της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(¹) ΕΕ C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Roca Sanitario κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-408/10) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση με την οποία διαπιστώθηκε παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμός των αυξήσεων των τιμών και ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Συντελεστές — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Μείωση του ποσού του προστίμου — Σημαντική πρόσθετη αποδεικτική αξία)

(2013/C 325/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Roca Sanitario, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Folguera Crespo και M. Merola, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά F. Castillo de la Torre, A. Αντωνιάδη και F. Castilla Contreras, στη συνέχεια M. Castillo de la Torre, A. Αντωνιάδη και F. Jimeno Fernández)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις λουτρών), και, επικουρικός, αίτημα μείωσης του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε εις ολόκληρο στη *Roca Sanitario, SA*, με το άρθρο 2, παράγραφος 4, στοιχείο β', της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου

101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις λουτρών), ανέρχεται σε 6 298 000 ευρώ.

- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα φέρει, πλέον των δικαστικών εξόδων της, το ένα τρίτο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η *Roca Sanitario*.
- 4) Η *Roca Sanitario* θα φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων της.

(¹) ΕΕ C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Laufen Austria AG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-411/10) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά των εγκαταστάσεων λουτρών — Απόφαση διαπιστώσεως παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμός των αυξήσεων των τιμών και ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Συντελεστές — Οικονομική κρίση — Πίεση ασκήθεισα από τους χονδρεμπόρους — Ανακοίνωση του 2002 περί της συνεργασίας των επιχειρήσεων — Μείωση του ποσού του προστίμου — Σημαντική προστιθέμενη αξία)

(2013/C 325/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Laufen Austria AG (Wilhelmsburg, Αυστρία) (εκπρόσωποι: E. Navarro Varona και L. Moscoso del Prado González, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Castillo de la Torre, A. Αντωνιάδη και F. Castilla Contreras, στη συνέχεια F. Castillo de la Torre, A. Αντωνιάδη και F. Jimeno Fernández)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις λουτρών), και αίτημα μείωσης του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η *Laufen Austria AG* φέρει τόσο τα δικαστικά έξοδα της όσο και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Roca κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-412/10) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση με την οποία διαπιστώθηκε παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων του 2006 — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Οικονομική κρίση — Ανακοίνωση του 2002 περί συνεργασίας — Μείωση του ποσού του προστίμου — Σημαντική προστιθέμενη αξία)

(2013/C 325/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Roca (Saint Ouen L'Aumone, Γαλλία) (εκπρόσωπος: P. Vidal Martínez, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Castillo de la Torre, A. Αντωνιάδη και F. Castilla Contreras, στη συνέχεια F. Castillo de la Torre, A. Αντωνιάδη και F. Jimeno Fernández)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις λουτρών), και αίτημα περί μείωσης του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 4, στοιχείο β', της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις λουτρών), καθόσον η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καθόρισε το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε αλληλεγγύως στη Roca χωρίς να λάβει υπόψη τη συνεργασία της.

2) Το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στη Roca με το άρθρο 2, παράγραφος 4, στοιχείο β', της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό είναι 6 298 000 ευρώ.

3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

4) Η Επιτροπή φέρει, εκτός των δικών της δικαστικών εξόδων, το ένα τρίτο των εξόδων της Roca.

5) Η Roca φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.

(¹) ΕΕ C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-489/10) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εσφαλμένη εκτίμηση)

(2013/C 325/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Τεχεράνη, Ιράν) και 17 άλλες προσφεύγουσες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε παράρτημα της αποφάσεως (εκπρόσωποι: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, και M. Taher, solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης και T. Scharf) και Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και É. Ranaivoson)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 195, σ. 25), της αποφάσεως 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση

της απόφασης 2010/413 (ΕΕ L 281, σ. 81), του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ L 281, σ. 1), και του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Ακυρώνει, καθόσον αφορούν την *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* και τις λοιπές 17 προσφεύγουσες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε σχετικό παράρτημα:

— το παράρτημα II της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ·

— το παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν·

— το παράρτημα της απόφασης 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413·

— το παράρτημα VIII του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007·

— το παράρτημα IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010.

2) Τα αποτελέσματα της απόφασης 2010/413, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/644, διατηρούνται σε ισχύ όσον αφορά την *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* και τις λοιπές 17 προσφεύγουσες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε σχετικό παράρτημα μέχρις ότου καταστεί οριστική η ακύρωση του κανονισμού 267/2012.

3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, επιπλέον των δικαστικών του εξόδων, τα έξοδα της *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* και των λοιπών 17 προσφευγουσών των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε σχετικό παράρτημα.

4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 30 της 29.1.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — *Bank Kargoshaei κ.λπ. κατά Συμβουλίου*

(Υπόθεση T-8/11) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Επανεξέταση των ληφθέντων περιοριστικών μέτρων — Πλάνη περί την εκτίμηση — Ίση μεταχείριση — Νομική βάση — Ουσιώδεις τύποι — Αναλογικότητα — Δικαίωμα ιδιοκτησίας)

(2013/C 325/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: *Bank Kargoshaei* (Τεχεράνη, Ιράν)· *Bank Melli Iran Investment Company* (Τεχεράνη)· *Bank Melli Iran Printing and Publishing Company* (Τεχεράνη)· *Cement Investment & Development Co.* (Τεχεράνη)· *Mazandaran Cement Company* (Τεχεράνη)· *Melli Agro-chemical Company* (Τεχεράνη)· και *Shomal Cement Co.* (Τεχεράνη) (εκπρόσωποι: αρχικώς L. Defalque και S. Woog, στη συνέχεια L. Defalque και C. Malherbe, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Erlbacher και M. Κωνσταντινίδης)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα μερικής ακυρώσεως της απόφασης 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 281, σ. 81), του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ L 281, σ. 1), της απόφασης 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 319, σ. 71), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 319, σ. 11), και του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1), και, αφετέρου, αίτημα ακυρώσεως όποιου μελλοντικού κανονισμού ή όποιας μελλοντικής απόφασης συμπληρώσει ή τροποποιήσει μια από τις προσβαλλόμενες πράξεις που θα είναι σε ισχύ κατά την ημερομηνία περατώσεως της προφορικής διαδικασίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, εκτός των δικών του δικαστικών εξόδων, τα έξοδα της Bank Kargoshaei, της Bank Melli Iran Investment Company, της Bank Melli Iran Printing and Publishing Company, της Cement Investment & Development Co., της Mazandaran Cement Company, της Melli Agrochemical Company και της Shomal Cement Co.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 72 της 5.3.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-343/11) (¹)

(ΕΓΤΠΕ — Τμήμα «Εγγυήσεων» — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση — Οπωροκηπευτικά — Αποκλεισμός του κόστους εκτυπώσεως στις συσκευασίες από τη χρηματοδότηση — Μη τήρηση των κριτηρίων αναγνώρισεως μιας οργανώσεως παραγωγών — Αποκλεισμός των δαπανών του συνόλου των μελών της συγκεκριμένης οργανώσεως παραγωγών — Αναλογικότητα)

(2013/C 325/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: αρχικώς C. Wissels, M. de Ree, B. Koorman και C. Schillemans, στη συνέχεια C. Wissels, M. de Ree και C. Schillemans)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet και P. Rossi)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της εκτελεστικής αποφάσεως 2011/244/ΕΕ της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 2011, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 102, σ. 33), κατά το μέρος που αφορά τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 252 της 27.8.2011.

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Ιουλίου 2013 ο Geoffroy Alsteens κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 8 Μαΐου 2013 στην υπόθεση F-87/12, Alsteens κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-373/13 P)

(2013/C 325/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Geoffroy Alsteens (Marcinelle, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, D. Abreu Caldas και J. N. Louis, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσιόντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναίρεσει τη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 8 Μαΐου 2013 στην υπόθεση F-87/12, Alsteens κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεως ο ανααιρεσείων προβάλλει έναν μόνον λόγο που αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, καθότι το ΔΔΔ έκρινε ότι με την ακύρωση του περιορισμού της διάρκειας παρατάσεως της συμβάσεώς του εκτάκτου υπαλλήλου, ο προσφεύγων υπήχθη αναδρομικώς σε καθεστώς συμβάσεως αορίστου χρόνου. Ο προσφεύγων εκτιμά ότι δεν συντρέχει κάτι τέτοιο και διατείνεται ότι το ΔΔΔ προσέβαλε το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής, καθότι έκρινε ότι ο προσφεύγων δεν μπορούσε παραδεκτώς να ζητήσει τη μερική ακύρωση της αποφάσεως περί παρατάσεως της συμβάσεώς του, ήτοι την ακύρωση του τμήματος της αποφάσεως που περιορίζει τη χρονική διάρκεια της παρατάσεως.

Προσφυγή της 6ης Αυγούστου 2013 — Bitiqi κ.λπ. κατά Επιτροπής κ.λπ.

(Υπόθεση T-410/13)

(2013/C 325/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Burim Bitiqi (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο), Arlinda Gjebrea (Πρίστινα, Δημοκρατία του Κοσόβου), Anna Gorska (Βαρσοβία, Πολωνία), Agim Hajdini (Λονδίνο), Josefa Martínez Esténe (Βαλένθια, Ισπανία), Denis Vasile Miron (Βουκουρέστι, Ρουμανία), James Nicholls (Swindon, Ηνωμένο Βασίλειο), Zornitsa Popova Glodzhanii (Βάρνα, Βουλγαρία), Andrei Mihai Popovici (Βουκουρέστι) και Amaia San José Ortiz (Llodio, Ισπανία) (εκπρόσωποι: A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Eulex Κοσόβο και Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (EYED)

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αποφασίσει,

— την ακύρωση των αποφάσεων της 27ης Μαΐου και της 2ας Ιουλίου 2013, περί μη ανανέωσης της ισχύος των συμβάσεων εργασίας των προσφευγόντων·

— την καταδίκη των καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγοντες προβάλλουν πέντε λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της διαβουλεύσεως με τους εκπροσώπους του προσωπικού, καθόσον το προσωπικό ενημερώθηκε για τις συνέπειες της απόφασης περί αναδιάρθρωσεως της αποστολής Eulex Κοσόβο μόνον κατόπιν της λήψεως της απόφασης, οι δε ιεραρχικώς ανώτεροι αντιτάχθηκαν στο ενδεχόμενο διαβουλεύσεως με συνδικαλιστικό εκπρόσωπο.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της προστασίας των εργαζομένων στο πλαίσιο συλλογικής απολύσεως, καθόσον έπρεπε να εφαρμοστεί στην περίπτωση ενός εκάστου το ισχύον δίκαιο στο κράτος μέλος καταγωγής του, στοιχείο που θα συνεπαγόταν σοβαρές διαφορές ως προς τις εφαρμοστέες διατάξεις και την παρεχόμενη προστασία.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από κατάχρηση δικαιώματος λόγω της χρήσεως διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου.

4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων μεταξύ των κατηγοριών εργαζομένων «seconded» [αποσπασμένων] και «contracted» [συμβασιούχων], καθόσον η κατάργηση των θέσεων εργασίας αφορούσε στην πραγματικότητα αποκλειστικώς τους εργαζομένους που ενέπιπταν στην κατηγορία των συμβασιούχων [«contracted»], ενώ στο αποσπασμένο προσωπικό [«seconded»] παρασχέθηκαν δυνατότητες απασχολήσεως σε άλλη θέση.

5) Ο πέμπτος λόγος, ο οποίος αφορά μία εκ των προσφευγόντων, αντλείται από παράβαση του άρθρου 8 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, καθόσον η προσφεύγουσα έλαβε γνώση της προβαλλομένης αποφάσεως ενώ ήταν έγκυος και βρισκόταν σε άδεια κηρίσεως.

Προσφυγή της 13ης Αυγούστου 2013 — Richter + Frenzel κατά ΓΕΕΑ — Richter (Richter+Frenzel)

(Υπόθεση T-418/13)

(2013/C 325/56)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Richter + Frenzel GmbH + Co. KG (Würzburg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: D. Altenburg, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ferdinand Richter GmbH (Pasching, Αυστρία).

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 12ης Μαρτίου 2013 (υπόθεση R 2001/2011-4),

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Richter+Frenzel» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 1, 6, 7, 8, 9, 11, 16, 17, 19, 20, 24, 25, 35, 37, 39, 41 και 42 — αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 8 545 998

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η Ferdinand Richter GmbH.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το λεκτικό σήμα «RICHTER», το εικονιστικό σήμα «RICHTER edition» και το χρησιμοποιούμενο στις εμπορικές συναλλαγές στην Αυστρία μη καταχωρισμένο σήμα «Richter».

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή έγινε μερικώς δεκτή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009.

Προσφυγή της 14ης Αυγούστου 2013 — Brouillard κατά Δικαστηρίου

(Υπόθεση T-420/13)

(2013/C 325/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Alain Laurent Brouillard (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: J.-M. Gouazé, δικηγόρος)

Καθού: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της 5ης Ιουνίου 2013, ληφθείσα από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Γενική Διεύθυνση Μεταφράσεως — αφορώσα τη δημόσια σύμβαση 2013/S 047-075037, απόφαση με την οποία ο A. L. Brouillard αποκλείστηκε από το τμήμα που αφορά τη μετάφραση προς τη γαλλική·

— να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως περί προσκλήσεως του υποψηφίου στον οποίο επιτράπη η συμμετοχή σε διαδικασία διαγωνισμού με διαπραγμάτευση, για τη σύναψη συμβάσεων-πλασιών που αφορούν τη μετάφραση νομικών κειμένων από ορισμένες επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τη γαλλική (ΕΕ 2013/S 047-075037), να υποβάλει προσφορά, με την οποία απόφαση επιβεβαιώνεται ότι δεν θα ανατεθεί στον προσφεύγοντα η παροχή των οικείων υπηρεσιών, στο μέτρο που ο προσφεύγων δεν δικαιολογεί τις απαιτούμενες πλήρεις νομικές σπουδές.

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αφορά αναρμοδιότητα της αρχής που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αφορά παράβαση των οδηγιών 2000/78/ΕΚ ⁽¹⁾ και 2005/36/ΕΚ ⁽²⁾, καθώς και της νομολογίας του Δικαστηρίου.
- 3) Ο τρίτος λόγος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τους πανεπιστημιακούς τίτλους και τα επαγγελματικά προσόντα του προσφεύγοντος.

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303 της 2.12.2000, σ. 16).

⁽²⁾ Οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 22).

Προσφυγή-αγωγή της 14ης Αυγούστου 2013 — CPME κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-422/13)

(2013/C 325/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) (Βρυξέλλες, Βέλγιο)· Artenius España, SL (El Prat del Llobregat, Ισπανία)· Cepsa Quimica, SA (Μαδρίτη, Ισπανία)· Equipolymers Srl (Μιλάνο, Ιταλία)· Indorama Ventures Poland sp. z o.o. (Włocławek, Πολωνία)· Lotte Chemical UK Ltd (Newcastle upon Tyne, Ηνωμένο Βασίλειο)· M&G Polimeri Italia SpA (Patrica, Ιταλία)· Novapet, SA (Σαραγόσα, Ισπανία)· Ottana Polimeri Srl (Ottana, Ιταλία), UAB Indorama Polymers Europe (Klaipėda, Λιθουανία)· UAB Neo Group (Rimkai, Λιθουανία)· και UAB Orion Global pet (Klaipėda) (εκπρόσωποι: L. Ruessmann, δικηγόρος, και J. Beck, Solicitor)

Καθού-Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών-εναγουσών

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

— να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2013/2006/ΕΕ του Συμβουλίου ⁽¹⁾·

— να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει αποζημίωση στις προσφεύγουσες-ενάγουσες και

— να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως και έναν ισχυρισμό προς στήριξη του αιτήματος αποζημιώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 20, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου ⁽²⁾ (στο εξής: βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ) και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών-εναγουσών, καθόσον το Συμβούλιο δεν τους γνωστοποίησε τα πραγματικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις που οδήγησαν στην έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως και δεν τους παρέσχε εύλογο χρόνο για υποβολή σχολίων.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών και παρέβη τα άρθρα 11 παράγραφος 2 και 21 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, ιδίως καθόσον θεώρησε στη δέκατη έβδομη και στην εικοστή τρίτη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως αυτής ότι δεν είναι πιθανό να προκληθεί ζημία από τη λήξη των μέτρων και ότι η διατήρηση των μέτρων αντιντάμπινγκ προφανώς δεν είναι προς το συμφέρον της ΕΕ.
- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο παρέβη προδήλως και σε σοβαρό βαθμό τα καθήκοντα επιμέλειας και χρηστής διοικήσεως, καθόσον δεν γνωστοποίησε στις προσφεύγουσες-ενάγουσες τα πραγματικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις που οδήγησαν στην έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως.
- 4) Με τον ισχυρισμό προς στήριξη του αιτήματος αποζημιώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν ενήργησε σύννομα εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση και, κατά συνέπεια, προκάλεσε στις προσφεύγουσες-ενάγουσες ζημία, για την αποκατάσταση της οποίας ευθύνεται η ΕΕ, δυνάμει του άρθρου 340 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ.

(1) Εκτελεστική απόφαση του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την απόρριψη της πρότασης εκτελεστικού κανονισμού του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τύπων πολυ(τερεφθαλικού εστέρα αιθυλενογλυκόλης) καταγωγής Ινδίας, Ταϊβάν και Ταϊλάνδης, μετά από επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 και για την περάτωση της διαδικασίας επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων τύπων πολυ(τερεφθαλικού εστέρα αιθυλενογλυκόλης) καταγωγής Ινδονησίας και Μαλαισίας, στον βαθμό που η πρόταση επιβάλλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τύπων πολυ(τερεφθαλικού εστέρα αιθυλενογλυκόλης) καταγωγής Ινδίας, Ταϊβάν και Ταϊλάνδης (ΕΕ 2013 L 136, σ. 12).

(2) Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009 L 343, σ. 51).

Προσφυγή της 16ης Αυγούστου 2013 — Good Luck Shipping κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-423/13)

(2013/C 325/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Good Luck Shipping LLC (Ντουμπάι, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα) (εκπρόσωπος: F. Randolph, QC, M. Lester, Barrister, και M. Taher, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2013/270/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013 L 156, σ. 10) και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 522/2013 του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013 L 156, σ. 3), στο μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα, και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το Συμβούλιο αθέτησε την υποχρέωσή του να παραθέσει κατάλληλη και επαρκή αιτιολογία.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το Συμβούλιο δεν τήρησε τα κριτήρια εγγραφής στον κατάλογο και/ή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως διαπιστώνοντας ότι τα ως άνω κριτήρια πληρούνταν στην περίπτωση της και/ή την περιέλαβε στον κατάλογο χωρίς να υπάρχει νομική βάση προς τούτο.
- 3) Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το Συμβούλιο δεν διασφάλισε τα δικαιώματά της άμυνας και αποτελεσματικού δικαστικού ελέγχου.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το Συμβούλιο προσέβαλε, αδικαιολόγητα και κατά τρόπο αντίθετο προς την αρχή της αναλογικότητας, τα θεμελιώδη δικαιώματά της, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος προστασίας της περιουσίας της, των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της και της φήμης της.

Προσφυγή της 7ης Αυγούστου 2013 — Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-424/13)

(2013/C 325/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Κίνα) (εκπρόσωποι: R. Antonini και E. Monard, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 430/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού ανταντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων, από ελατό χυτοσίδηρο, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊλάνδης και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά την Ινδονησία (ΕΕ L 129, σ. 1), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα, και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι η προσφεύγουσα δεν απέκτησε πρόσβαση σε στοιχεία σχετικά με τον καθορισμό της κανονικής αξίας και δεν της γνωστοποιήθηκαν τα στοιχεία αυτά, γεγονός που συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας και παράβαση των άρθρων 6, παράγραφος 7, και 20, παράγραφοι 2 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009 L 343, σ. 51).
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την αιτίαση περί του ότι η απόρριψη ορισμένων προσαρμογών που ζήτησε η προσφεύγουσα αντιβαίνει στο άρθρο 2, παράγραφος 10, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου και στο άρθρο 2.4 της Συμφωνίας του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου περί εφαρμογής του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 296 της Συνθήκης ΛΕΕ.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι ο καθορισμός της κανονικής αξίας όσον αφορά τα μη αντίστοιχα είδη προϊόντων συνιστά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', 10, στοιχείο α', και 11, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2, παράγραφοι 8,

και 9, και 9, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, καθώς και παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από την παράλειψη να προσδιορισθεί, εντός τριμήνου από την έναρξη της διαδικασίας, αν στην περίπτωση της προσφεύγουσας υφίστανται συνθήκες οικονομίας της αγοράς, παράλειψη που συνιστά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου.
- 5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο στηρίχθηκε σε ανακριβή στοιχεία περί εισαγωγών κατά τον υπολογισμό της ζημίας, κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 1, 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Αυγούστου 2013 — Giant (China) κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-425/13)

(2013/C 325/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Giant (China) Co. Ltd (Kunshan, Κίνα) (εκπρόσωπος: P. De Baere, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον Κανονισμό (ΕΕ) 502/2013 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2013, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 990/2011 για την επιβολή οριστικού δασμού ανταντάμπινγκ στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας ύστερα από ενδιάμεση επανεξέταση κατ' εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 (ΕΕ 2013 L 153, σ. 17), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα· και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο εφάρμοσε εσφαλμένο νομικό κριτήριο προκειμένου να κρίνει ότι η Jinshan και η Giant China αποτελούν ενιαία οικονομική οντότητα και κατά συνέπεια παραβαίνουν το άρθρο 9, παράγραφος 5, του κανονισμού 1225/2009 (στο εξής: βασικός κανονισμός).

- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, θεωρώντας ότι η Giant China και ο όμιλος εταιριών Jinshan διατηρούν στενές εμπορικές και διαρθρωτικές σχέσεις.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού, ζητώντας να παρασχεθούν πληροφορίες που δεν ήταν απαραίτητες και τις οποίες δεν μπορούσε ευλόγως να αναμένεται ότι θα παράσχει η Giant China.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, εκτιμώντας ότι η Giant China δεν υποστήριξε ότι η άντληση πληροφοριών σχετικά με την Jinshan ήταν υπέρμετρα επαχθής.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, εκτιμώντας ότι τα στοιχεία που υπέβαλε η προσφεύγουσα δεν μπορούσαν να επαληθευτούν.
- 6) Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο προσέβαλαν τα δικαιώματα άμυνας της Giant China, ζητώντας πληροφορίες που δεν μπορούσε να παράσχει και απορρίπτοντας τα εναλλακτικά αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν.
- 7) Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, εκτιμώντας ότι η επιβολή ατομικού δασμού στη Giant China θα δημιουργούσε κίνδυνο καταστρατηγήσεως.
- 8) Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο ακολούθησε διαφορετικά κριτήρια για να κρίνει εάν υπήρχε κίνδυνος καταστρατηγήσεως στην περίπτωση της αιτούσας από αυτά που ακολουθεί για άλλους παραγωγούς και ότι, κατά συνέπεια, παραβίασε τις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας.

Προσφυγή της 19ης Αυγούστου 2013 — Bayer CropScience κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-429/13)

(2013/C 325/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bayer CropScience (Monheim am Rhein, Γερμανία) (εκπρόσωποι: K. Nordlander, δικηγόρος, και P. Harrison, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή της παραδεκτή,
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 485/2013 της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 2013, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011, όσον αφορά τους όρους έγκρισης των δραστικών ουσιών clothianidin, thiamethoxam και imidacloprid και για την απαγόρευση της χρήσης και πώλησης σπόρων που έχουν υποστεί επέμβαση με φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτές τις δραστικές ουσίες,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη πράξη, υπερέβη τις εξουσίες που της παρέχονται σύμφωνα με τον κανονισμό 1107/2009⁽¹⁾, καθόσον:
- η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 21 του εξουσιοδοτικού κανονισμού: (i) παραλείποντας να λάβει υπόψη στοιχεία που προέρχονται από την παρακολούθηση και από τα οποία προκύπτει ότι οι εν λόγω δραστικές ουσίες δεν συνεπάγονται απαράδεκτους κινδύνους για τις μέλισσες, και (ii) συμπεραίνοντας, εσφαλμένα, ότι υπήρχαν νέα και σημαντικά επιστημονικά δεδομένα βάσει των οποίων η Επιτροπή είχε αρμοδιότητα να ενεργήσει, και
 - η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 49 του εξουσιοδοτικού κανονισμού, απαγορεύοντας την πώληση σπόρων που έχουν υποστεί επέμβαση με τις επίμαχες δραστικές ουσίες, χωρίς να αποδεικνύει ότι υπάρχουν «βάσιμες ανησυχίες» ότι οι σπόροι που έχουν υποστεί επέμβαση είναι «πιθανό να αποτελέσουν σοβαρό κίνδυνο για την υγεία των ανθρώπων ή των ζώων ή για το περιβάλλον» που «δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί ικανοποιητικά» με άλλα μέτρα.

- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά τρόπο ο οποίος συνιστά παράβαση του άρθρου 12, παράγραφος 2, και του παραρτήματος II, σημείο 3.8.3, του εξουσιοδοτικού κανονισμού και ο οποίος προσέβαλε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της προσφεύγουσας, καθόσον:

- ο εξουσιοδοτικός κανονισμός όριζε ότι, και η προσφεύγουσα είχε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι, κατά την αξιολόγηση των κινδύνων που οδήγησε στην προσβαλλόμενη πράξη θα εφαρμόζονταν οι υφιστάμενες και ισχύουσες κατευθυντήριες γραμμές, αλλά οι κατευθυντήριες αυτές γραμμές αγνοήθηκαν υπέρ μιας επιστημονικής γνώμης η οποία δεν αποτελούσε κατευθυντήρια γραμμή και υπέρ ενός σχεδίου κατευθυντηρίου εγγράφου το οποίο δεν ήταν ούτε διαθέσιμο ούτε είχε συμφωνηθεί.

- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι η εκ μέρους της Επιτροπής εφαρμογή του εξουσιοδοτικού κανονισμού κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης συνιστά προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας στην ιδιοκτησία και στην άσκηση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της, καθόσον:

— οι αποφάσεις για την ανάκληση (και την τροποποίηση) των εγκρίσεων για τα προϊόντα της προσφεύγουσας στηρίχθηκε σε παράνομη εφαρμογή του εξουσιοδοτικού κανονισμού που δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τη μακρά ιστορία της ασφαλούς χρήσης των επίμαχων δραστικών ουσιών ή την αξία και τη σημασία της πνευματικής ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας επί των δραστικών αυτών ουσιών, καθώς και τις μακροπρόθεσμες επενδύσεις της που αφορούσαν τις εν λόγω ουσίες.

4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από το ότι η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε βάσει διαδικασίας κατά την οποία δεν έγινε σεβαστό το δικαίωμα ακρόασης της προσφεύγουσας, καθόσον:

— η διεξαγωγή της ανάλυσης των κινδύνων βάσει μιας επιστημονικής γνώμης και ενός σχεδίου κατευθυντηρίου εγγράφου (και όχι βάσει των υφισταμένων και ισχυουσών κατευθυντηρίων γραμμών) οδήγησε αυτομάτως στον προσδιορισμό «ελλείψεων δεδομένων» για τις οποίες η προσφεύγουσα ουδέποτε είχε την ευκαιρία να διατυπώσει την άποψή της.

5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από το ότι η έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης συνιστά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον:

— σε ορισμένους τομείς (περιλαμβανομένων των περιορισμών της όσον αφορά τις χρήσεις σε φυλλώματα, καθώς και τις ερασιτεχνικές και εσωτερικές χρήσεις, των προϊόντων της προσφεύγουσας), η προσβαλλόμενη πράξη βγαίνει πέραν του προσήκοντος μέτρου για την επίτευξη των θεμιτών σκοπών της και μπορεί μάλιστα και να υπονομεύει τους σκοπούς αυτούς, και η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει λιγότερο περιοριστικές ρυθμιστικές επιλογές που είχε στη διάθεσή της.

6) Ο έκτος λόγος αντλείται από το ότι η έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης συνιστά παραβίαση της αρχής της προφύλαξης, καθόσον:

— μεταξύ άλλων, στην έκδοση αυτή προέβη η Επιτροπή, ως διαχειριστής του κινδύνου, αφενός, υιοθετώντας μια αμιγώς υποθετική προσέγγιση του κινδύνου, η οποία στηρίχθηκε σε απλές εικασίες και η οποία δεν ήταν επιστημονικά επιβεβαιωμένη (αποτέλεσμα, σε μεγάλο βαθμό, της αξιολόγησης των κινδύνων που δεν συνιστούσε ενδελεχή επιστημονική αξιολόγηση), και, αφετέρου, αρνούμενη να διεξαγάγει οποιαδήποτε ανάλυση των δυνητικών οφελών και του δυνητικού κόστους των ενεργειών της.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Αυγούστου 2013 η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 26 Ιουνίου 2013 στην υπόθεση F-21/12, Achab κατά ΕΟΚΕ

(Υπόθεση T-430/13 P)

(2013/C 325/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) (εκπρόσωπος: M. Arsène, επικουρούμενος από τους D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόρους)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Mohammed Achab (Βρυξέλλες, Βέλγιο)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-21/12, καθόσον ακυρώνει την απόφαση της ΕΟΚΕ της 9ης Ιουνίου 2011, περί αναζήτησής του επιδόματος αποδημίας το οποίο καταβλήθηκε στον M. Achab από 1ης Ιουλίου 2010, και υποχρεώνει την ΕΟΚΕ να φέρει τα έξοδά της και το ήμισυ των εξόδων του προσφεύγοντος·

— να δεχθεί τα αιτήματα της ανααιρεσείουσας, δηλαδή να απορρίψει την προσφυγή ως παντελώς αβάσιμη·

— να καταδικάσει τον ανααιρεσίβλητο στα έξοδα της παρούσας δίκης και της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λόγοι αναίρεσής και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσής, η ανααιρεσείουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αφορά πλάνη περί το δικαιο, καθόσον το ΔΔΔ έκρινε κακώς ότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις αναζήτησής των αχρεωστήτως καταβληθέντων.

2) Ο δεύτερος λόγος αφορά περί το δικαιο, καθόσον η εκδοθείσα δικαστική απόφαση συντελεί στον αδικαιολόγητο πλουτισμό του προσφεύγοντος.

3) Ο τρίτος λόγος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, διότι το ΔΔΔ έκρινε κακώς ότι η ΕΟΚΕ ουδέποτε δημοσίευσε ανακοίνωση προς το προσωπικό της προκειμένου να του επιστήσει την προσοχή επί των συνεπειών της πολιτογραφήσεως.

4) Ο τέταρτος λόγος αφορά πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης παραβίασε την αρχή κατά την οποία οι δημοσιονομικές διατάξεις έχουν αυστηρή εφαρμογή και οι διατάξεις που εισάγουν εξαίρεση πρέπει να ερμηνεύονται στενά και περιοριστικά.

5) Ο πέμπτος λόγος αφορά πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την κατανομή των δικαστικών εξόδων.

Προσφυγή της 20ής Αυγούστου 2013 — Makhlouf κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-441/13)

(2013/C 325/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Eyad Makhlouf (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: C. Ryngaert και G. Karouni, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2013/255/ΚΕΠΠΑ της 31ης Μαΐου 2013 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα κατ' εφαρμογήν των άρθρων 87 και 91 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως οι οποίοι, στην ουσία, είναι πανομοιότυποι ή όμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στο πλαίσιο της υποθέσεως T-383/11, Makhlouf κατά Συμβουλίου (1).

(1) ΕΕ 2011, C 282, σ. 30.

Προσφυγή της 20ής Αυγούστου 2013 — Makhlouf κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-442/13)

(2013/C 325/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Hafez Makhlouf (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: C. Ryngaert και G. Karouni, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2013/255/ΚΕΠΠΑ της 31ης Μαΐου 2013 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα κατ' εφαρμογήν των άρθρων 87 και 91 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως οι οποίοι, στην ουσία, είναι πανομοιότυποι ή όμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στο πλαίσιο της υποθέσεως T-359/11, Makhlouf κατά Συμβουλίου (1).

(1) ΕΕ 2011, C 282, σ. 25.

Προσφυγή της 20ής Αυγούστου 2013 — Makhlouf κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-443/13)

(2013/C 325/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mohammad Makhlouf (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: C. Ryngaert και G. Karouni, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2013/255/ΚΕΠΠΑ της 31ης Μαΐου 2013 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα κατ' εφαρμογήν των άρθρων 87 και 91 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως οι οποίοι, στην ουσία, είναι πανομοιότυποι ή όμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στο πλαίσιο της υποθέσεως T-383/11, Makhlouf κατά Συμβουλίου⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, C 282, σ. 30.

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Αυγούστου 2013 ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 26 Ιουνίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-135/11, F-51/12 και F-110/12, BU κατά EMA

(Υπόθεση T-444/13 P)

(2013/C 325/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA) (εκπρόσωποι: T. Jabłoński και N. Rampal Olmedo, επικουρούμενοι από τους D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόρους)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: BU (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις υποθέσεις F-135/11, F-51/12 και F-110/12 στο μέτρο που ακυρώνει την απόφαση του EMA περί μη ανανέσεως της συμβάσεως του ανααιρεσιβλήτου και καταδικάζει τον EMA στα δικαστικά έξοδα του BU στις υποθέσεις F-135/11 και F-51/12,

— να δεχτεί τα πρωτοδικώς υποβληθέντα αιτήματα του ανααιρεσείοντος, δηλαδή να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη στο σύνολό της,

— να καταδικάσει τον ανααιρεσιβλήτο στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση δίκης και στα δικαστικά έξοδα της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: ΔΔΔ).

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεως, ο ανααιρεσείων προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από την εκ μέρους του ΔΔΔ παράβαση της απαγορεύσεως εκδόσεως αποφάσεως *ultra vires*, στο μέτρο που έκρινε ότι ήταν αρμόδιο να διακριβώσει, εάν οι λόγοι, τους οποίους προέβαλε η διοίκηση για να αρνηθεί την ανανέωση συμβάσεως, μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση τα κριτήρια και τις βασικές προϋποθέσεις που προβλέπει ο νομοθέτης στον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιδιώκοντας να διασφαλίσει υπέρ των συμβασιούχων τη δυνατότητα να τυγχάνουν, με την πάροδο του χρόνου, συνεχούς απασχολήσεως (σχετικά με τις σκέψεις 57 έως 62 της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως). Ο EMA υποστηρίζει ότι η αρμοδιότητα που επικαλείται το ΔΔΔ στερείται κάθε νομικής βάσεως.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την εκ μέρους του ΔΔΔ πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 8, πρώτο εδάφιο, του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον το ΔΔΔ έκρινε ότι η αρμόδια αρχή όφειλε να εξετάσει εάν υπάρχει, για τον έκτακτο υπάλληλο του οποίου η σύμβαση εργασίας λήγει, θέση εργασίας στην οποία μπορεί να προσληφθεί ή να συνεχίσει να προσφέρει χρήσιμες υπηρεσίες.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το ΔΔΔ παραμόρφωσε την έννοια του συμφέροντος της υπηρεσίας, στο μέτρο που από την ερμηνεία του εν λόγω δικαστηρίου συνάγεται το τεκμήριο ότι ο ενδιαφερόμενος διατηρεί τη θέση του, εκτός εάν η αρμόδια αρχή μπορεί να αποδείξει ότι δεν υπάρχει, για τον έκτακτο υπάλληλο του οποίου η σύμβαση εργασίας λήγει, καμία άλλη θέση εργασίας στην οποία μπορεί να προσληφθεί ή να συνεχίσει να προσφέρει χρήσιμες υπηρεσίες.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο σχετικά με την καταδική του EMA στα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση F-51/12, η οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη.

Προσφυγή-αγωγή της 14ης Αυγούστου 2013 — Syngenta Crop Protection κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-451/13)

(2013/C 325/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: Syngenta Crop Protection AG (Βασιλεία, Ελβετία)· Syngenta Crop Protection (Βρυξέλλες, Βέλγιο)· Syngenta Bulgaria (Σόφια, Βουλγαρία)· Syngenta Czech s.r.o.

(Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία)· Syngenta Crop Protection A/S (Κοπεγχάγη, Δανία)· Syngenta France SAS (Saint-Sauveur, Γαλλία)· Syngenta Agro GmbH (Maintal, Γερμανία)· Syngenta Hellas AEBE — Προϊόντα φυτοπροστασίας & Σπόροι (Ανθούσα Αττικής, Ελλάδα)· Syngenta Növényvédelmi kft (Βουδαπέστη, Ουγγαρία)· Syngenta Crop Protection SpA (Μιλάνο, Ιταλία)· Syngenta Crop Protection BV (Roosendaal, Κάτω Χώρες)· Syngenta Polska sp. z o.o. (Βαρσοβία, Πολωνία)· Syngenta Agro Srl (Βουκουρέστι, Ρουμανία)· Syngenta Slovakia s.r.o. (Μπρατισλάβα, Σλοβακία)· Syngenta Agro, SA (Μαδρίτη, Ισπανία)· Syngenta UK Ltd (Κέιμπριτζ, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: D. Waelbroeck, δικηγόρος, D. Slater, Solicitor, και I. Antypas, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών-εναγουσών

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες (στο εξής: προσφεύγουσες) ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 485/13 της Επιτροπής (στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός) στο σύνολό του ή, επικουρικός, να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό καθόσον επιβάλλει περιορισμούς όσον αφορά την ουσία thiamethoxam (στο εξής: TMX), τους σπόρους που έχουν υποστεί επέμβαση με TMX και τα προϊόντα που περιέχουν TMX·

— να υποχρεώσει την ΕΕ, όπως εκπροσωπείται από την Επιτροπή, να αποζημιώσει, εντόκως, τις προσφεύγουσες για οποιαδήποτε ζημία τους προκάλεσε η μη εκπλήρωση από την Επιτροπή των νομικών υποχρεώσεών της·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός επέβαλε περιορισμούς ως προς την ουσία TMX οι οποίοι δεν στηρίζονταν σε ασφαλή επιστημονικά δεδομένα και για τους οποίους δεν τηρήθηκαν οι διαδικαστικές εγγυήσεις, κατά παράβαση των άρθρων 4, 12, παράγραφος 2, 21, 49 και του παραρτήματος II του κανονισμού 1107/2009 ⁽¹⁾, κατά παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και κατά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας. Ειδικότερα, η επανεξέταση στην οποία προέβη η Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA) και οι περιορισμοί οι οποίοι επιβλήθηκαν στη συνέχεια δεν βασίστηκαν σε νέα επιστημονικά δεδομένα τα οποία να υποδεικνύουν την ύπαρξη κινδύνου, δεν έλαβαν υπόψη σημαντικό αριθμό κρίσιμων επιστημονικών στοιχείων, περιείχαν ουσιώδη σφάλματα σε βασικές παραμέτρους και δεν στηρίζονταν σε οποιαδήποτε συμφωνηθείσα μεθοδολογία για την αξιολόγηση του κινδύνου. Επιπλέον, η EFSA δεν διαπίστωσε την ύπαρξη οποιοδήποτε κινδύνου όσον αφορά την επιβίωση των αποικιών μελισσών ή την ύπαρξη υποθανατηφόρων επιπτώσεων και ουδώς εξέδωσε αρνητικά συμπεράσματα βασισμένα σε επιτόπιες έρευνες. Η διαδικασία

επανεξετάσεως και θεσπίσεως των περιοριστικών μέτρων επισπεύστηκε σε τέτοιο βαθμό που δεν ήταν δυνατή η ενδελεχής επιστημονική εξέταση και δεν δόθηκαν επαρκείς δυνατότητες στα ενδιαφερόμενα μέρη να εκφέρουν την άποψή τους.

2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι με τον προσβαλλόμενο κανονισμό επιβλήθηκαν ως προς την ουσία TMX δυσανάλογοι και εισάγοντες διακρίσεις περιορισμοί, βάσει εντελώς υποθετικού κινδύνου, χωρίς ενδελεχή επιστημονική αξιολόγηση ή οποιαδήποτε αξιολόγηση των επιπτώσεων, κατά παραβίαση των αρχών της προφύλαξης και της αναλογικότητας.

3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε κατά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και του καθήκοντος επιμέλειας, κατόπιν μη εύλογης εντολής προς την EFSA, εσπευσμένης διαδικασίας κατά την οποία δεν δόθηκε η δυνατότητα στα ενδιαφερόμενα μέλη να εκφέρουν την άποψή τους, δεν λήφθηκαν υπόψη κρίσιμα επιστημονικά δεδομένα και δεν έγινε καμία αξιολόγηση των επιπτώσεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάρνηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 309, σ. 1)

Προσφυγή της 26ης Αυγούστου 2013 — SNCM κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-454/13)

(2013/C 325/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (Μασσαλία, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Winckler, F.-C. Laprévotte, J.-P. Mignard και S. Mabile, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την απόφαση C(2013) 1926 της Επιτροπής της 2ας Μαΐου 2013,

— επικουρικός, να ακυρώσει μερικώς την απόφαση στο μέτρο που κρίνει ότι στο ποσό της ενισχύσεως περιλαμβάνονται τα στοιχεία που παρατίθενται στο σημείο 218 της αποφάσεως,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2013) 1926 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Μαΐου 2013, με την οποία η Επιτροπή, κατ' αρχάς, χαρακτήρισε ως κρατικές ενισχύσεις τις χρηματικές αντισταθμίσεις που είχαν χορηγηθεί στη Société Nationale Corse Méditerranée (SNCM) και στην Compagnie Méridionale de Navigation (CNM) για υπηρεσίες θαλάσσιων μεταφορών παρασχεθείσες μεταξύ Μασαλίας και Κορσικής κατά τα έτη 2007-2013 στο πλαίσιο συμβάσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Στη συνέχεια, η Επιτροπή έκρινε μεν συμβατές με την εσωτερική αγορά τις αντισταθμίσεις που είχαν χορηγηθεί στη SNCM και στην CNM για υπηρεσίες μεταφοράς παρασχεθείσες καθ' όλη τη διάρκεια του έτους (στο εξής: η λεγόμενη «βασική» υπηρεσία), αλλά ασυμβίβαστες προς την εσωτερική αγορά τις χορηγηθείσες αντισταθμίσεις για υπηρεσίες παρασχεθείσες κατά τις περιόδους αιχμής και δη τα Χριστούγεννα, τον Φεβρουάριο, την άνοιξη-φθινόπωρο και/ή το καλοκαίρι (στο εξής: η λεγόμενη «συμπληρωματική» υπηρεσία). Τέλος, η Επιτροπή διέταξε την ανάκτηση των ενισχύσεων που είχαν κριθεί ασυμβίβαστες προς την εσωτερική αγορά [υπόθεση κρατικής ενισχύσεως SA.22843 2012/C (πρώην 2012/NN)].

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο και περί τα πράγματα και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η Επιτροπή έκρινε εσφαλμένως ότι η «συμπληρωματική» υπηρεσία δεν αποτελούσε υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, συνεπώς,
 - υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο περιορίζοντας το μεγάλο περιθώριο εκτιμήσεως που αναγνωρίζει η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα κράτη κατά τον ορισμό των δημοσίων υπηρεσιών τους,
 - εφάρμοσε το εσφαλμένο και μη εφαρμοστέο εν προκειμένω κριτήριο της «πραγματικής ανάγκης» της δημόσιας υπηρεσίας,
 - υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, πλάνη περί τα πράγματα και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αναλύοντας αυτοτελώς τη «βασική» υπηρεσία και τη «συμπληρωματική» υπηρεσία,
 - υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς την παράλειψη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας για τη «συμπληρωματική» υπηρεσία.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η Επιτροπή έκρινε εσφαλμένως ότι η σύναψη της συμβάσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας δεν πληρούσε το τέταρτο κριτήριο που ορίζει η απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2003, C-280/00, Altmark Trans και Regierungspräsidium Magdeburg (Συλλογή 2003, σ. I-7747), καίτοι ήταν αποτέλεσμα ανοιχτής και διαφανούς προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται, επικουρικώς και εάν γίνει δεκτό ότι η αντιστάθμιση «συμπληρωματικής» υπηρεσίας συνιστά ενίσχυση (quod non), από παράβαση των άρθρων 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και 107 ΣΛΕΕ, παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας

και της απαγορεύσεως του αδικαιολόγητου πλουτισμού, και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως του ποσού της προς ανάκτηση ενισχύσεως, στο μέτρο που κατά τον υπολογισμό της προς ανάκτηση ενισχύσεως δεν ελήφθησαν υπόψη ούτε οι πραγματικές συμπληρωματικές δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε η SNCM στο πλαίσιο της «συμπληρωματικής» υπηρεσίας, ούτε η ελλείπουσα αντιστάθμιση για τη «βασική» υπηρεσία και ο εν λόγω υπολογισμός στηρίζεται, εν πάση περιπτώσει, σε εσφαλμένη εκτίμηση του μέρους της αντισταθμίσεως που χορηγήθηκε για τη «βασική» υπηρεσία και του μέρους της αντισταθμίσεως που χορηγήθηκε για τη «συμπληρωματική» υπηρεσία.

- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, στο μέτρο που η Επιτροπή ενήργησε αντιθέτως προς την πρακτική της σχετικά με τον τρόπο λήψεως αποφάσεων και εφάρμοσε την ανακοίνωση ΥΓΟΣ⁽¹⁾, η οποία δεν είχε εκδοθεί κατά την ημερομηνία υπογραφής της συμβάσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι η διάρκεια της διαδικασίας μπορούσε να της δημιουργήσει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι η Επιτροπή δεν θα διέτασσε την ανάκτηση των ενισχύσεων από τις εθνικές αρχές.
- 5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, λόγω της αδικαιολόγητης διαφορετικής μεταχειρίσεως μεταξύ της SNCM και των άλλων ναυτιλιακών εταιριών.

(¹) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις στην αντιστάθμιση για παροχή δημόσιας υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος (EE 2012, C 8, σ. 4).

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Αυγούστου 2013 η CC κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Ιουλίου 2013 στην υπόθεση F-9/12, CC κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-457/13 P)

(2013/C 325/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: CC (Bridel, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: G. Maximini, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναίρεσει την απόφαση που εξέδωσε στις 11 Ιουλίου 2013 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) στην υπόθεση F-9/12 (CC κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου).

- επομένως, να δεχθεί το αίτημα της αναιρεσείουσας προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω των ενεργειών του αναιρεσίβλητου·
- να αποφανθεί σύμφωνα με τα αιτήματα που υπέβαλε η αναιρεσείουσα πρωτοδικώς·
- να καταδικάσει το αναιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα των δύο διαδικασιών.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεως η αναιρεσείουσα προβάλλει οκτώ λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι το ΔΔΔ παρέλειψε εσφαλμένως να διατάξει τη διεξαγωγή των αναγκαίων αποδείξεων και, ως εκ τούτου, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως σχετικά με την απώλεια της ευκαιρίας που θα είχε η αναιρεσείουσα να προσληφθεί στην υπηρεσία του Κοινοβουλίου από τον Ιούνιο του 2005.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και, επικουρικώς, από παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, καθόσον το ΔΔΔ συνήγαγε ότι το Συμβούλιο είχε ενημερωθεί περί της υπάρξεως πίνακα επιτυχόντων στον οποίο περιλαμβάνονταν το όνομα της αναιρεσείουσας.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, ανεπαρκή αιτιολογία και έλλειψη απαντήσεως σε προβληθέντα λόγο ακυρώσεως, καθόσον το ΔΔΔ δεν απάντησε στους λόγους που προέβαλε η αναιρεσείουσα σχετικά με το πρόσκομμα που παρενέβαλε το Κοινοβούλιο στην πρόσληψή της από τα θεσμικά και άλλα όργανα της Ένωσης, με την έλλειψη πληροφοριακών στοιχείων όσον αφορά την ύπαρξη πίνακα επιτυχόντων και με το γεγονός ότι το EPSO είχε λάβει την άδεια να εγγράψει την αναιρεσείουσα στη βάση δεδομένων του και να καταστήσει γνωστή την πληροφορία αυτή.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο και από παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, καθόσον το ΔΔΔ i) έκρινε εσφαλμένως ότι το Κοινοβούλιο δεν είχε τη νομική υποχρέωση να καταστήσει γνωστό τον πίνακα επιτυχόντων σε όλα τα θεσμικά και άλλα όργανα της Ένωσης, ii) δεν συνήγαγε τις συνέπειες της παραβιάσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, της χρηστής διοικήσεως και της ασφαλείας δικαίου και iii) παρέλειψε να εξετάσει τα σχετικά έγγραφα.
- 5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την πληροφορία περί της παρατάσεως της ισχύος του πίνακα επιτυχόντων, καθόσον το ΔΔΔ συνήγαγε ότι το Συμβούλιο και τα λοιπά θεσμικά και άλλα όργανα της Ένωσης είχαν γνώση της παρατάσεως της ισχύος του πίνακα αυτού μεταξύ Ιουνίου και Αυγούστου 2007.
- 6) Ο έκτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, από παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και από παράλειψη εξετάσεώς τους, καθόσον το ΔΔΔ συνήγαγε ότι η παράταση της ισχύος του πίνακα επιτυχόντων έναντι των άλλων επιτυχόντων δεν συνεπαγόταν άιση μεταχείριση έναντι της αναιρεσείουσας.
- 7) Ο έβδομος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο και από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, καθόσον το ΔΔΔ δεν συνήγαγε τα συμπεράσματα που επιβάλλονταν κατόπιν από της καταστροφής το Κοινοβούλιο των εγγράφων που αφορούσαν την κατάσταση της αναιρεσείουσας.
- 8) Ο όγδοος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και, επικουρικώς, από παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, από παράλειψη διεξαγωγής αποδείξεων και από έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον το ΔΔΔ δεν έλαβε υπόψη υπόψη την πραγματική κατάσταση της αναιρεσείουσας και την υπαίτια στάση του Κοινοβουλίου κατά την εξέταση του αν υπήρξε απώλεια της ευκαιρίας να προσληφθεί και κατά την εκτίμηση της προκληθείσας ζημίας.

Προσφυγή της 28ης Αυγούστου 2013 — Ranbaxy Laboratories και Ranbaxy (UK) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-460/13)

(2013/C 325/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ranbaxy Laboratories Ltd (Haryana, Ινδία) και Ranbaxy (UK) Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: R. Vidal, A. Penny, Solicitors, και B. Kennelly, Barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 4, της αποφάσεως της Επιτροπής της 19ης Ιουνίου 2013 στην υπόθεση COMP/39.226 — Lundbeck (κιταλοπράμη), σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες·
- να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως της Επιτροπής της 19ης Ιουνίου 2013 στην υπόθεση COMP/39.226 — Lundbeck (κιταλοπράμη), καθόσον επιβάλλει πρόστιμα στις προσφεύγουσες ή, επικουρικώς, να μειώσει το ποσό τους, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι η συμφωνία διακανονισμού στην οποία συμβλήθηκαν οι προσφεύγουσες αποτελεί «εξ αντικειμένου» παράβαση του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Ως εκ τούτου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η καθής υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και/ή σε πλάνη ως προς την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι τα μέρη στη συμφωνία διακανονισμού ήταν τουλάχιστον εν δυνάμει ανταγωνιστές. Ως εκ τούτου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η καθής υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και/ή σε πλάνη ως προς την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.
- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πλάνη κατά την ερμηνεία της συμφωνίας διακανονισμού κρίνοντας ότι αυτή παρείχε ευρύτερη προστασία από εκείνη που θα παρείχε η άσκηση των δικαιωμάτων που απορρέουν από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας μεθόδου. Ως εκ τούτου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η καθής υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και/ή σε πλάνη ως προς την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πλάνη κατά την επιμέτρηση της κυρώσεως που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες και, ως εκ τούτου, η κύρωση αυτή είναι αδικαιολόγητη και δυσανάλογη.

Προσφυγή της 28ης Αυγούστου 2013 — Hermann Trollius κατά ΕΟΧΠ

(Υπόθεση T-466/13)

(2013/C 325/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hermann Trollius GmbH (Lauterhofen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Ahlhaus και J. Schroltz, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση αριθ. SME (2013) 0191 του ΕΟΧΠ, της 31ης Ιανουαρίου 2013, και το τιμολόγιο αριθ. 10035033 του ΕΟΧΠ, της 4ης Φεβρουαρίου 2013, και

— να καταδικάσει τον καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων αυτών στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από αναρμοδιότητα του καθού.
 - Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι ο καθού δεν είχε αρμοδιότητα να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση αριθ. SME (2013) 0191, δεδομένου ότι ούτε ο κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 ⁽¹⁾ ούτε ο κανονισμός (ΕΚ) 340/2008 ⁽²⁾ αναθέτουν στον καθού την αρμοδιότητα να εκδίδει χωριστή απόφαση περί του αν καταχωριζόμενος πληροί τα κριτήρια ΜΜΕ (μικρής και μεσαίας επιχειρήσεως).
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 104, παράγραφος 1, του κανονισμού Reach, σε συνδυασμό με τον κανονισμό 1 της 15ης Απριλίου 1958 ⁽³⁾.
 - Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι ο καθού, στο σύνολο της επικοινωνίας του με την προσφεύγουσα, παρέβη την υποχρέωσή του να απευθύνεται σε πρόσωπο υποκείμενο στην εθνική κυριαρχία κράτους μέλους στην επίσημη γλώσσα του κράτους αυτού, παράβαση η οποία δεν επέτρεψε στην προσφεύγουσα να πληροί τις απαιτήσεις που της ζητήθηκαν για να αποδείξει την ιδιότητα της μικρής επιχειρήσεως.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι η προσφεύγουσα είναι πράγματι μικρή επιχείρηση κατά τη Σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής ⁽⁴⁾ και, ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει πλάνη επί της ουσίας.

- ⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής, καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (κανονισμός Reach)
- ⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 340/2008 της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 2008, σχετικά με τα τέλη και τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλλονται στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH)
- ⁽³⁾ Κανονισμός 1 του Συμβουλίου, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας
- ⁽⁴⁾ Σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6 Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων.

Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2013 — Generics (UK) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-469/13)

(2013/C 325/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Generics (UK) Ltd (Potters Bar, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: I. Vandenborre και T. Goetz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της, ή εν μέρει, την απόφαση C(2013) 3803 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Ιουνίου 2013, στην υπόθεση COMP/39.226, με την οποία διαπιστώθηκε ότι η προσφεύγουσα διέπραξε ενιαία και διαρκή παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ από τις 24 Ιανουαρίου 2002 έως την 1η Νοεμβρίου 2003 συμμετέχοντας ως συμβαλλόμενο μέρος σε δύο συμφωνίες διακανονισμού για διπλώματα ευρεσιτεχνίας·
- επικουρικώς, να ακυρώσει το επιβληθέν πρόστιμο, ή να μειώσει ουσιαστικά το ποσό του, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κατά την εκτίμηση του περιεχομένου, του σκοπού και του πλαισίου των συμφωνιών διακανονισμού:
 - Οι διαπιστώσεις της αποφάσεως στηρίζονται σε εσφαλμένη και βασισμένη σε εικασίες ερμηνεία των συμφωνιών διακανονισμού και σε όλως επιλεκτική επιλογή αποσπασμάτων από το αρχειακό υλικό που ανάγεται στον χρόνο εκείνο. Στην απόφαση δεν λαμβάνονται υπόψη ή εκτιμώνται εσφαλμένα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία καταδεικνύουν σαφώς ότι οι συμφωνίες διακανονισμού κινούνταν εντός των ορίων των, νομοτύπως χορηγηθέντων, διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας της Lundbeck και συνάφθηκαν στο πλαίσιο πραγματικής αντιδικίας ως προς δίπλωμα ευρεσιτεχνίας.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο μη λαμβάνοντας υπόψη νομοτύπως χορηγηθέντα διπλώματα ευρεσιτεχνίας και εξομοιώνοντας τις συμφωνίες διακανονισμού με συμφωνίες για την κατανομή των αγορών:
 - Η διαπίστωση της αποφάσεως ότι οι συμφωνίες διακανονισμού αποτελούν εξ αντικειμένου περιορισμό του ανταγωνισμού δεν λαμβάνει υπόψη την ύπαρξη νομοτύπως χορηγηθέντων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, των οποίων την ύπαρξη η

καθής όφειλε να συνεκτιμήσει. Στην απόφαση εσφαλμένα διαπιστώνεται ότι τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας έχουν ισχύ αποκλεισμού μόνο όταν έχουν επιβεβαιωθεί στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας, ότι οι ένδικες διαδικασίες σχετικά με τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας είναι ουσιώδεις για τον ανταγωνισμό και ότι η προσφεύγουσα είχε υποχρέωση να προσφύγει σε δικαστήριο ή να εξαντλήσει όλες τις άλλες επιλογές πριν συνάψει τις συμφωνίες διακανονισμού.

- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και έσφαλε κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών κρίνοντας ότι οι καταβολές ποσών που προβλέπουν οι συμφωνίες διακανονισμού ήταν «καθοριστικές» για τη διαπίστωση εξ αντικειμένου παραβάσεως:
 - Η διαπίστωση της Επιτροπής ότι η πρόβλεψη στις συμφωνίες διακανονισμού καταβολής ποσού προς την προσφεύγουσα ήταν αρκετή για να στοιχειοθετηθεί εξ αντικειμένου παράβαση στερείται νομικής και πραγματικής βάσεως. Η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε τις σχετικές με το βάρος αποδείξεως υποχρεώσεις που υπείχε.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και έσφαλε κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών επειδή δεν έλαβε υπόψη το κρίσιμο πραγματικό και νομικό πλαίσιο της συνάψεως των συμφωνιών διακανονισμού:
 - Η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη κρίσιμα στοιχεία ως προς την εκτίμηση των συμφωνιών διακανονισμού συμπεριλαμβανομένης της κρίσιμης νομοθεσίας για τις ένδικες διαδικασίες σχετικά με διπλώματα ευρεσιτεχνίας, αρχειακού υλικού αναγόμενου στον χρόνο εκείνο στο οποίο αναπτύσσονται ζητήματα όσον αφορά τις ένδικες διαφορές σχετικά με διπλώματα ευρεσιτεχνίας και τον κίνδυνο η προσφεύγουσα να υποστεί ζημία, καθώς και των διαπιστώσεων της ίδιας της Επιτροπής για τη μέση διάρκεια των ένδικων διαδικασιών σχετικά με διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε τις σχετικές με το βάρος αποδείξεως υποχρεώσεις που υπείχε.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη διαπιστώνοντας ότι οι συμφωνίες διακανονισμού δεν μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο απαλλαγής βάσει του άρθρου 101, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ:
 - Η Επιτροπή δεν προέβη σε εξέταση των κρίσιμων, σοβαρών και αξιόπιστων επιχειρημάτων και αποδεικτικών στοιχείων της προσφεύγουσας, τα οποία καταδεικνύουν ότι οι συμφωνίες διακανονισμού κατέστησαν δυνατή για την προσφεύγουσα τη διάθεση στην αγορά προϊόντος σχεδόν 18 έτη πριν τη λήξη του κυρίου διπλώματος ευρεσιτεχνίας της Lundbeck.
- 6) Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας:
 - Η απόφαση παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας επειδή επιβάλλει κυρώσεις για τις συμφωνίες διακανονισμού, οι οποίες αποτελούσαν το λιγότερο επαχθές μέσο για την επιδίωξη θεμιτών σκοπών.

7) Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται ότι η αιτιολογία της αποφάσεως είναι ελλιπής κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ:

— Η αιτιολογία της αποφάσεως είναι ελλιπής κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ καθόσον εκλαμβάνει ως δεδομένα στοιχεία των οποίων τη συνδρομή όφειλε η Επιτροπή να αποδείξει.

8) Με τον όγδοο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση έχει εκδοθεί κατά παράβαση ουσιαστικού τύπου:

— Η απόφαση προσβάλλει το δικαίωμα άμυνας της προσφεύγουσας επειδή εισάγει νέα επιχειρήματα και αποδεικτικά στοιχεία ως προς τα οποία δεν δόθηκε στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να προβάλει τις απόψεις της.

9) Με τον ένατο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η προσφεύγουσα διέπραξε την παράβαση που της προσάπτεται εκ προθέσεως ή εξ αμελείας:

— Τα επίμαχα πραγματικά περιστατικά εγείρουν καινοφανή και πολύπλοκα ζητήματα για τα οποία δεν υπήρχε προηγούμενο κατά τον χρόνο της συνάψεως των συμφωνιών διακανονισμού. Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι η κατά την Επιτροπή παράβαση διαπράχθηκε κατά, εκ προθέσεως ή εξ αμελείας, παραβίαση της νομοθεσίας.

Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2013 — Merck κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-470/13)

(2013/C 325/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Merck KGaA (Darmstadt, Γερμανία) (εκπρόσωποι: B. Bär-Bouyssière, K. Lillerud, L. Voldstad, B. Marschall, P. Sabbadini, R. De Travieso, M. Holzhäuser, S. O, δικηγόροι, M. Marelus, Solicitor, R. Kreisberger και L. Osepiciu, Barristers)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τα άρθρα 1, παράγραφος 1, και 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως C(2013) 3803 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Ιουνίου 2013 επί της υποθέσεως COMP/39.226 — Lundbeck, καθώς και τα άρθρα 2, παράγραφος 5, 3 και 4 της ίδιας αποφάσεως, καθόσον αφορούν τη Merck·

— επικουρικός, να ακυρώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Merck, ή να μειώσει το ποσό του, και

— σε κάθε περίπτωση, να διατάξει να καταβληθούν στη Merck τα δικαστικά της έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει δεκατρείς λόγους.

1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κατά την ερμηνεία της έννοιας του εξ αντικειμένου περιορισμού κατά το άρθρο 101.

2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η θεωρία της ζημίας που επικαλείται η Επιτροπή είναι ουσιαστικά εσφαλμένη.

3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η προσέγγιση που ακολούθησε η Επιτροπή παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη επειδή δεν έλαβε υπόψη ή δεν έλαβε επαρκώς υπόψη το πραγματικό, οικονομικό και νομικό πλαίσιο από το οποίο προέκυψε ότι, ελλείψει των συμφωνιών, η GUK δεν θα είχε διαθέσει νωρίτερα την κιταλοπράμη στο Ηνωμένο Βασίλειο ή σε άλλες αγορές του ΕΟΧ.

5) Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή έσφαλε κατά την εκτίμηση της εκτάσεως του αντικειμένου των συμφωνιών μεταξύ της Lundbeck και της GUK.

6) Με το έκτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη και σε πλάνη περί τα πράγματα επειδή διαπίστωσε ότι η Lundbeck και η GUK ήταν εν δυνάμει ανταγωνιστές.

7) Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η GUK είχε πνεύμα στρεφόμενο κατά του ανταγωνισμού κατά τη σύναψη των συμφωνιών που αφορούσαν το Ηνωμένο Βασίλειο και τον ΕΟΧ.

8) Με τον όγδοο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί τα πράγματα όσον αφορά τις διαπιστώσεις της σχετικά με το μέγεθος και τον σκοπό της μεταβίβασης ποσών μεταξύ της Lundbeck και της GUK.

9) Με τον ένατο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε δέουσα εκτίμηση των επιχειρημάτων που προέβαλαν οι ενδιαφερόμενοι βάσει του άρθρου 101, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.

10) Με τον δέκατο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε δεόντως υπόψη αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Merck και τα οποία ανέτρεπαν το τεκμήριο καθοριστικής επιρροής και, ως εκ τούτου, υπέπεσε σε νομική πλάνη και πλάνη περί τα πράγματα επειδή έκρινε ότι το τεκμήριο δεν ανατράπηκε.

11) Με τον ενδέκατο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση της Επιτροπής πρέπει να ακυρωθεί λόγω αδικαιολόγητης καθυστέρησης.

- 12) Με τον δωδέκατο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης των ενδιαφερομένων μερών.
- 13) Με τον δέκατο τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κατά την επιμέτρηση των κυρώσεων.

Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2013 — Xellia Pharmaceuticals και Zoetis products κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-471/13)

(2013/C 325/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Xellia Pharmaceuticals ApS (Κοπεγχάγη, Δανία) και Zoetis products, LLC (New Jersey, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής) (εκπρόσωπος: D. Hull, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 3, το άρθρο 2, παράγραφος 3 και το άρθρο 3 της αποφάσεως της Επιτροπής C(2013) 3803 τελικό της 19ης Ιουνίου 2013 (COMP/39.229 — Lundbeck) καθόσον αφορούν τις προσφεύγουσες· ή
- επικουρικώς, να ακυρώσει μερικώς το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως και να μειώσει το ποσόν του επιβληθέντος προστίμου· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν οκτώ λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι οι τεθέντες με τη συμβιβαστική συμφωνία περιορισμοί βαίνουν πέραν του πλαισίου των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας της Lundbeck.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο λόγω της χρησιμοποιήσεως εσφαλμένου νομικού κριτηρίου για να καθοριστεί κατά πόσον η Alpharma ήταν δυνητικός ανταγωνιστής· και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η Alpharma ήταν δυνητικός ανταγωνιστής.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η συμβιβαστική συμφωνία συνιστά περιορισμό του ανταγωνισμού «ανά αντικείμενο».

4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι υπήρχε περιορισμός του ανταγωνισμού βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, παρά το γεγονός ότι η συμβιβαστική συμφωνία αντανάκλα απλώς το πλαίσιο αποκλεισμού των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας της Lundbeck, το οποίο, ως νομικό στοιχείο, τεκμαίρεται έγκυρο.

5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών λόγω εκπρόθεσμης κοινοποίησεως (i) της υπάρξεως έρευνας και (ii) συγκεκριμένων ενστάσεων της Επιτροπής.

6) Ο έκτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων απευθύνοντας την απόφαση στην Zoetis.

7) Ο έβδομος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο λόγω υπολογισμού του ποσού του προστίμου χωρίς να ληφθεί υπόψη η περιορισμένη σοβαρότητα της προβαλλομένης παραβάσεως και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθορίζοντας αναλογικώς μεγαλύτερο πρόστιμο από το επιβληθέν στην Lundbeck και μη λαμβάνοντας υπόψη την ανασφάλεια δικαίου, την αμελητέα φύση της παραβάσεως και τη γεωγραφική έκταση.

8) Ο όγδοος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως επιβάλλοντας στην A.L. Industrier κατ' ανώτατο όριο προστίμου 10 % του κύκλου εργασιών του 2011 και όχι του αισθητά υψηλότερου κύκλου εργασιών του 2012, επιβάλλοντας ως εκ τούτου στις προσφεύγουσες μεγαλύτερο μέρος του προστίμου.

Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2013 — H. Lundbeck και Lundbeck κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-472/13)

(2013/C 325/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: H. Lundbeck A/S (Valby, Δανία) και Lundbeck Ltd (Milton Keynes, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: R. Subiotto, QC, και T. Kühn, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2013) 3808 τελικό της Επιτροπής της 19ης Ιουνίου 2013 επί της υποθέσεως COMP/39.226 — Lundbeck, η οποία επιδόθηκε στις προσφεύγουσες στις 21 Ιουνίου 2013·

- επικουρικώς, να ακυρώσει τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στις προσφεύγουσες με την ως άνω απόφαση·
- επικουρικότερον, να μειώσει ουσιωδώς τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στις προσφεύγουσες με την ως άνω απόφαση·
- σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την Επιτροπή στα σχετικά με την υπόθεση αυτή δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών και
- να λάβει όποια άλλα μέτρα κρίνει πρόσφορο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν δέκα λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής εσφαλμένα έκρινε ότι η Lundbeck και οι λοιπές επιχειρήσεις που ήταν συμβαλλόμενα μέρη στις συμφωνίες ήταν πραγματικοί ή εν δυνάμει ανταγωνιστές βάσει του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η καθής εσφαλμένα εκτίμησε την κρισιμότητα όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ των μεταβιβάσεων ποσών στο πλαίσιο των συμφωνιών διακανονισμού για διπλώματα ευρεσιτεχνίας.
- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το συμπέρασμα της καθής ότι οι συμφωνίες διακανονισμού για διπλώματα ευρεσιτεχνίας είχαν ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού κατά το άρθρο 101, παράγραφος 1, στηρίζεται σε εσφαλμένη εφαρμογή των καθιερωμένων αρχών σχετικά με τους εξ αντικειμένου περιορισμούς.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση της καθής πάσχει πλάνη και έλλειψη αιτιολογίας επειδή δεν δέχθηκε ότι το «κριτήριο του εύρους του διπλώματος ευρεσιτεχνίας» αποτελεί το κρίσιμο μέτρο για την εκτίμηση των συμφωνιών διακανονισμού για διπλώματα ευρεσιτεχνίας υπό το πρίσμα του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής γίνεται εσφαλμένος χαρακτηρισμός των πράξεων της Lundbeck και δεν εξηγείται κατά ποιο τρόπο οι μονομερείς αυτές πράξεις είναι κρίσιμες για τη διαπίστωση παραβάσεως του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 6) Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής δεν έλαβε υπόψη όλες τις περιστάσεις σχετικά με τις συμφωνίες και εσφαλμένα έκρινε ότι το αντικείμενό τους ήταν ευρύτερο της εκτάσεως των δικαιωμάτων σε δίπλωμα ευρεσιτεχνίας της Lundbeck.
- 7) Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται ότι η καθής δεν προέβη σε δέουσα εξέταση βάσει του άρθρου 101, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ των οφελών από απόψεως αποτελεσματικότητας που προκύπτουν από τις συμφωνίες.

8) Με τον όγδοο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση της καθής προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας της Lundbeck, επειδή η καθής μετάβαλε τα στοιχεία που συνιστούν την προβαλλόμενη παράβαση μεταξύ της εκδόσεως της ανακοινώσεως αιτιάσεων και της εκδόσεως της αποφάσεως, χωρίς να δώσει τη δυνατότητα στη Lundbeck να διατυπώσει τις απόψεις της.

9) Με τον ένατο λόγο προβάλλεται, επικουρικώς, ότι η καθής εσφαλμένα επέβαλε πρόστιμο στη Lundbeck παρά τον καινοφανή χαρακτήρα των πραγματικών και νομικών ζητημάτων που τίθενται στην υπόθεση αυτή, παραβιάζοντας, ως εκ τούτου, την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

10) Με τον δέκατο λόγο προβάλλεται, επικουρικότερον, ότι η καθής επιμέτρηση κατά εσφαλμένο τρόπο τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στη Lundbeck.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 — Schmidt Spiele κατά ΓΕΕΑ HABM (αναπαράσταση επιτραπέζιου παιχνιδιού)

(Υπόθεση T-492/13)

(2013/C 325/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schmidt Spiele GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Sommer, Rechtsanwalt)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση R 1767/2012-1, της 3ης Ιουλίου 2013, του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα,
- να ορίσει ημερομηνία για την ακροαματική διαδικασία.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: εικονιστικό σήμα, που αναπαριστά επιτραπέζιο παιχνίδι, για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 28 και 41 — αρ. 10 592 103 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του Κανονισμού (ΕΚ) 207/2009.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 — Schmidt Spiele κατά ΓΕΕΑ (αναπαράσταση επιτραπέζιου παιχνιδιού)

(Υπόθεση T-493/13)

(2013/C 325/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schmidt Spiele GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Sommer, Rechtsanwalt)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση R 1768/2012-1, της 3ης Ιουλίου 2013, του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα,

— να ορίσει ημερομηνία για την ακροαματική διαδικασία.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: εικονιστικό σήμα, που αναπαριστά επιτραπέζιο παιχνίδι, για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 28 και 41 — αρ. 10 592 095 αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του Κανονισμού (ΕΚ) 207/2009.

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Σεπτεμβρίου 2013 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Ιουλίου 2013 στην υπόθεση F-32/12, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-503/13 P)

(2013/C 325/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ανατρέψει εξ ολοκλήρου και άνευ εξαιρέσεως τη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 12ης Ιουλίου 2013 στην υπόθεση F-32/12·

— να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεως ο αναιρεσείων προβάλλει δύο λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από έλλειψη νομιμότητας του άρθρου 14 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, λόγω γενικόλογης, στερούμενης συνοχής, ανακριβούς, εσφαλμένης, πεπλανημένης και παράλογης ερμηνείας και εφαρμογής του εν λόγω άρθρου 14, η οποία είχε ως συνέπεια πρόδηλη παραβίαση της αρχής του προκαθοριζόμενου από τον νόμο φυσικού δικαστή που προβλέπεται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παντελή έλλειψη αιτιολογίας, ιδίως λόγω της μη διεξαγωγής αποδείξεων, του γενικόλογου και αυθαίρετου χαρακτήρα της και της παραμόρφωσης του περιεχομένου πραγματικών περιστατικών, ενέχει δε πλάνη περί το δίκαιο εξαιτίας, μεταξύ άλλων, προδήλως πεπλανημένης εκτίμησης των πραγματικών περιστατικών.

**Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2013 — SolarWorld κ.λπ.
κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-507/13)

(2013/C 325/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: SolarWorld AG (Βόννη, Γερμανία)· Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Ιταλία)· Global Sun Ltd (Sliema, Μάλτα)· Silicio Solar, SAU (Puertollano, Ισπανία)· και Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Ισπανία) (εκπρόσωποι: L. Ruesmann, δικηγόρος, και J. Beck, solicitor)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής 2013/423/ΕΕ, της 2ας Αυγούστου 2013, για την αποδοχή ανάληψης υποχρέωσης που προτάθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος των προσφευγουσών για μια δίκαιη δίκη, από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών και από παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 4, και 19, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ⁽¹⁾, καθόσον:
 - η Επιτροπή συνήψε συμφωνία με την Κινεζική Κυβέρνηση και το Εμπορικό Επιμελητήριο της Κίνας για τις Εισαγωγές και τις Εξαγωγές Μηχανημάτων και Ηλεκτρονικών Προϊόντων, όπου το τελευταίο ενεργούσε στο όνομα ενός μεγάλου ομίλου Κινέζων παραγωγών-εξαγωγών, χωρίς να δημοσιοποιήσει δεόντως τους ουσιώδεις όρους της εν λόγω αναλήψεως υποχρεώσεως·
 - η Επιτροπή δεν παρέσχε στους ενδιαφερόμενους τη δυνατότητα να διατυπώσουν λυσιτελώς τις παρατηρήσεις τους, σε εύθετο χρόνο, όσον αφορά την προσφορά προς ανάληψη υποχρεώσεως που εγκρίθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και από παράβαση των άρθρων 6, παράγραφος 1, και 8, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση αποκλίνει αυθαίρετα από τα συμπεράσματα της έρευνας της Επιτροπής και προσδιορίζει ένα κατώτατο όριο τιμής για τις εισαγωγές, το οποίο προδήλως δεν μπορεί να εξαλείψει τη ζημία των παραγωγών της ΕΕ.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση δέχεται και ενισχύει μάλιστα μιαν οριζόντια σύμπραξη επί των τιμών και, επομένως, αντιβαίνει προς την επιβαλλόμενη από τη ΣΛΕΕ απαγόρευση κάθε είδους στρεβλώσεως του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (JO L 343, p. 51).

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 25ης Σεπτεμβρίου 2013 — Marques κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-158/12) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος —
Πρόσληψη — Πρόσκληση για την εκδήλωση
ενδιαφέροντος EPSO/CAST/02/2010 — Όροι προσλήψεως
— Κατάλληλη επαγγελματική πείρα — Απόρριψη της
αιτήσεως προσλήψεως)

(2013/C 325/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Éric Marques (Ennery, Γαλλία) (εκπρόσωποι:
A. Salerno και B. Cortese, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-
Kaysner και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε το
αίτημα να προσληφθεί ο προσφεύγων-ενάγων ως συμβασιούχος
υπάλληλος της ομάδας καθηκόντων III, το οποίο είχε υποβάλει
το Γραφείο Υποδομών και Διοικητικής Υποστήριξης στο Λουξεμ-
βούργο, και αίτημα αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας που υπέστη
ο προσφεύγων-ενάγων.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 6ης
Μαρτίου 2012, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα προσλή-
ψεως του É. Marques ως συμβασιούχου υπαλλήλου της ομάδας
καθηκόντων III.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα έξοδά της, καθώς και τα
έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο É. Marques.

⁽¹⁾ EE C 86 της 23.3.2013, σ. 30.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 20ής Σεπτεμβρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-99/11) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Καταβολή των
καθυστερούμενων αποδοχών — Έννομο συμφέρον —
Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη)

(2013/C 325/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G.
Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kaysner και J.
Baquero Cruz)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της σιωπηρής απόφασης της Επιτροπής με την
οποία απορρίφθηκε η αίτηση του προσφεύγοντος να του καταβλη-
θούν οι καθυστερούμενες αποδοχές για το χρονικό διάστημα από
1ης Ιουνίου 2005 έως 31 Ιουλίου 2010.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Ο L. Marcuccio φέρει τα έξοδά του και καταδικάζεται στα
δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ JO C 25 της 28.1.2012, σ. 67.

Προσφυγή-αγωγή της 21ης Αυγούστου 2013 — ZZ κατά
ΕΑΚΑΑ

(Υπόθεση F-80/13)

(2013/C 325/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωποι: O. Kress και S. Bassis,
δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών
(ΕΑΚΑΑ)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αφενός μεν αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί παρατάσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας του προσφεύγοντος και της συνακόλουθης αποφάσεως περί απολύσεώς του, αφετέρου δε αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση περί παρατάσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας·
- να ακυρώσει την απόφαση περί απολύσεως·
- να υποχρεώσει την ΕΑΚΑΑ να του καταβάλει, σε αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη, αποζημίωση και τόκους που υπολογίζονται, προσωρινά και κατά δίκαιη κρίση, στο ποσό των 373 414 ευρώ όσον αφορά την υλική ζημία, και, σε επανόρθωση της ηθικής βλάβης, ποσό ύψους 50 000 ευρώ·
- να καταδικάσει την ΕΑΚΑΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-82/13)

(2013/C 325/84)

*Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική***Διάδικοι**

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: S. Orlandi, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης, με την οποία εφαρμόστηκαν οι νέες ΓΕΔ περί των άρθρων 11 και 12 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να κρίνει ότι το άρθρο 9 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ στερείται νομιμότητας·

— να ακυρώσει την απόφαση περί μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος βάσει των παραμέτρων που διαλαμβάνονται στις γενικές εκτελεστικές διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, της 3ης Μαρτίου 2011·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-84/13)

(2013/C 325/85)

*Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική***Διάδικοι**

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: S. Orlandi, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως περί υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχαν αποκτηθεί πριν από την είσοδο στην υπηρεσία βάσει των νέων ΓΕΔ και περί μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης που εφαρμόζει τις νέες ΓΕΔ σχετικά με τα άρθρα 11 και 12 του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να αναγνωρίσει ότι το άρθρο 9 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως δεν είναι σύνομο και για τον λόγο αυτό δεν μπορεί να εφαρμοστεί·

— να ακυρώσει την απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 2012 –και την από 27 Ιουνίου 2013 επιβεβαιωτική αυτής απόφαση– περί υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχαν αποκτηθεί από τον προσφεύγοντα πριν από την είσοδό του στην υπηρεσία, στο πλαίσιο της μεταφοράς τους στο συνταξιοδοτικό σύστημα των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατ'εφαρμογή των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως της 3ης Μαρτίου 2011·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ**Διορθωτικό της ανακοινώσεως στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-309/13**

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 226 της 3ης Αυγούστου 2013, σ. 23)

(2013/C 325/86)

Το κείμενο της ανακοινώσεως στην υπόθεση T-309/13, Ένωση Μαστιχοπαραγωγών κατά ΓΕΕΑ — Gaba International (ELMA), αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2013 — Ένωση Μαστιχοπαραγωγών κατά ΓΕΕΑ — Gaba International (ELMA)

(Υπόθεση T-309/13)

(2013/C 226/31)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ένωση Μαστιχοπαραγωγών Χίου (Χίος, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Α. Μαλαμής, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Gaba International Holding AG (Therwil, Ελβετία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών της 26ης Μαρτίου 2013, στην υπόθεση R 1539/2012-4.
- να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών (ανακόπτουσα ενώπιον του τμήματος ανακοπών και καθής ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ) να φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα και να τους καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα της αιτούσας την καταχώριση του κοινοτικού σήματος (προσφεύγουσα).

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα “ELMA” για προϊόντα της κλάσεως 5 – Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα 900 845

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιπαχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο κοινοτικό λεκτικό σήμα “ELMEX” για προϊόντα των κλάσεων 3, 5 και 21

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.»

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2013/C 325/76	Υπόθεση T-472/13: Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2013 — H. Lundbeck και Lundbeck κατά Επιτροπής	47
2013/C 325/77	Υπόθεση T-492/13: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 — Schmidt Spiele κατά ΓΕΕΑ HABM (αναπαράσταση επιτραπέζιου παιχνιδιού)	48
2013/C 325/78	Υπόθεση T-493/13: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 — Schmidt Spiele κατά ΓΕΕΑ (αναπαράσταση επιτραπέζιου παιχνιδιού)	49
2013/C 325/79	Υπόθεση T-503/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Σεπτεμβρίου 2013 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Ιουλίου 2013 στην υπόθεση F-32/12, Marcuccio κατά Επιτροπής	49
2013/C 325/80	Υπόθεση T-507/13: Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2013 — SolarWorld κ.λπ. κατά Επιτροπής	50

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2013/C 325/81	Υπόθεση F-158/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 25ης Σεπτεμβρίου 2013 — Marqués κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Πρόσληψη — Πρόσκληση για την εκδήλωση ενδιαφέροντος EPSO/CAST/02/2010 — Όροι προσλήψεως — Κατάλληλη επαγγελματική πείρα — Απόρριψη της αιτήσεως προσλήψεως)	51
2013/C 325/82	Υπόθεση F-99/11: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Καταβολή των καθυστερούμενων αποδοχών — Έννομο συμφέρον — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη)	51
2013/C 325/83	Υπόθεση F-80/13: Προσφυγή-αγωγή της 21ης Αυγούστου 2013 — ZZ κατά ΕΑΚΑΑ	51
2013/C 325/84	Υπόθεση F-82/13: Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	52
2013/C 325/85	Υπόθεση F-84/13: Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	52

Διορθωτικά

2013/C 325/86	Διορθωτικό της ανακοινώσεως στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-309/13 (EE C 226 της 3.8.2013, σ. 23)	53
---------------	--	----

Το EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL